

અફઝલે રહાની સુલ્તાનુલ હિંદ ખ્વાજા
ગરીબ નવાઝ رحمۃ اللہ علیہ બચાદગારે ઈમામ
અહમદ રઝા મુહમ્મદે બરેલ્વી رحمۃ اللہ علیہ

અહલે સુન્નત વ જમાઅત

એટલે

મસ્લકે આ'લા હમરત

નું અજોડ મુખપત્ર

બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)

માર્ચ-૨૦૨૫

રમઝાનુલ મુબારક-શવ્વાલુલ મુકર્રમ
હિજરી સન : ૧૪૪૬

વર્ષ : ૨૨, અંક : ૩, સળંગ અંક : ૨૫૪

સ્થાપક અને પ્રકાશક

ઈસ્લામિક વેલ્ફેર મિશન-દયાદરા

એડ્રેસ : બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)

C/o. ફયૂઝાને રઝા મંજિલ, દયાદરા-૩૮૨૦૨૦
તા.જિ. ભરૂચ, ગુજરાત, મો. ૯૬૬૪૫૨૧૪૭૭

9427464411 PhonePe/Paytm/G Pay

Web. : www.barkatekhawaja.net

Email : anjuman2006@hotmail.com

બેંક ઓફ બરોડા-દયાદરા બ્રાન્ચ

A/c. No. 34620100000301

ISLAMIC WELFARE MISSION

IFSC Code : BARB0DAYADR

★ લવાજમ ★

છુટક નકલ	રૂા.	૨૫/-
વાર્ષિક લવાજમ	રૂા.	300/-
વિદેશ માટે	રૂા.	૨,૦૦૦/-
પેટ્રોન ફી (૧૧ વર્ષ માટે)	રૂા.	૩,૦૦૦/-
આજીવન	રૂા.	૬,૦૦૦/-
વિદેશ માટે પેટ્રોન	રૂા.	૧૫,૦૦૦/-
વિદેશ માટે આજીવન	રૂા.	૨૫,૦૦૦/-

: માનદ તંત્રી :

પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી દયાદરવી (B.Sc.)

● અનુક્રમણિકા ●

01 રમઝાનના સ્વાગત માટે તમે શું તૈયારી કરી ?!	04
02 કન્ઝુલ ઈમાન વ ખઝાઈનુલ ઈફાન	05
03 (દર્સે હદીષ) મિઆત (ઉદ્દ) શહે મિશકાત (ભાગ : ૨)	09
04 હશત બહિશત : ફવાઈદુલ ફવાદ (દિલોના ફાયદા)	12
05 હાઝિરો નાઝિરનો અફીદો કિતાબ તથા સુન્નતની રોશનીમાં	15
06 (બીજી સદીના મુજદિદ : ૮) હઝરત ઈમામ અબુલ હસન અલી ઈબને ઈસ્માઈલ અશઅરી	20
07 પાંચ નબવી નસીહતો	24
08 કશ્ફુલ મહજૂબ (તસવ્વુફનાં રહસ્યો ખોલનાર કિતાબ)	29
09 ઝબ્બે હૈદરી	33
10 મધ્યમમાર્ગી હોવું મુસ્લિમ ઉમ્મતની ભલાઈનો સબબ	38
11 પુરસુફૂન જિંદગી ગુજારવા ચાહો છો ?!	40
12 નવજવાનો ! ક્યાં જઈ રહ્યા છો ?	44
13 એ'તેકાફના ફઝાઈલ તથા મસાઈલ	47
14 બરકાતે ખ્વાજાની ટપાલ	50

હય કલામે ઈલાહી મૈં....

અઝ : હુમૂર આ'લા હમરત ઈમામ અહમદ રઝા رحمۃ اللہ علیہ

હય કલામે ઈલાહી મૈં શમ્સુદ-દુહા, તેરે ચેહરએ નૂરે ફિઝા કી ફસમ ફસમૈં શબે તાર મૈં રાઝ યે થા, કે હબીબ કી ઝુલ્ફે દોતા કી ફસમ તેરે ખુલ્ફ કો હક્કને અઝીમ કહા, તેરી ખલ્ફ કો હક્કને જમીલ કિયા કોઈ તુઝ સા હુવા હય ન હોગા શહા, તેરે ખાલિકે હુસ્નો અદા કી ફસમ વો ખુદાને હય મર્તબા તુઝ કો દિયા, ન કિસી કો મિલે, ન કિસી કો મિલા કે કલામે મજ્દને ખાઈ શહા, તેરે શહેરો કલામો બફા કી ફસમ તેરા મસ્નદે નાઝ હય અર્શે બરી, તેરા મહરમે રાઝ હય રૂહે અર્મી તૂં હી સરવરે દો જહાં હય શહા, તેરા મિષલ નહીં હય ખુદા કી ફસમ યહી અર્જ હય ખાલિકે અદો-સમા, વો રસૂલ હંય તેરે, મૈં બંદા તેરા મુઝકો ઉનકે જવાર મૈં દે વો જગહ, કે હંય ખુલ્દ કો જિસકી સફા કી ફસમ તૂં હી બંદો પે કરતા હય લુલ્કો અતા, હય તુઝી પે ભરોસા, તુઝી સે દુઆ મુઝે જલ્વએ પાકે રસૂલ દિખા, તુઝે અપને હી ઈઝ્ઝો ઉલા કી ફસમ મેરે ગર ચે ગુનાહ હંય હદ સે સિવા, મગર ઉનસે ઉમ્મીદ હય તુઝ સે રજા તૂ રહીમ હય ઉનકા કરમ હય ગવાહ, વો કરીમ હંય તેરી અતા કી ફસમ યે કહતી હય બુલબુલે બાગે જિનાં, કે 'રઝા' કી તરહ કોઈ સહર બયાં નહીં હિંદમૈં વાસિકે શાહે-હુદા, મુઝે શોખીએ તબ એ 'રઝા' કી ફસમ

તમે શું તૈયારી કરી ?!

પ્યારા દીની ભાઈઓ ! બહેનો ! કોણ મુસલમાન એવો હશે જેને રમઝાન મુબારકની ફજીલતો બરકતો વિશે જાણ નહીં હોય ? વરસોથી અનેક લેખો એના સંબંધે આપણા માસિકોમાં તથા વિવિધ કિતાબોમાં પ્રસિદ્ધ થતા રહે છે. આ અતિ બરકતી તથા ફજીલતવાળા મહીનાનું મહત્વ જાણનાર મુસલમાન તેનું સ્વાગત કરવા તથા તેનાથી ખૂબ ફયઝ પામવાની ઉત્કંઠા સાથે આતુરતાપૂર્વક તેની રાહ જોવા લાગે છે. અને કેમ ન હોય કે રસૂલે ખુદા ﷺના સહાબીઓનો એ જ તરીકો હતો. રમઝાનનું આગમન થતાં સહાબાએ કિરામ ખૂબ જ ખુશ થતા અને એકબીજાને મુબારકબાદ આપતા હતા અને રમઝાન પાકને ખૂબ ઈબાદતોમાં વ્યસ્ત રહીને પસાર કરતા હતા. એ જ મુબારક મહીનો આવવાની તદ્દન તૈયારી છે એવા સમયે એક મો'મિનની હૈસિયતથી આપણે તેના સ્વાગત માટે શું તૈયારી કરી છે તે દરેક પોતાના દિલને પૂછી લે. જો ઉત્સાહ અને ઉમંગ સાથે સાચા દિલથી તમો રમઝાન મુબારકની રાહ જોઈ રહ્યા છો તો તમને મુબારકબાદ છે ! કે એ બરેબર ઈમાનવાળા હોવાની નિશાની છે, અને જો રમઝાનના આગમન પર તમો મુંઝાઈ રહ્યા છો તો એ તમારા ઈમાનની કમજોરીની નિશાની છે.

રબ તઆલાનું ફર્માન છે : "હે ઈમાનવાળાઓ ! તમારા પર રોઝા ફર્જ કરવામાં આવ્યા જેવા કે પાછલી ઉમ્મતો પર ફર્જ કરવામાં આવ્યા, જેથી કરીને તમારામાં તફવો (પરહેઝગારી) પેદા થાય." (સૂરએ બકરહ, ૨/૧૮૩) તો રમઝાનનો હેતુ મુસલમાનોને તફવા તથા પરહેઝગારીવાળા બનાવવાનો છે. જેથી રમઝાનના સ્વાગતમાં આપણે પહેલેથી શું તૈયારી કરવી જોઈએ ? નેકીઓ વધુ કમાઈ શકીએ તે ચીજો વસાવવી જોઈએ કે પછી ગુનાહોના પ્રતિ દોરાઈએ તે ચીજો વસાવવી જોઈએ ? વર્તમાનકાળના નાદાન મુસલમાનો રમઝાનમાં રાતમાં શક્ય તે ઈબાદત કરવા, કુર્આને પાકની તિલાવત, તેનો તર્જુમો તફસીલ માટે "કન્ઝુલ ઈમાન" વસાવવા, તથા નફ્લ નમાઝો માટે ટાઈમિંગ સેટ કરવા, ગરીબોને સદકા ખેરાત કરવાનું આયોજન કરવાને બદલે "રાત્રિ ક્રિકેટ ટુર્નામેન્ટ" કે "વોલીબોલ ટુર્નામેન્ટ" કે કેરમબોર્ડ વગેરે રમતો રમવાના આયોજનોમાં વ્યસ્ત થઈ જાય છે ! ન નમાઝ ન તરાવીહ અને રાતભર ખેલકૂદમાં મસ્ત રહી જાગવું અને ફજર પહેલાં સૂવું ને દિવસભર પથારીમાં આળોટી દહાડો પૂરો કરવો ! તો આ રમઝાન મુબારકનું સ્વાગત નથી બલ્કે એની બેઅદબી છે. જેથી જેઓ આવું કરતા હોય તેમણે ગંભીરતાપૂર્વક વિચારીને પોતાની બંને જહાનની ભલાઈ ખાતર એ શૈતાની ખેલકૂદના કામોથી દૂર થઈ જવું જોઈએ.

વળી દીની બહેનોને પણ ગુઝારિશ છે કે રમઝાનની તૈયારીમાં ફક્ત (સમોસા, રોલ, કટલેસ વગેરે...) ખાવાપીવાની ચીજો એડવાન્સમાં બનાવી ફીજો ભરવાના કામમાં જ ન રહેશો બલ્કે ઈબાદત માટે મુસલ્લા, તસ્બીહ, દીની કિતાબો, કુર્આન વગેરે પણ એડવાન્સમાં વસાવી લેશો અને જેટલો બને તેટલો આ મહીનાની અમૂલ્ય ઘડીઓનો લાભ મેળવી આખેરતના માટે નેકીઓનો ઝખીરો કરવાની કોશિશ કરશો, તમારા પુત્રો, પુત્રીઓ, યુવાનો, બાળકોને સતત રબની ઈબાદત માટે, પંજગાના નમાઝ માટે, તરાવીહ માટે મસ્જિદ પહોંચવા તાકીદ કરતી રહેશો એવી ગુઝારિશ છે.

રમઝાનમાં મોબાઈલ પર ફાલતુ કિલ્લપો કે ડ્રામાઓ પાછળ રહી સોનેરી સમયને બર્બાદ કરવાને બદલે તિલાવત ઉપરાંત દીની મસાઈલની કિતાબોનો દરેક ભાઈ બહેનો અભ્યાસ કરી પોતાના ઈમાન અફીદામાં મજબૂતી લાવે અને અમલોની ઈસ્લાહ કરે, પાછલી જિંદગીના ગુનાહોથી સાચા દિલથી આ મગફિરતના મહીનામાં સતત તૌબા કરતા રહે બંને દુનિયામાં સુકૂન માટેનો કોઈ માર્ગ હોય તો તે ઈસ્લામી શરીઅતે સૂચવેલો માર્ગ છે તે જ છે, બાકી સર્વ અન્ય માર્ગો બંને જહાનની બેચેની તથા બેકારારીના માર્ગો છે. ધ્યાન રાખશો કે આ મુબારક મહીનામાં આંખ ન બહેકે, નજર ગલત જગા પર ન પડે, કાન ગલત ચીજ ન સાંભળે, જીભથી કોઈ ગલત શબ્દો ન નીકળે, પેટમાં કોઈ હરામનો કે મુરદાર ખાણાનો કોળિયો ન જાય, કોઈના પર જુલ્મ ન થાય....વગેરે સર્વ ગુનાહોથી બચીને આ મહીનો ગુજાર્યો તો આપ સાચે જ મુબારકબાદને પાત્ર છો અને એ જ આદત રમઝાન બાદ પણ રાખવા કોશિશ કરશો કે એ જ એક સાચા મો'મિનની શાન છે. રબ તઆલા તેના પ્યારા હબીબ ﷺના સદકામાં આપણને નેક તૌફીફ અતા કરે. (આમીન)

કુર્આનિ પાઠની તફસીર

કબુલ ઈમાન વ ખમાઈનુલ ઈફાન

:: અમ ::

:: અનુવાદક ::

આ'લા હમ્મરત ઈમામ અહમદ રઝા رحمة الله عليه

મૌલાના હસન આદમ કોલવનવી رحمة الله عليه

‘સૂરએ અઅરાફ’ની તફસીર

આ સૂરહમાં ૨૦૬ આયતો અને ૨૪ રુકૂઅ છે.

હે આદમના વંશજો ! બેશક ! અમે તમારી તરફ એક પોશાક ઉતાર્યો જે તમારી શર્મની વસ્તુઓ છુપાવે, અને એક તે કે તમારો શણગાર બને. ^{૧૫૫} ને પરહેઝગારીનો પોશાક તે બધાંથી ઉત્તમ ^{૧૫૬} એ અલ્લાહની નિશાનીઓમાંથી છે કે ક્યાંક તેઓ શિખામણ માને (૨૬) હે આદમના વંશજો ^{૧૫૭} ! ખબરદાર ! તમને શયતાન ફિત્નામાં ન નાખે, જેવા કે તમારા મા બાપને કઢાવ્યાં જન્નતમાંથી. ઉતારી નખાવ્યા તેમના પોશાક કે (જેથી) તેમની શર્મની ચીજો તેમને દેખાય. બેશક ! તે અને તેનો કુટુંબ કબીલો તમને ત્યાંથી જુએ છે કે તમે તેમને નથી દેખતા. ^{૧૫૮} બેશક ! અમે શયતાનોને તેમના મિત્ર બનાવ્યા છે જેઓ ઈમાન લાવતા નથી (૨૭) અને જ્યારે કોઈ લાંછનરૂપ કાર્ય કરે ^{૧૫૯} ત્યારે કહે છે કે અમે અમારા બાપ દાદાઓને એના પર (અમલ કરતાં) જોયા, અને અલ્લાહે અમને એનો હુકમ આપ્યો. ^{૧૬૦} તો (હે મહબૂબ ! તમે) ફર્માવો : "બેશક ! અલ્લાહ લાંછનરૂપ કાર્યનો હુકમ નથી આપતો." શું અલ્લાહ પર એવી વાત ઠોકી બેસાડો છો ? જેની તમને ખબર નથી (૨૮) તમે ફર્માવો, "મારા પરવરદિગારે ઈન્સાફનો હુકમ

يٰٓبَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَآتِكُمْ وَرِيشًا ۚ وَلِبَاسَ التَّقْوَىٰ ۚ ذَلِكَ خَيْرٌ ۚ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ يَذَكَّرُونَ ۝ يٰٓبَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَآتِهِمَا ۚ إِنَّهُ يُرِيدُكُمُ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۚ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا ۚ قُلْ إِنِ اللَّهُ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ ۚ اتَّقُوا اللَّهَ ۚ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۚ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ ۚ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ۚ فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ ۚ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ۚ يٰٓبَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۚ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَ الطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ ۚ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۚ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُرْسَلْ بِهِ سُلْطَانًا ۚ أَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۚ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَ الطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ ۚ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝

આપ્યો છે" અને પોતાના મોઢાં સીધાં કરો દરેક નમાઝના સમયે, અને તેની ઈબાદત કરો માત્ર તેના બંદા બનીને. જેવી રીતે તેણે તમારો આરંભ કર્યો, તેવી રીતે જ પરત થશો^{૧૬૧} (૨૯) એક જુથને માર્ગ દેખાડ્યો,^{૧૬૩} અને એક જુથની ગુમરાહી સાબિત થઈ.^{૧૬૩} તેમણે અલ્લાહને છોડીને શયતાનોને વલી બનાવ્યા,^{૧૬૪} અને સમજે એવું છે કે તેઓ (સત્ય) માર્ગ પર છે (૩૦) હે આદમના વંશજો ! પોતાનો શણગાર ધારણ કરો જ્યારે મસ્જિદમાં જાઓ.^{૧૬૫} અને ખાઓ તથા પીઓ.^{૧૬૬} અને હદથી ન વધો, બેશક ! હદને ઓળંગનારાઓ તેને ગમતા નથી (૩૧) તમે ફર્માવો, "કોણે હરામ કર્યો અલ્લાહનો (સર્જેલો) તે શણગાર જે તેણે પોતાના બંદાઓ માટે કાઢ્યો^{૧૬૭} અને પાક રોજી ?"^{૧૬૮} "તે ઈમાનવાળાઓ માટે છે, દુનિયામાં અને કયામતમાં તે ખાસ તેમનું જ છે" અમે આવી જ રીતે વિગતવાર આયતો વર્ણવીએ છીએ^{૧૬૯} ઈલ્મવાળાઓ માટે^{૧૭૦} (૩૨) તમે ફર્માવો, "મારા પરવરદીગારે નિર્લજ્જતા હરામ કરી છે,^{૧૭૧} જે એમનામાં ખુલ્લી છે (તે) અને જે છુપી છે (તે પણ) અને ગુનાહ તેમજ નાહક અત્યાચાર, (હરામ કર્યા છે) અને એ^{૧૭૨} કે અલ્લાહનો ભાગીદાર બનાવો, જેનો આધાર તેણે ઉતાર્યો નથી. અને એ^{૧૭૩} કે અલ્લાહ પર એવી વાત કહો જેનો (તમે) ઈલ્મ ધરાવતા નથી" (૩૩) અને દરેક જુથનો એક વાયદો છે,^{૧૭૪} તો જ્યારે તેમનો વાયદો આવશે ત્યારે એક પળ ન આગળ થાય ન તો પાછળ. (૩૪)

:: સમજૂતી ::

૧૫૫ : અર્થાત એક પોશાક તો તે છે જેનાથી શરીર ઢાંકવામાં આવે, અને આડ કરવામાં આવે, અને

એક પોશાક તે છે જેનાથી શણગાર કરવામાં આવે, અને એ પણ સારો હેતુ છે.

૧૫૬ : પરહેઝગારીનો પોશાક ઈમાન, હયા, સારી આદતો, નેક કામો છે. એ બેશક ! શણગારના કરતાં શ્રેષ્ઠ અને ઉત્તમ છે.

૧૫૭ : શૈતાની ચાલબાજી અને હઝરત આદમ સાથે તેની અદાવતનું વર્ણન કરીને આદમની ઔલાદને ચેતવવામાં આવે છે કે તેઓ શૈતાનના વસવસા અને ભટકાવવાના પ્રયત્નો અને તેના આડંબરથી બચતા રહે. જે હઝરત આદમ عليه السلام સાથે આવો દગો કરી ચૂક્યો છે તે તેમની ઔલાદને ક્યાં છોડવાનો છે ?

૧૫૮ : અલ્લાહ તઆલાએ જિન્નાતને એવી શક્તિ આપી છે કે તેઓ માનવીને જુએ છે. અને માનવીઓને એવી શક્તિ નથી મળી કે તેઓ જિન્નાતને દેખી શકે. હદીષ શરીફમાં છે કે શૈતાન માણસના શરીરમાં લોહીના માર્ગોમાં વહી જાય છે. હઝરત عز وجل એ કહ્યું છે કે; જો શૈતાન એવો છે કે તે તમને દેખી શકે છે અને તમે તેને નથી જોઈ શક્તા, તો તમે એવાની મદદ માગો કે જે તેને દેખી શકે અને તે તેને દેખી શકે નહીં, અર્થાત અલ્લાહ કરીમ સત્તાર રહીમ ગફ્ફારની મદદ માંગો.

૧૫૯ : અને કોઈ ખરાબ કૃત્ય અથવા ગુનોહ તેમનાથી થઈ જાય. જેમ કે અજ્ઞાનયુગના લોકો, પુરૂષો અને સ્ત્રીઓ નગ્ન થઈને કા'બા શરીફના તવાફ કરતા હતા.

અત્રાનું કથન છે કે, "ફાહિશહ" (બેહચારી લાંછનરૂપ કાર્ય) એટલે શિર્ક અને હફીફત એ છે કે દરેક ખરાબ કૃત્યો અને બધા ગુનાહોનો એમાં સમાવેશ થાય છે, ભલે પછી આ આયત ખાસ નગ્ન બનીને કા'બાનો તવાફ કરવા બાબત આવી હોય. જ્યારે કાફિરોના આવા નિર્લજ્જ કામો માટે તેમને વખોડવામાં આવ્યા, ત્યારે તેમણે જે જવાબ આપ્યો તે આગળ આવે છે.

૧૬૦ : કાફિરોએ પોતાના ખરાબ કામોનાં બે કારણો દર્શાવ્યાં : એક તો એ કે તેમણે તેમના બાપ દાદાઓને આવું જ કરતાં જોયા, જેથી તેમના અનુસરણમાં તેઓ પણ કરે છે. આ તો અજ્ઞાનતા તેમજ નિર્લજ્જતાનું અનુકરણ થયું. અને એ પણ બુદ્ધિમાનની દૃષ્ટિએ યોગ્ય નથી. અનુકરણ કરવામાં આવે છે જ્ઞાની અને પરહેઝગારનું, નહીં કે અજ્ઞાન ગુમરાહનું. બીજું બહાનું તેમનું એ હતું કે અલ્લાહે તેમને એવો હુકમ આપ્યો છે, એ માત્ર જૂઠું અને આક્ષેપ હતો. જેમ કે અલ્લાહ તઆલા રહીયો આપતાં કહે છે :-

૧૬૧ : એટલે કે જે રીતે તમારું શૂન્યમાંથી સર્જન કર્યું, તે જ રીતે મૃત્યુ પછી જીવંત કરશે. આ વાત આખેરતની જિંદગીનો નકાર કરનારાઓ સામે દલીલ છે. અને એનાથી એ પણ સમજાય છે કે જ્યારે તેની જ તરફ પરત જવાનું છે, અને તે આમાલનો બદલો આપશે, તો પછી ઈબાદતો નિખાલસ રીતે તેના માટે કરવી જરૂરી છે.

૧૬૨ : ઈમાન અને મઅરેફતનો, અને તેમને હુકમના પાલન તેમજ ઈબાદતની તૌફીક આપી.

૧૬૩ : તે કાફિરો છે.

૧૬૪ : તેમના હુકમનું પાલન કર્યું, તેમના કહ્યા મુજબ ચાલ્યા, તેમના હુકમથી કુફર અને ગુનાહ કર્યા.

૧૬૫ : અર્થાત શણગારનો પોશાક. અને એક કથન એવું છે કે શણગારમાં (વાળોમાં) કાંસકી ફેરવવી અને ખુશબુ લગાડવી સામેલ છે.

મસ્અલો : સુન્નત એ છે કે માણસ ઠીકઠાક રીતે નમાઝ માટે હાજર થાય, કારણ કે નમાઝમાં અલ્લાહ સામે વિનંતિ કરવાની છે, તો એના માટે શણગાર કરવો, અત્તર લગાડવું મુસ્તહબ છે, જેવી રીતે કે પાક થવું વાજિબ છે.

શાને નુઝૂલ : મુસ્લિમ શરીફની હદીષમાં છે કે અજ્ઞાનયુગમાં પુરૂષો દિવસે અને સ્ત્રીઓ રાત્રે નગ્ન અવસ્થામાં તવાફ કરતા હતા. આ આયતમાં સતર સંતાડવાનો અને વસ્ત્રો પહેરવાનો હુકમ આપવામાં આવ્યો. અને એમાં દલીલ છે કે સતર છુપાવવી નમાઝમાં, તવાફમાં અને દરેક સમયે વાજિબ છે.

૧૬૬ : શાને નુઝૂલ : કલબીનું કથન છે કે બનૂ અમિર (ના લોકો) હજજના સમયે પોતાનો ખોરાક ખૂબ ઓછો કરી નાખતા હતા, અને માંસલ તેમજ ચીકણી ચીજો તો તદ્દન ખાતા જ ન હતા, અને એને હજજની તા'ઝીમ જાણતા હતા, તેમને દેખીને મુસલમાનોએ કહ્યું, "યા રસૂલલ્લાહ ! ﷺ આવું કરવાનો અધિકાર અમને વધારે છે." ત્યારે આ (હુકમ) ઉતર્યો કે ખાઓ અને પીઓ, માંસ હોય કે ચીકણી વસ્તુઓ હોય, અને વ્યય ન કરો. તે એ કે ધરાઈ ગયા પછી પણ ખાતા રહો, અથવા હરામની પરવાહ ન કરો. અને એ પણ વ્યય (નકામા ઉપયોગનો એક પ્રકાર) છે કે જે વસ્તુ અલ્લાહે હરામ નથી કરી તેને હરામ ઠરાવી લો. હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રા.એ ફર્માવ્યું, જે ઈચ્છે તે ખા, જે ઈચ્છે તે પહેર, પણ વ્યય અને ઘમંડથી બચતો રહે.

મસ્અલો : આયતમાં દલીલ છે કે ખાવા પીવાની બધી વસ્તુઓ હલાલ છે, સિવાય તે વસ્તુઓ જેના હરામ હોવા બાબત શરીઅતમાં દલીલ હોય. કારણ કે એ નિયમ નક્કી અને માન્ય છે કે બધી વસ્તુઓ મૂળભૂત રીતે મુબાહ છે, સિવાય કે જેના માટે શરીઅતે મનાઈ ફર્માવી હોય. અને જેનું હરામ હોવું સ્વયં દલીલથી સાબિત હોય.

૧૬૭ : પોશાક હોય કે પછી શણગારનો બીજા સામાન.

૧૬૮ : અને ખાવા પીવાની સ્વાદિષ્ટ વસ્તુઓ.

મસ્અલો : આયત પોતાના સામાન્ય હુકમ

પર છે. દરેક બાવાની વસ્તુ એમાં સામેલ છે. જેના હરામ હોવા બાબત સ્પષ્ટ હુકમ આવ્યો ન હોય. (ખાજિન) માટે જે લોકો, તોશો, અગ્યારમી, મીલાદ શરીફ, બુઝુર્ગોના ફાતિહા, ઉર્સ, મોહરમની મજલિસો વગેરેમાં વહેંચવામાં આવતી ચીજો (શીરની ન્યાઝ) અને સબીલના શરબત વગેરેની મનાઈ કરે છે, તેઓ આ આયતનો વિરોધ કરીને ગુનેહગાર બને છે. અને એ વસ્તુઓને મના કહેવી પોતાની અભિપ્રાયને દીનમાં દાખલ કરવું છે, અને એ જ બિદઅત અને ઝલાલત છે.

૧૬૯ : જેનાથી હલાલ અને હરામના હુકમની જાણ થાય.

૧૭૦ : જેઓ એ જાણે છે કે અલ્લાહ એક, ભાગીદાર વગરનો છે. તે જે હરામ કરે તે જ હરામ છે.

૧૭૧ : આ સંબોધન મુશ્રિકોને છે જેઓ નગ્ન થઈને કા'બાનો તવાફ કરતા હતા, અને અલ્લાહની હલાલ કરેલી પાક વસ્તુઓને હરામ ઠરાવતા હતા. તેમને કહેવામાં આવે છે કે તેણે આ વસ્તુઓ હરામ નથી કરી, અને એનાથી પોતાના બંદાઓને નથી રોક્યા. જે વસ્તુઓને તેણે હરામ કરી છે તો આ છે જેને અલ્લાહ તઆલા બયાન કરે છે. તેમાંથી બેહયાઈઓ (પણ) છે જે ખુલ્લી હોય કે છુપી હોય અથવા કાર્યરૂપે હોય.

૧૭૨ : હરામ કર્યું.

૧૭૩ : હરામ કર્યું.

૧૭૪ : નક્કી સમય જેના પર મહેતલ પૂરી થઈ જાય છે.

પેજ 23 નું ચાલુ..

આપે ઈલ્મ શરીઅતમાં પણ વિવિધ યાદગાર કિતાબો છોડી છે. જેમાં کتاب القیاس، کتاب الاجتهاد، خبر الواحد کو વગેરે મશહૂર છે. ઈમામ ઝહબીએ નો فرق الاسلامیین واختلاف المصلييناور الإبانة ઉલ્લેખ કર્યો છે. (તારીખુલ ઈસ્લામ હવાદિષો વફ્યાત, હિ.સ. ૩૨૧-૩૩, પેજ : ૧૫૭)

તફવો તથા પરહેઝગારી : અફલી તથા નફલી ઈલ્મોમાં સંપૂર્ણ મહારતની સાથે આપ તફવો તથા પરહેઝગારી અને ફાઝિલાના અખ્લાકથી પણ સજ્જ હતા. અહમદ ઈબ્ને અલી ફફીહ કહે છે કે હું વીસ વરસો સુધી શયખ અબુલ હસન અશઅરીની

ખિદમતમાં રહ્યો. મેં આપનાથી વધુ પરહેઝગાર, સાવધાનીવાળો, બાહ્યા, દુનિયાવી બાબતોમાં શરમીલો અને આખેરતની બાબતમાં યુસ્ત નથી જોયો. મુતકલ્લિમ અબુલ હસન હરવીનું બયાન છે કે શયખ અબુલ હસને વરસો સુધી ઈશાના વુઝૂથી સવારની નમાઝ પઢી. (તબિયીને કિઝબુલ મુફતરી, ૧/૧૪૧)

વફાત : હિ.સ. ૩૨૪માં આપે આપે ફાની જગતને અલવિદા કહ્યું અને બગદાદમાં કરખ અને બાબે બસરાની વચ્ચે દફન થયા. (વફ્યાતુલ અખ્યાન, ૩/૨૮૪) આપના જનાઝાનું એલાન એ પ્રમાણે કરવામાં આવ્યું કે, આજે "નાસિરે સુન્નત"નો ઈતેકાલ થઈ ગયો.

:: ઈન્તેફાલ પુરમલાલ ::

□ **નબીપુર :** ખાતે બાદશાહ આદમ મૂસા કડુજી (બરકાતે ખ્વાજા-માસિક તંત્રીના સગા મામા) જેઓ લંડનથી વતન આવ્યા હતા. દરમિયાનમાં બીમાર થતાં ટૂંકી માંદગી બાદ તા. ૦૩-૦૨-૨૦૨૫, મુ.ચાંદ ૪ શાબાનુલ મુઅઝ્ઝમ, હિ.સ. ૧૪૪૬ના રોજ લગભગ ૭૫ વરસની વયે ઈન્તેફાલ કરી ગયા છે. ૨૭બે કરીમ તેના પ્યારા મહબૂબ عليه السلام ના સદફામાં મહૂમની કરવટ કરવટ મગફેરત ફર્માવે, જન્મતમાં આ'લા મફામ અતા કરે, કુટુંબીજનોને, સ્નહીઓને, ચાહકોને સધ્રે જમીલ અતા કરે તથા ઈસાલે સવાબ કરવાની તૌફીક આપે. (આમીન)

દસે
હદીષે પાક

એટલે

મિર્ઝતુલ મનાઝહ તર્જુમએ મિશકાતુલ મસાબીહ
મિર્ઝાત (ઉર્દૂ) શરહે મિશકાત (ભાગ-૨)

અઝ : હકીમુલ ઉમ્મત હઝરત મુફતી અહમદ યારખાં નઈમી અશરફી બદાયૂની رحمۃ اللہ علیہ
અનુવાદક : પટેલ શબીર અલી રઝવી દયાદરવી (તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા-માસિક)

"હઝરત મુઐઝીબ رضی اللہ عنہ થી^૧ રિવાયત છે. તે નબી صلی اللہ علیہ وسلم થી રિવાયત કરે છે એ શખ્સના બારામાં જે સજદાની જગાએ માટી સરખી કરે. ફર્માવ્યું, જો તમારે કરવું છે તો એકવાર^૨." (મુસ્લિમ, બુખારી)

૧. આપનું નામ મુઐઝીબ ઈબ્ને ફાતિમા છે. દૂસી છે. સઅદ ઈબ્ને આસના આઝાદ કરેલા ગુલામ છે. ફદીમુલ ઈસ્લામ (શરૂમાં ઈમાન લાવનાર) છે. સાહિબે હિજરતૈન છે. હુઝૂર صلی اللہ علیہ وسلم ની અંગૂઠી આપની પાસે રહેતી હતી. તેમને સિદીકે અકબરે હુઝૂર صلی اللہ علیہ وسلم પછી આ અંગૂઠી લીધી. છેવટમાં રક્તપિતમાં સપડાય ગયા હતા. ખિલાફતે ઉખ્માની કે હેદરીમાં વફાત પામ્યા. (رضی اللہ عنہ) બીજા મુઐઝીબ તાબઈ છે, તે અલગ છે.

૨. એટલે કે કોઈએ હુઝૂર صلی اللہ علیہ وسلم ને મસ્અલો પૂછ્યો કે નમાઝી નમાઝની હાલતમાં સજદાની જગાએથી કાંકરા, કાંટા હટાવી શકે છે કે નહીં? અને માટી સાફ કરી શકે છે કે નહીં? ફર્માવ્યું, જરૂરત પૂરતુ એકવાર કરી શકે છે. આ પરથી ફકીહોએ ઘણા મસ્અલા કાઢ્યા છે.

"હઝરત અબૂ હુરૈરહ رضی اللہ عنہ થી રિવાયત છે કે હુઝૂર અન્વર صلی اللہ علیہ وسلم એ નમાઝમાં કુખ (કેડ) પર હાથ રાખવાથી મના કર્યું^૧." (મુસ્લિમ, બુખારી)

૧. એટલે કે નમાઝની કોઈ હાલતમાં ફયામ, ફોમા, ફાઈદામાં કેડો પર હાથ રાખવો મના છે, બલકે નમાઝની બહાર પણ મના છે કે એ ઈબ્લીસનો તરીફો છે. તેમજ દોઝખી થાકીને એવી રીતે હાથ રાખ્યા કરશે. અમુક ઉલમા ફર્માવે છે કે અહીં "ખસ્ર" થી મુરાદ લાઠી અથવા દીવાલથી ટેક લગાડવું છે. અરબીમાં ખાસ્સા લાઠીને કહે છે. આ ટેકો વિના જરૂરતે મના છે અને જરૂરત પૂરતી જાઈઝ છે. વૃદ્ધ માણસ લાઠી બગલમાં લઈને નમાઝ પઢી શકે છે. સુલૈમાન عليه السلام એ પોતાની છેલ્લી નમાઝ લાકડીના ટેકા પર જ પઢી હતી, જેમાં આપની વફાત થઈ.

"હઝરત આઈશા رضی اللہ عنہا થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે મેં નબી صلی اللہ علیہ وسلم ને નમાઝમાં આમ તેમ જોવાના બારામાં પૂછ્યું તો ફર્માવ્યું કે એ ઉંચકવું છે. શૈતાન બંદાની નમાઝથી ઉંચકે છે^૧." (મુસ્લિમ, બુખારી)

૧. યાદ રાખશો કે નમાઝમાં કા'બાથી સીનો ફરી જવું નમાઝને તોડી નાખે છે, કેવળ ચહેરો (ફેરવવું) મકરૂહ છે. ત્રાંસી આંખે આમ તેમ જોવું મુસ્તહબની વિરુદ્ધ છે. અહીં ઈસ્તેફાતથી લગભગ બીજો અર્થ મુરાદ છે જે મકરૂહ છે. શક્ય છે ત્રીજો અર્થ મુરાદ હોય. હમણા મુઆવિયહ ઈબ્ને હકમની રિવાયતમાં વર્ણન થઈ ચૂક્યું છે કે સહાબાએ તેમને આંખોના ખૂણેથી (ત્રાંસી આંખે) જોયા. અમુક રિવાયતોમાં છે કે હુઝૂર صلی اللہ علیہ وسلم પણ કદીક એ રીતે જોતા હતા. એ સૌ

જાઈઝ હોવાના વર્ણનના માટે છે. અને હદીષ ઈસ્તિહબાબ (મુસ્તહબ હોવાના)ના વર્ણન માટે છે, જેથી હદીષોમાં ટકરાવ નથી.

"હઝરત અબૂ હુરૈરૅ રઝી અલ્લહે થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે ફોમો નમાઝમાં દુઆના સમયે આસ્માનની તરફ નિગાહ ઉઠાવવાથી દૂર રહે, નહીં તો તેમની નિગાહો (દ્રષ્ટિ) છીનવી લેવામાં આવશે." (મુસ્લિમ)

૧. એટલે કે નમાઝમાં દુઆઈયા અથવા આખરી દુઆ પઢવા પર ન હાથ ઉઠાવે ન આસ્માનની તરફ નિગાહ કરે કે એ મકરૂહ છે. નમાઝ બહાર હાથ પણ ઉઠાવે અને નજર પણ ઉઠાવે, કેમ કે આસ્માન દુઆનો ફિખ્લો છે જેવી રીતે કે કા'બા નમાઝનો ફિખ્લો છે. સરકાર ﷺ નો આ ઈઝહાર આફતાબના માટે છે. યાદ રાખશો કે પહેલાં હુઝૂર ﷺ નમાઝમાં કદીક આસ્માનને જોયા કરતા હતા. જ્યારે આ આયત ઉતરી : **الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ** "જેઓ પોતાની નમાઝમાં ગદગદ થાય છે." (રૂઝ/ર, કન્ઝુલ ઈમાન) ત્યારે છોડી આપ્યું. ફિખ્લાની તબદીલીના સમયે હુઝૂર ﷺ નમાઝમાં આસ્માનની તરફ જોવું એ આપની વિશિષ્ટતા હતી કે તે નમાઝે નાઝ હતી.

"હઝરત અબૂ ફતાદા રઝી અલ્લહે થી રિવાયત છે ફર્માવે છે કે નબી ﷺ ને જોયા. આપ લોકોની ઈમામત કરતા હતા. અને ઉમામા બિન્તે અબી આસ આપના ખભાઓ પર રહેતી." જ્યારે રુકૂઅ કરતા તો એમને ઉતારી દેતા અને જ્યારે સજદાથી સર ઉઠાવતા તો તેમને પરત લઈ લેતા." (મુસ્લિમ)

૧. આપ હુઝૂર ﷺ નાં નવાસી એટલે હઝરત ઝયનબનાં પુત્રી છે. અલી મુર્તઝા રઝી અલ્લહે એ ફાતિમા ઝહ્રાની વફાત બાદ આપનાથી નિકાહ કર્યા. હુઝૂર ﷺ ને તેમની સાથે ઘણી મહબ્બત હતી, ત્યાં સુધી કે ક્યારેક નમાઝમાં પણ આપને ખભા પર રાખતા હતા.

૨. હક્ક એ છે કે આપ હુઝૂર ﷺ ની વિશિષ્ટતાઓમાંથી છે. આપણા માટે નમાઝ તોડનાર છે, કેમ કે નમાઝમાં બાળકીને ઉતારવી ચઢાવવી અને રોકાવું એ અમલે કધીરથી ખાલી નથી. ઉલમાએ એના ઘણા ખુલાસો કર્યા છે, પણ જે ફકીરે કહ્યું તે હક્ક છે.

"હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રઝી અલ્લહે થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે જ્યારે તમારામાંથી કોઈ નમાઝમાં બગાસુ ખાય તો જ્યાં સુધી બની શકે દૂર કરે, કેમ કે શૈતાન દાખલ થઈ જાય છે." (મુસ્લિમ)

૧. બગાસુ દૂર કરવાની ત્રણ રીતો છે : એક એ કે બગાસુ આવતી વખતે એવું વિચારી લે કે નબીઓને બગાસુ આવતું ન હતું. બીજું એ કે નીચલો હોઠ દાંત વડે દબાવી લે. ત્રીજું એ કે નાક વડે જોશપૂર્વક શ્વાસ કાઢે. જો દૂર ન કરી શકે તો ડાબા હાથની આંગળીઓની પીઠ મોઢા પર રાખી લે.

"બુખારીની રિવાયતમાં હઝરત અબૂ હુરૈરૅ રઝી અલ્લહે થી રિવાયત છે. ફર્માવ્યું, તમારામાંથી કોઈને નમાઝમાં બગાસુ આવે તો યથાશક્તિ રોકે અને ન કહે "હા", કેમ કે એ શૈતાનથી છે કે તે એનાથી હસે છે." (મુસ્લિમ)

૧. જેથી જો નમાઝમાં "હાહ" મોઢાથી નીકળી જાય તો નમાઝ જતી રહે છે, કે એમાં ત્રણ હરફો અદા થઈ ગયા અને જો કેવળ "હા" નીકળ્યું તો નમાઝ મકરૂહ થશે.

"હઝરત અબૂ હુરૈરૅ રઝી અલ્લે રિવાયત છે. ફમાવે છે કે રસૂલુલ્લાહ ઁ ફર્માવું, એક બબીષ જિન આજે રાતે ખુલી ગયો^૧ કે જેથી મારી નમાઝ તોડી નાખે. અલ્લાહે મને એના પર શક્તિ આપી. મેં એને પકડી લીધો^૨. મેં વિચાર્યું કે એને મસ્જિદોના થાંભલાઓમાંથી કોઈ થાંભલા સાથે બાંધી દઉં કે જેથી તમે બધા એને જુઓ^૩. પણ મને મારા ભાઈ સુલૈમાનની દુઆ યાદ આવી ગઈ કે મૌલા મને તે મુલ્ક આપ જે કોઈના લાયક ન હોય મારા બાદ. તો મેં તેને નાકામ છોડી મૂક્યો^૪."

૧. હઝરત સુલૈમાન ઁની કેદથી, કે આપ શૈતાનોની એક જમાઅતને કેદ કરી ગયા હતા. એમાંથી એક છૂટીને મારી પાસે આવી ગયો અને મારા દિલમાં વસવસા નાખવાની કોશિશ કરવા લાગ્યો. જાણવા મળ્યું કે હુઝૂર ઁની નિગાહ જિન્નાત તથા શૈતાનોને જુએ છે અને જ્યાં એ બંદો છે એ જગા પણ હુઝૂર ઁની નજરની સામે છે અને હુઝૂર તેમના દરેક હાલથી બબરદાર છે. કુર્આને કરીમનું એ ફર્માવું **مَنْ حَبَسَ لَا تَرَوْهُمْ** "કે તમે એને નથી જોતા." (૭/૨૭ કન્ઝુલ ઈમાન) આપણા લોકો માટે છે, હુઝૂર એનાથી અપવાદ છે. જ્યારે હુઝૂર ઁની નિગાહથી ફરિશ્તા નથી છુપાતા, હુઝૂર ઁએ મેઅરાજમાં ખુદ રબ તઆલાને જોઈ લીધો, તો જિન્નાત તથા શૈતાનો કેવી રીતે છુપા રહી શકે છે ? યાદ રાખશો કે હઝરત સુલૈમાન ઁ જિન્નાત એક બબીષતરીન (અતિ નાપાક) જમાઅતને કેદ કરી દીધી હતી, જે હજી સુધી કેદમાં છે. કેમ કે જિન્નાતની ઉમરો ઘણી લાંબી હોય છે એમનું અહીં વર્ણન છે, નહીં તો અન્ય જમાઅતો શૈતાનની ખુલ્લી ફરે છે.

૨. હકફ એ છે કે અલ્લાહ તઆલાએ હુઝૂર ઁને ફાયમી શક્તિ બખ્શી જેનાથી આપ શૈતાનોને પકડી શકે છે. હઝરત અબૂ હુરૈરૅ રઝી અલ્લે શૈતાનને સદફાના માલની સ્પોટી કરતાં પકડી લીધો તો તે આપનાથી છૂટી ન શક્યો. હઝરત મુઆવિયહ રઝી અલ્લે એક શૈતાનને પકડી લીધો તો તે આપનાથી ન છૂટી શક્યો. જ્યારે ઝર્ફાઓની તાફતોનો આ આલમ છે તો આફતાબે નબુવ્વતની કુદરતનું તો પૂછવું જ શું ?! હજી પણ અમુક આમિલ હઝરાત જિન્નાતને કેદ કરી દે છે, સળગાવી દે છે.

૩. એટલે કે જો હું એને બાંધી દેત તો ખુલી ન શકત, ન છૂટીને નાસી શકતો અને પછી તે સર્વ જાહેર થઈ જાત. તમે સૌ એને જોતા. અમારા બાંધવાની બરકતથી આ ગયબ શહાદત બની જાત.

૪. એટલે કે કેમ કે જિન્નાત પર ફબજો હઝરત સુલૈમાન ઁનો ખાસ મો'જિજો બની ચૂક્યો છે, જો કબજાને અમે જાહેર કરી દેત તો એ એમની વિશિષ્ટતા ન રહેતી. એટલા માટે એને છોડી મૂક્યો. આ પરથી અમુક મસ્અલા જાણવા મળ્યા. એક એ કે શૈતાનનું શરીર નાપાક નથી અને એને સ્પર્શવાથી નમાઝ નથી જતી, નમાઝીનો હાથ નાપાક નથી થતો. બીજું એ કે હુઝૂરે અન્વર ઁની નમાઝનો ખુશૂઅ તથા ખુઝૂઅ અન્ય બાજુ ધ્યાનિત થવાથી નથી જતો. જુઓ હુઝૂર ઁએ શૈતાનને પકડી પણ લીધો, બાંધવાનો ઈરાદો પણ કર્યો, પછી છોડી પણ મૂક્યો, પણ નમાઝના ખુશૂઅમાં કોઈ ફરફ ન આવ્યો. ત્રીજું એ કે હુઝૂર ઁને અલ્લાહ તઆલાએ પાછા નબીઓના કમાલો બખ્શ્યા પણ એમાંથી અમુકનું પ્રદર્શન ન કર્યું કે જેથી તે બુઝુર્ગોના વિશિષ્ટપણામાં ફરફ ન આવે. ચોથું એ કે આપની તાફત જિન્નાત તથા ફરિશ્તાઓથી વધુ છે કે શૈતાન આપની પકડથી છૂટી ન શક્યો. હઝરત મૂસા ઁએ મલકુલ મૌતને થપ્પડ મારી તો તેમની આંખ જતી રહી. આ જગાએ અશિઅતુલ લમ્આતમાં છે કે હુઝૂર ઁની સલ્તનત, કુદરત, તસરુફ એ મલકુલ મૌત, જિન તથા માનવી અને તમામ આલમ પર છે. દરેક ચીજ આપના કબજામાં છે.

સંપાદક : હમરત ખ્વાજા અમીર હસન
અલા સંજરી દહેલ્વી رحمه الله عليه

(એકત્રીસમી મજલિસ)

અલ્ વાહિદનો અર્થ

એ જ વરસે માહે ઝી કુઅદાની રહમી તારીખ રવિવારે ફઠમબોસીની દૌલત હાંસલ થઈ. સમાઅ (વિના વાજિંતના)ની વાત ચાલી અને વજૂદ જે એમાં હોય છે. ઝબાન મુબારકથી ઈર્શાદ થયો કે નવ્વાણુ અસ્માએ ઈલાહીમાં "અલ વાહિદ" પણ પઢે છે. અલ્ વાહિદનો અર્થ છે અલ્ ગની. ત્યાર બાદ ફર્માવ્યું, અલ્ વાહિદનો અર્થ વજૂદથી પણ આવેલ છે એટલે વજૂદ અતા કરનાર. જેમ કે શકૂરા તેનું નામ છે, શકૂરા તેને કહે છે જે શુક્ર અદા કરે. પરંતુ અહીં એનો અર્થ એ છે કે બંદાઓના શુક્રને કબૂલ કરનાર. એ જ પ્રમાણે અલ વાહિદ જાહેરમાં તે થશે જે વજૂદવાળો હોય. અને આ વાત પાક તથા બરતર ખુદા માટે દુરુસ્ત થશે નહીં. જેથી આ જગાએ વાહિદનો અર્થ વજૂદ અતા કરનાર છે.

ત્યારબાદ શયખ શહાબુદીન સુહરવર્દી رحمه الله عليهની ચર્ચા ચાલી કે તે સમાઅ સાંભળતા ન હતા. ઝબાન મુબારકથી ઈર્શાદ થયો કે શયખ નજમુદીન કુબરા رحمه الله عليه ફર્માવે છે કે સમઅના શોખ સિવાય દરેક નેઅમત જે માણસ માટે શક્ય છે તે શયખ શહાબુદીન رحمه الله عليهને આપવામાં આવી.

હૃદય બહિષ્ત

મલ્કુમાતે ખ્વાજાને ચિશ્ત

(રહમતુલ્લાહિ તઆલા અલૈહિમ અજમર્દન)

મલ્કુમાતે સુલ્તાનુલ મશાઈખ હમરત ખ્વાજા નિઝામુદીન
અવલિયા મહબૂબે ઈલાહી رحمه الله عليه

અનુવાદક : પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી દયાદરવી

શયખ શહાબુદીનના
શુગલમાં ફૂલવાની સ્થિતિ

ત્યાર બાદ શયખ શહાબુદીન رحمه الله عليهના ઈસ્તેગરાફની વાત આવી. ઈર્શાદ થયો કે એકવાર શયખ અવહદ કિર્માની رحمه الله عليه શયખ શહાબુદીન رحمه الله عليهની પાસે આવ્યા. શયખે પોતાનો મુસલ્લો લપેટ્યો અને પોતાના ગુઠણો નીચે રાખી દીધો. અને આ વાત મશાઈખની નજીક ખૂબ જ તા'ઝીમની હોય છે. સારાંશ જ્યારે રાત થઈ તો શયખ અવહદે સમાઅની ફર્માઈશ કરી. શયખ શહાબુદીને કવ્વાલોને બોલાવ્યા અને સમાઅ (વિના વાજિંત કવ્વાલી)ની જગાની ગોઠવણી કરી અને ખુદ એક ખૂણામાં ચાલ્યા ગયા, અને તાઅત તથા ઝિક્રમાં મશગૂલ થઈ ગયા. શયખ અવહદ તથા તે લોકો જેઓ સમાઅ કરવાવાળા હતા તેઓ સમાઅમાં વ્યસ્ત થઈ ગયા. જ્યારે સવાર થઈ તો ખાનફાહનો ખાદિમ શયખ શહાબુદીન رحمه الله عليهની ખિદમતમાં આવ્યો અને અર્ઝ કરી કે રાત્રે સમાઅ હતો જેથી એ જમાઅત માટે નાશતો થવો જોઈએ. શયખે પૂછ્યું કે શું રાત્રે સમાઅ થયો હતો?! ખાદિમે અર્ઝ કરી, જી હા ! શયખે ફર્માવ્યું કે, મને ખબર નથી પડી. ત્યારબાદ ખ્વાજા ઝિક્રુલ્લાહ બિલ ખૈરએ ફર્માવ્યું, શહાબુદીનની ઈસ્તેગરાફની હાલત

તો જુઓ કે એ રીતે ઝિક્રમાં મશગૂલ હતા કે સમાઅના ઊંચા અવાજોની તેમને ખબર ન પડી ! અને દરેક વખતે જ્યારે સમાઅને બંધ કરતા હતા અને સમાઅવાળા કુર્આનની તિલાવત કરતા હતા તો શયખ તેને સાંભળતા હતા પણ શયખ તેમના સમાઅને આટલા પ્રમાણમાં ઊંચો અવાજ છતાં સાંભળતા ન હતા. એનાથી અંદાજો કરો કે તેઓ કયા દરજાએ શુગલમાં રહેતા હતા.

ત્યારબાદ લાહોરના મઝારોની ચર્ચા નીકળી, ઝબાન મુબારકથી ફર્માવ્યું કે ત્યાં ઘણા બુઝુર્ગો આરામ ફર્માવે છે. ત્યારબાદ બંદાને પૂછ્યું કે તમે લાહોર જોયું છે ? બંદાએ અર્જ કરી, જી હા ! જોયું છે, અને ત્યાંના કેટલાક બુઝુર્ગોની ઝિયારત પણ કરી છે, જેમ કે શયખ હુસૈન ઝંજાની અને તથા અન્ય અવલિયા.

ત્યારબાદ ઝબાન મુબારકથી ફર્માવ્યું કે શયખ હુસૈન ઝંજાની અને શયખ અલી હિજવૈરી رحمة الله عليه બંને એક જ પીરના મુરીદ થયા છે અને તે પીર પોતાનો સમયના કુતુબ હતા. શયખ હુસૈન ઝંજાની رحمة الله عليه એક અરસાથી લાહોરમાં રહેતા હતા. કેટલાક અરસા બાદ તેમના પીર ખ્વાજા અલી હિજવૈરી رحمة الله عليهને હુકમ આપ્યો કે લાહોર જાવ અને ત્યાં રહો. શયખ અલી હિજવૈરીએ અરજ કરી, હુસૈન ઝંજાની ત્યાં મૌજૂદ છે. પીરે ફર્માવ્યું કે, તમે જાવ ! શયખ અલી હિજવૈરી رحمة الله عليه તેમના નિર્દેશ પ્રમાણે લાહોર પહોંચ્યા તો ત્યાં રાત હતી. બીજી સવારે શયખ હુસૈન ઝંજાની رحمة الله عليه નો જનાઝો બહાર લાવવામાં આવ્યો.

પછી વાત નઝમની આવી. ઝબાન મુબારકથી ઈશાદ થયો કે અમુક મશાઈખની શાયરી સારી છે, અને ઘણા છે જેવા કે શયખ અવહદ કિર્માની અને શયખ અબૂ સઈદ અબુલ ખૈર અને બીજા બુઝુર્ગ

નાં કલામ, ખાસ કરીને શયખ સૈફુદ્દીન બાખરઝી رحمة الله عليه (કલામ) સારુ કહેતા હતા. અને શાયરીમાં તેમને ખૂબ જ અતિશયોક્તિ કક્ષાની મહારત હતી, ત્યાં સુધી કે મુરીદોએ તેમની ખિદમતમાં અર્જ કરી કે દરેક શયખની કોઈ કિતાબ કે કૃતિ મૌજૂદ છે, આપ કોઈ ચીજ કેમ નથી લખતા ? તેમણે જવાબ આપ્યો કે મારો દરેક શેઅર કિતાબના બરાબર છે.

ઈશરાફની નમાઝની તા'લીમ

એ જ દિવસે ઉમ્મીદવાર (હસન અલા સંજરી)ને ઈશરાફની નમાઝ તા'લીમ ફર્માવી. બે રકાતમાં : પ્રથમ રકાતમાં સૂરએ ફાતિહા પછી આયતુલ કુર્સી "ખાલિદૂન" સુધી. અને બીજી રકાતમાં "આમનર્સૂલ"થી સૂરતના છેવટ સુધી, અને બીજી રકાતમાં સૂરએ ફાતિહા બાદ આયત "અલ્લાહુ નૂરુસ્સમાવાતિ વલ્અર્ફ"થી "વલ્લાહુ બિકુલ્લિ શયઈન અલીમ" ત્યાર બાદ સૂરએ ફલક. અને બીજી રકાતમાં સૂરએ નાસ. ત્યારબાદ બે રકાત ઈસ્તિખારાની નમાઝ બતાવી. પ્રથમ રકાતમાં સૂરએ ફાતિહા બાદ સૂરએ કાફિરૂન અને બીજી રકાતમાં સૂરએ ફાતિહા બાદ સૂરએ ઈખ્લાસ. અને બંને નમાઝો બાદ તરત જે દુઆઓ આવડે તેનો હુકમ ફર્માવ્યો. ત્યારબાદ ફર્માવ્યું કે બે રકાતો અન્ય છે તે પણ બતાવીશ. આ વાત ઝબાન મુબારકથી ફર્માવી અને આંખોમાં આસું ભરી લાવ્યા અને ફર્માવ્યું કે જે દિવસે શયખુલ ઈસ્લામ ફરીદુદ્દીન رحمة الله عليه એ મને ઈશરાફની નમાઝ માટે ફર્માવ્યું હતું, પહેલાં આ જ છ રકાતો બતાવી હતી અને કહ્યું કે બે અન્ય હજી બતાવીશ.

(બત્રીસમી મજલિસ)

મજલિસમાં બેસવાના આદાબ

એ જ વરસે માહે ઝીલ હજજની ૧૧મી તારીખે

જુમેરાતે ફઠમબોસીની દોલત નસીબ થઈ. મજલિસના આદાબ અને પીરની ખિદમતમાં હાજરી અને બેસવાના આદાબ તથા જગા હાંસલ કરવા વિશે ચર્ચા ચાલી. ઈર્શાદ થયો કે, અદબ એ છે કે કોઈ મજલિસમાં આવે તો જે જગા ખાલી જુએ ત્યાં બેસી જાય. એટલે કે જ્યારે પીરની ખિદમતમાં આવે તો ઊંચી કે નીચી જગાના ખ્યાલમાં ન રહે, જ્યાં પણ ખાલી જગા જુએ ત્યાં બેસી જાય કે આવનારાની જગા એ જ હોય છે.

પછી ફર્માવ્યું કે એકવાર રસૂલુલ્લાહ ﷺ કોઈ જગાએ બેસેલા હતા અને સહાબીઓ વર્તુળ બનાવીને સરકારની આસપાસ બેઠેલા હતા. એટલામાં ત્રણ માણસો આવ્યા. એકને તે વર્તુળમાં જગા મળી ગઈ તે તરત જ ત્યાં આવીને બેસી ગયો. બીજાને તે વર્તુળમાં જગા ન મળી તો તે વર્તુળની પાછળ બેસી ગયો અને ત્રીજાએ ત્યાંથી મોં ફેરવ્યું અને પાછો ચાલ્યો ગયો. થોડીવાર પછી નબી કરીમ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે હમણા જિબ્રઈલ عليه السلام આવ્યા અને મને ખબર આપી કે ખુદા તઆલા ફર્માવે છે કે જે શખ્સ આવ્યો અને તે વર્તુળમાં જગા મળી ગઈ અને ત્યાં બેસી ગયો, તેને અમે અમારી પનાહમાં જગા આપીએ છીએ, અને જેને વર્તુળમાં જગા ન મળી અને તે શરમાયને વર્તુળ ની પાછળ બેસી ગયો તેનાથી હું શરમાવું છું, કાલે ફયામતના દિવસે તેને બેઈજજત કરીશું નહીં. અને જે શખ્સ મોં ફેરવીને ચાલ્યો ગયો તેનાથી મારી રહમત પણ મોં ફેરવે છે. ત્યારબાદ ખ્વાજા ઝિકુલ્લાહ બિલ ખૈરએ ફર્માવ્યું કે અદબ એ છે કે જે પણ આવે અને મજલિસમાં જ્યાં પણ જગા ખાલી જુએ ત્યાં બેસી જાય, અને જો જગા ન હોય તો વર્તુળની પાછળ બેસે, વચ્ચે ન બેસવું જોઈએ, કેમ કે જે વચમાં બેસે છે તે મલગીન (લગનત કરવામાં આવેલ) હોય છે.

(તેત્રીસમી મજલિસ)

તજવીદ સાથે કુર્આનની તિલાવત
અને તેના ફાયદા

એ જ વરસે માહે ઝીલ હજજની એકવીસમી તારીખે રવિવારે હાથ ચૂમવાનો શરફ હાંસલ થયો. કુર્આનની તિલાવત તથા તરતીલ (તજવીદ) અને તેને પઢવાનો જે હક્ક છે તેની ચર્ચા ચાલી. ઝબાન મુબારકથી ફર્માવ્યું કે જ્યારે પઢનારાને કોઈ આયત પર ઝોક તથા રાહત હાંસલ થાય તો જોઈએ કે તેની તકરાર (રીપીટેશન) કરે અને રાહત પામે.

ત્યારબાદ ફર્માવ્યું કે તિલાવત તથા સમાઅ (વિના વાજિંત્રે)ની દરમિયાન જે સઆદત (નેકબખ્તી) હાંસલ થાય છે તેના ત્રણ પ્રકારો છે : અન્વાર તથા અહવાલ તથા આધાર, અને ત્રણેવ ત્રણ આલમોથી નાઝિલ થાય છે. અને ત્રણ આલમો ક્યા છે ? એ છે : મલકૂત તથા મલકૂત તથા એ બંનેની વચ્ચે જબરૂત. અને એ ત્રણ સઆદતો જે નાઝિલ થાય છે એ ત્રણેવ અરવાહ (રૂહો) અને કુલૂબ (દિલો) અને અંગો પર ઉતરે છે. પ્રથમ અન્વાર જે મલકૂતથી હોય છે તે અરવાહ પર. ત્યાર બાદ અહવાલ પર એટલે જબરૂતથી કુલૂબ (દિલો) પર, પછી આધાર મલકૂતથી અંગો પર. એટલે પ્રથમ સમાઅના હાલમાં આલમે મલકૂતથી રૂહો પર અન્વાર નાઝિલ થાય છે, ત્યાર બાદ જે કાંઈ દિલમાં કેફિયત હોય તેને અહવાલ કહે છે અને તે આલમે જબરૂતથી દિલો પર થાય છે. ત્યારબાદ જે અધિક હરકત તથા જુંબિસ (હલન ચલન) જાહેર થાય છે તેને આધાર કહે છે અને તે (અધર) આલમે મલકૂતથી અંગો પર થાય છે. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)ના
ગ્રાહક બનો અને બનાવો !

(આઠમો મરઅલો)

હાઝિરો નાઝિરનો અફીદો

કિતાબ તથા સુન્નતની રોશનીમાં

અઝ : મુફતી મુહમ્મદ નિઝામુદ્દીન રઝવી બરકાતી
(સદર : દારુલ ઈફતા જામિઆ અશરફિયા-મુબારકપુર)

અનુવાદક : પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી

★ હાઝિર તથા નાઝિરના અફીદાથી અહલે સુન્નતની મુરાદ ★

અલ્લાહ ﷻ એ પોતાના હબીબ સૈયદે આલમ ﷺ ને એ કમાલ અતા કર્યો છે કે આપ એક જગાએ તશરીફ ફર્મા હોવા છતાં આલમના અહવાલથી એ રીતે બાબબર હોય છે જેવી રીતે આપ ત્યાં જાતે પોતે હાજર હોય અને સર્વ કાંઈ પોતાની આંખોથી જોઈ રહ્યા હોય. આ ભાવાર્થને અમે હાઝિરો નાઝિરથી તાબીર કરીએ છીએ. આ અફીદો કિતાબુલ્લાહ અને સુન્નતે રસૂલુલ્લાહ ﷺ થી સાબિત છે, અને એના પર મુસ્લિમ ઉમ્મતનો ઈજમાઅ છે. પણ એનાથી ઉલ્ટુ વહાબીઓ એને શિર્ક કહે છે. અમે અમારી વાતને સ્પષ્ટ કરવા માટે કિતાબ તથા સુન્નત અને ઈજમાઅ ઉમ્મતની સાક્ષીઓને વાંચકો સમક્ષ રજૂ કરીએ છીએ.

અહલે સુન્નતની દલીલો

★ કિતાબુલ્લાહની ગવાહીઓ ★

કુઆને કરીમમાં અલ્લાહ ﷻ એ ઈશાદ ફર્માવ્યો : **إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا** "હે મહબૂબ ! અમે આપને ગવાહ, ખુશખબરી આપનાર તથા ડરાવનાર બનાવીને મોકલ્યા." (સૂરઅ અહઝાબ, ૩૩/૪૫)

અ. અરબી ભાષામાં شاهد (શાહિદ)નો શબ્દ "હાજર"ના અર્થમાં વપરાય છે, તેની ખૂબ અધિક પ્રમાણમાં સાક્ષીઓ છે. દા.ત. ખુદ કુઆને પાકમાં છે :

﴿أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شُهُودٌ﴾ "ક્યાં તો અમે ફરિશ્તાઓને સ્ત્રી પેદા કર્યા અને તે (કાફિર) હાજર હતા."

(સૂરઅ સાફફાત, ૩૭/૧૫૦)

આ આયતે કરીમામાં પણ "શાહિદ" હાજરના અર્થમાં વપરાયેલ છે. જેમ કે અરબી ભાષાના જાણકારોથી છૂપુ નથી.

□ હજજતુલ વિદાઅના ખુત્બામાં હુઝૂરે અફદસ ﷺ એ ઈશાદ ફર્માવ્યો :

فَلْيُبَيِّغِ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ "હાજર ગાયબ સુધી આ પયગામ પહોંચાડી આપે." (સહીહ બુખારી, ૧/૨૩૪, કિતાબુલ મનાસિક, બાબુલ ખુત્બા એયામે મિના, મજલિસે બરકાત)

આ હદીષ "સહીહ બુખારી શરીફ"ના કિતાબુલ ઈલ્મ, કિતાબુલ મગાઝી/બાબે હજજતુલ વિદાઅ, કિતાબુલ અઝાઈ, કિતાબુલ ફિતન, કિતાબુત્તૌહીદમાં પણ છે. શબ્દોમાં ક્યાંક શરૂમાં **يُبَيِّغِ** નો વધારો છે અને ક્યાંક **يُبَيِّغِ** વિના કેવળ **الشَّاهِدُ** છે.

આ હદીષમાં "શાહિદ"નો શબ્દ "ગાયબ"ના વિરુદ્ધાર્થમાં વપરાયો છે.

□ નમાઝે જનાઝાની દુઆમાં છે :

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا وَشَاحِدِنَا وَغَائِبِنَا

(મુસ્નદે ઈમામ અહમદ બિન હંબલ, ૩૭/૨૪૮, મુસ્નદુલ અન્સાર, હદીષ નં. ૨૨૫૫૪, મૂઅસતુર્રિસાલા : અન અબી કુતાદા ર.હ.અ. તેમજ સુનને દાઉદ, પેજ-૫૪૯, જામેઅ તિર્મિઝી, ૧/૧૨૧, સુનને ઈબ્ને માજહ, પેજ-૨૫૨ વગેરે)

આમાં પણ "શાહિદ"નો શબ્દ "ગાયબ"ના વિરુદ્ધાર્થમાં છે. અને ગાયબ તે છે જે હાજર ન હોય, જેથી "શાહિદ"તે ગણાશે જે હાજર હોય.

આ સ્પષ્ટતાથી સાબિત થઈ ગયું કે અલ્લાહ તઆલા પોતાના હબીબ ﷺ હાજર બનાવીને મોકલે છે. અને હાજર શબ્દ જો સાહિબે નઝર (દષ્ટિવાન) હોય તો નાઝિર (જોનારો) પણ બની જાય છે. જેથી હુઝૂર ﷺ હાઝિર પણ છે અને નાઝિર પણ છે.

બ. લુગાતુલ કુર્આન (કુર્આનના શાબ્દિક અર્થ)ના વિષય પર મુસ્તનદ (સ્ટાન્ડર્ડ) કિતાબ "અલ મુફર્રદાત"માં છે :

الشهود والشهادة: الحضور مع المشاهدة إما بالبصر أو بالبصيرة-

"શહૂદ અને શહાદતનો અર્થ છે : હાજર હોવું નાઝિર (જોનાર) હોવાની સાથે. નાઝિર હોવું બસર (દષ્ટિવાન)થી હોય કે બસરિયત (દષ્ટિ શક્તિ)થી. (અલ મુફર્રદાત, ફીગરીબુલ કુર્આન લિલ ઈમામુર્ગિબ અલ અસ્ફહાની, ૧/૩૫૨, મકતબા નઝર મુસ્તફલ બાઝ) "ગવાહ"ને પણ "શાહિદ" એટલા માટે કહેવામાં આવે છે કે તે મુશાહિદ સાથે (જોઈને) જે ઈલ્મ ધરાવે છે તેને વર્ણવે છે. આ સ્પષ્ટતાને લક્ષમાં રાખીને "શાહિદ"નો અર્થ જ "હાઝિરો નાઝિર" થયો. તો અલ્લાહ તબારક વ તઆલાએ આપને "શાહિદ" દર્શાવીને આપના "હાઝિર નાઝિર" હોવા પર કૃતઈ દલીલ ફાયમ કરી આપી.

આપના "હાઝિરો નાઝિર" હોવા પર અતિ અધિક પ્રમાણમાં હદીષોના પણ બોલતા પુરાવા છે. હવે અમે અહીં અમુક હદીષો નકલ કરીએ છીએ :-

(હદીષ નંબર : ૦૧)

★ મદીના શરીફથી બયતુલ મુફ્દસનો નઝારો અને તેની સ્થિતિઓની ખબર ★

(અર્થાત) : હઝરત અબૂ હુરૈરહ રઝી અલ્લેહુ અંયે બયાન છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ બયાન ફર્માવ્યું કે હું કા'બાના હતીમમાં હાજર હતો અને કુરૈશ મને મારા મેઅરાજના સફરના બારામાં સવાલો કરી રહ્યા હતા. તેમણે મને બયતુલ મુફ્દસની કેટલીક એવી ચીજોના બારામાં પૂછ્યું જેના જવાબો મારા દિમાગમાં મહેફૂઝ ન હતા તો એના કારણે મને ઘણી તકલીફ થઈ, એવી તકલીફ જે કદી ન થઈ હતી. (કેમ કે એમના સવાલો નિરર્થક હતા, છતાં તેઓ જવાબ ન પામતા તો મેઅરાજના મો'જિઝાનો ઈન્કાર કરી દેતા) હુઝૂર ﷺ બયાન છે કે પછી અલ્લાહ તઆલાએ બયતુલ મુફ્દસને મારી નજરો સમક્ષ કરી આપ્યું અને હવે કુરૈશના કાફિર મને જે કાંઈ પણ સવાલ કરતા તો હું બયતુલ મુફ્દસને જોઈ જોઈને તેમનો જવાબ આપી દેતો. (સહીહ મુસ્લિમ, ૧/૮૬, કિતાબુલ ઈમાન, બાબુલ અસ્રા લિરસૂલિલ્લાહ ﷺ અબી રસમાવતિ વ ફર્દિસસવાલાત, મજલિસે બરકાત)

(હદીષ નંબર : ૦૨)

આ જ બનાવ એક બીજી હદીષમાં આ પ્રમાણે છે : (અર્થાત) : "હઝરત જાબિર ઈબ્ને અબ્દુલ્લાહ રઝી અલ્લેહુ અંયે રિવાયત છે કે અલ્લાહના રસૂલ ﷺ એ બયાન ફર્માવ્યું કે જ્યારે કુરૈશે (મારા મેઅરાજના મો'જિઝાના સંબંધે) મને જૂઠાડ્યો તો હું કા'બાના હતીમમાં ઉભો થઈ ગયો અને અલ્લાહ તઆલાએ મારા પર બયતુલ મુફ્દસને જાહેર કરી આપ્યું તો હું તેની નિશાનીઓને જોઈ જોઈને મુશ્રિકોને બતાવવા લાગ્યો." (સહીહ મુસ્લિમ, ૧/૮૬, હવાલો ઉપર મુજબ) ક્યાં કા'બા શરીફ અને ક્યાં બયતુલ મુફ્દસ !

બંનેની વચ્ચે લાંબુ અંતર આડુ આવેલું છે પણ મુનવ્વિરે કાઈનાત, ફત્રે મૌજૂદાત હુઝૂર સૈયદે આલમ ﷺની નજરો સમક્ષથી સર્વ પદ્મો દૂર કરી આપ્યા અને આપે મક્કા મોઅઝ્ઝમામાં રહીને બયતુલ મુકદ્દસની સર્વ નિશાનીઓ એવી રીતે બતાવી આપી જાણે કે આપ ત્યાં મૌજૂદ હોય અને સર્વ કાંઈ જોઈ રહ્યા હોય.

તો આ હદીષ આપના હાઝિરો નાઝિર હોવાની સ્પષ્ટ દલીલ છે.

(હદીષ નંબર : 03)

★ હઝરત અબૂ હુરૈર رضی اللہ عنہનું ત્રણ રાતો સુધી શૈતાનને ચોરીમાં પકડવું અને સરકાર ﷺનું એના સંબંધે વિવિધ ગયબી ખબરો વર્ણવવું ★

(અર્થાત) : હઝરત અબૂ હુરૈર رضی اللہ عنہનું બયાન છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺએ મને રમઝાનની ઝકાત (સદકા, ફિત્ર)ની હિફાઝત માટે નિયુક્ત કર્યો, તો (રાતમાં) મારી પાસે એક શખ્સ આવ્યો અને ખોબા ભરી ભરીને અનાજમાંથી લેવા લાગ્યો, તો મેં તેને પકડી લીધો અને કહ્યું કે અલ્લાહની કૃપા ! હું તને જરૂર રસૂલુલ્લાહ ﷺની બારગાહમાં પેશ કરીશ ! તેણે કહ્યું, હું મોહતાજ છું અને મારી પાસે બેસહારા બાળકો છે અને મને અનાજની સખત હાજત છે. હઝરત અબૂ હુરૈર رضی اللہ عنہનું બયાન છે કે આ હાલ સાંભળીને મેં તેને છોડી મૂક્યો. સવાર થઈ તો નબી કરીમ ﷺએ પૂછ્યું, હે અબૂ હુરૈર ! તમારા રાતના કેદીનું શું થયું ?

તે કહે છે કે મેં અર્ઝ કર્યું, યા રસૂલુલ્લાહ ! ﷺ તેણે સખત હાજત અને બેસહારા બાળકોના (ભૂખ્યાં હોવાની) શિકાયત કરી તો મને તેના પર રહમ આવી ગઈ અને એ જ કારણે મેં તેને છોડી આપ્યો. તો હુઝૂર

(દાનાએ ગુયૂબ) ﷺએ ફર્માવ્યું, "સાંભળો ! તે વિના શંકાએ યકીનન ! તારાથી જૂદુ બોલીને ગયો છે, આજે ફરી આવશે."

હઝરત અબૂ હુરૈર رضی اللہ عنہ ફર્માવવા લાગ્યા કે મને યકીન થઈ ગયું કે તે આવશે કેમ કે રસૂલુલ્લાહ ﷺએ ફર્માવી આપ્યું છે કે તે આવશે. હું તેની તાકમાં હતો એવામાં તે આવી ગયો અને અનાજ ઉઠાવવા લાગ્યો. તો મેં તેને પકડી લીધો અને કહ્યું કે (આજે) તને રસૂલુલ્લાહ ﷺની અદાલતમાં જરૂર રજૂ કરીશ. તો તે કહેવા લાગ્યો, મને છોડી આપો ! હું મોહતાજ છું. મારા બેસહારા બાળકો છે જેમનું ભરણપોષણ મારા માથે છે, હવે હું આના પછી આવીશ નહીં. તો મને રહમ આવી ગઈ અને મેં તેને છોડી આપ્યો. સવારે બારગાહે રિસાલતમાં હાજર થયો તો રસૂલુલ્લાહ ﷺએ ફર્માવ્યું, હે અબૂ હુરૈર ! તારો રાતવાળો કેદી ક્યાં ગયો ?!

મેં અર્ઝ કરી, યા રસૂલુલ્લાહ ! ﷺ તેણે આજે પણ એ જ બહાનું દર્શાવ્યું કે સખત મોહતાજ છે, બીવી બચ્ચાંવાળો છે, તો મને રહમ આવી ગઈ અને તેને જવા દીધો. તો હુઝૂર ﷺએ ફર્માવ્યું, સાંભળો ! તે યકીનન ! તારી સાથે જૂદુ બોલીને ગયો છે, આજે ફરી આવશે.

તો હું આજે પણ તેની તાકમાં લાગી ગયો, એટલામાં તે આવ્યો અને ખોબાથી ઉઠાવી ઉઠાવીને અનાજ લેવા લાગ્યો. મેં તેને પકડી લીધો અને એ બતાવી આપ્યું કે, "આજે હું તને જરૂર રસૂલુલ્લાહ ﷺની બારગાહમાં હાજર કરીશ. આ ત્રીજો અને અંતિમ મોકો છે. તમે કહે છો કે બીજીવાર નહીં આવશો છતાં ફરી આવી જાવ છો !"

તેણે કહ્યું, મને છોડી આપો, હું તમને અમુક એવા કલમા શીખવાડી આપુ છું જેનાથી અલ્લાહ તમને

ફાયદો આપશે. મેં પૂછ્યું, તે કયા કલમા છે ? તેણે કહ્યું કે જ્યારે બિસ્તર પર સૂવા માટે જાવ તો આયતુલ કુર્સી **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ** છેવટ સુધી પઢી લીધા કરો, તો અલ્લાહની તરફથી એક મુહાફિઝ (રક્ષક ફરિશ્તો) સવાર સુધી ત્યાં રહેશે અને શૈતાન તારી નજીક નહીં આવે.

મેં તેને જવાબ દીધો. સવાર થઈ (અને સરકાર **ﷺ** ની બારગાહમાં હાજર થયો) તો રસૂલુલ્લાહ **ﷺ** એ મને પૂછ્યું : "રાતે તારા કેદીએ શું કહ્યું ?" મેં અર્ઝ કરી : યા રસૂલુલ્લાહ ! **ﷺ** તેણે કહ્યું કે તે મને કેટલાક એવા કલમા શિખવાડી દેશે જેના કારણે અલ્લાહ તઆલા મને ફાયદો આપશે. તો મેં એને જવા દીધો. હુઝૂર **ﷺ** એ પૂછ્યું, એ કલમા કયા છે ? મેં કહ્યું કે, તેણે મને એ બતાવ્યું કે જ્યારે તમે તમારા બિસ્તર પર (સૂવા માટે) જાવ તો આયતુલ કુર્સી શરૂથી છેવટ સુધી પઢી લીધા કરો. **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ** તેણે એ પણ બતાવ્યું કે અલ્લાહના તરફથી એક મુહાફિઝ સવાર સુધી તારી પાસે રહેશે અને શૈતાન તારી નજીક નહીં આવે. અને સહાબાએ કિરામ સારી વાતના સૌથી વધુ ઉત્કંઠાવાળા હતા. તો નબી કરીમ **ﷺ** એ ફર્માવ્યું : "સાંભળો ! આ વાત તો તેણે વિના શંકાએ સાચી કહી અને તે છે ઘણો જૂઠો ! અબૂ હુરૈરહ ! તમને ખબર છે કે ત્રણ રાતોથી તમે કોની સાથે વાતચીત કરતા રહ્યા છો ? તેમણે અર્ઝ કરી, નહીં ! ત્યારે હુઝૂર દાનાએ ગુયૂબ **ﷺ** એ ફર્માવ્યું, "તે શૈતાન" છે." (સહીહ બુખારી, ૧/૩૧૦, કિતાબુલ વફાલત, મજલિસે બરકાત)

સદકુએ ફિત્રના અનાજમાંથી ચોરીના આ બનાવો રાતના છે જેનો ઈલ્મ ચોરને હતો અથવા હઝરત અબૂ હુરૈરહ **رضي الله عنه** ને ખુદ હદીષે નબવીથી એવી કોઈ શહાદત નથી જોવા મળી કે બીજાઓને પણ આ બનાવોનો ઈલ્મ હતો, પણ હુઝૂર નબીએ

રહમત **ﷺ** એ એ બનાવોની તફસીલાતનું વર્ણન એ રીતે ફર્માવ્યું છે જાણે કે આપ ત્યાં હાજર હોય, અને નિગાહે નબુવ્વતથી વર્તમાન તથા ભવિષ્યમાં ઉપસ્થિત થનાર બનાવોને જોઈ રહ્યા છે.

જરા સરકાર **ﷺ** ના આ શબ્દો પર વિચારણા કરો : "હે અબૂ હુરૈરહ ! તમારા રાતવાળા કેદીનું શું થયું ?"

- અ. હુઝૂર સૈયદે આલમ **ﷺ** આવનારા શખ્સની ચોરીને જોઈ રહ્યા હતા.
- બ. હઝરત અબૂ હુરૈરહ **رضي الله عنه** એ તેને પકડી લીધો. સરકાર **ﷺ** તેને પણ જોઈ રહ્યા હતા.
- ક. સરકાર **ﷺ** ની નજર અનાજના મુહાફિઝ અને ચોરની વાતચીત પર પણ હતી.
- ડ. હુઝૂર **ﷺ** એ પણ જોઈ રહ્યા હતા કે ચોરને છોડી આપવામાં આવ્યો.
- ચ. બલકે હુઝૂર **ﷺ** ની નજર ચોરના દિલમાં છુપાયેલ જૂઠ પર પણ હતી, એટલા માટે ફર્માવ્યું કે, "યફીનન ! જૂઠ બોલી રહ્યો છે."
- છ. અને આપે આવું ફર્માવીને કે **سيعود** આજે ફરી આવશે, એ એલાન કરી આપ્યું કે, આપ ભવિષ્યમાં ઉપસ્થિતિ થનાર બનાવો પર પણ નજર રાખે છે.

બે શબ્દોમાં સરકારે અબદ ફરાર **ﷺ** એ પોતે "હાઝિરો નાઝિર" હોવાની છ સાક્ષીઓની રહનુમાઈ કરી આપી, પછી બીજી રાતના બનાવમાં પણ એ સર્વ સાક્ષીઓ મૌજૂદ છે, તો આ રીતે એ બાર સાક્ષીઓ થઈ.

ત્રીજી રાતના બનાવના અનુસંધાનમાં સરકાર **ﷺ** એ હઝરત અબૂ હુરૈરહ **رضي الله عنه** થી એ પૂછ્યું કે, "રાતે તારા કેદીએ શું કર્યું ? એટલે શું તા'લીમ આપી ? આ સવાલ પણ શરૂની ચાર સાક્ષીઓનો નિર્દેશ કરે છે અને એ ઈશારો આપે છે કે આજે રાતે

અનાજના મુહાફિઝ અને ચોરની વાતચીત બદલાય ગઈ છે. પછી સરકાર عليه السلام "તે મહાન જૂઠો છે" ફર્માવીને એ વાત પર દલીલ સંપૂર્ણ કરી કે આપની નજર દિલની અંદરની હાલતને પણ જુએ છે. આ પાંચ સાક્ષી થયા જે આપના "હાઝિરો નાઝિર" હોવા માટે દલીલ પૂર્ણ પાડે છે.

છેવટમાં હુઝૂર عليه السلام એ પણ સ્પષ્ટ કરી આપ્યું કે એ ચોર કોઈ માણસ નથી બલકે શૈતાન છે. હઝરત અબૂ હુરૈર رضي الله عنه ત્રણ રાતોથી જે ચોરને પકડી રહ્યા હતા અને તેની સાથે વાતચીત પણ કરી રહ્યા હતા તેને હજી સુધી ઓળખી ન શક્યા કે કોણ છે? પણ નિગાહે નબુવ્વતે ઈ-સાની લિબાસમાં છુપાયેલા શૈતાનને જોઈને ઓળખી લીધો. વિચાર કરો! જે ચોરની પાસે હાજર હતો અને તેને જોતો (હાઝિરો નાઝિર) પણ હતો તે તો ન ઓળખી શક્યો, પણ હુઝૂર સૈયદે આલમ عليه السلام એ દૂર રહીને પણ એ રીતે તેને ઓળખી લીધો જેમ કે આપ તેને શૈતાનિયતનો લિબાસ બદલતાં જોઈ રહ્યા હોય.

આ રીતે આ હદીષમાં લખનારની ગણત્રી મુજબ ૧૮ ગવાહ થયા જેનાથી આપના "હાઝિરો નાઝિર" હોવાની સાબિતી પૂરી પડે છે. વહાબી લોકોના દિલો પર જો આટલા ગવાહો ભારે પડે તો ઓછા કરી શકે છે! પણ પોતાના હદીષ પર અમલના દાવાનું એટલું

તો માન તો સાચવે કે, "હાઝિરો નાઝિર"ના અફીદાને શિર્ક કહીને આ હદીષથી ઉઘાડી રીતે મોં ફેરવીને ભાગે નહીં!

કિતાબ તથા સુન્નત અને ઉમ્મતના ઈજમાઅની આ ગવાહીઓ (સાક્ષીઓ) તથા નુસૂસ (કુર્આની દલીલો)થી ચમકતા દિવસની જેમ જાહેર તથા સાબિત થઈ ગયું કે હુઝૂર સૈયદે આલમ عليه السلام "હાઝિરો નાઝિર" છે. પરંતુ વહાબીઓએ એ સર્વ દલીલો (કુર્આન, હદીષ)ની પીઠ પાછળ નાખીને આ અફીદાને શિર્ક ઠરાવ્યો છે! તેમના ઈમામ (મોલ્વી ઈસ્માઈલ દહેલ્વી) લખે છે :-

"અને દરેક જગ્યાએ "હાઝિરો નાઝિર" સમજવું અને તસરુફ (ફેર બદલ)ની શક્તિ સાબિત કરવી, તો આ વાતોથી શિર્ક સાબિત થઈ જાય છે. ભલે પછી અલ્લાહથી નાનો જ સમજે અને તેની જ મખ્લૂક અને તેનો જ બંદો. અને એ વાતમાં અવલિયા તથા અંબિયામાં અને જિન તથા શૈતાનમાં અને ભૂત તથા પરીમાં કાંઈ ફરક નથી. એટલે જેની સાથે કોઈ આ મામલો કરશે તે મુશ્રિક થઈ જશે, યાહે અંબિયા તથા અવલિયા સાથે, યાહે પીરો શહીદો સાથે, યાહે ભૂત તથા પરી સાથે." (તફવીયતુલ ઈમાન, પેજ : ૮, ૯, પ્રથમ પ્રકરણ : તૌહીદ તથા શિર્કના બયાનમાં, રાશિદ કંપની, દેવબંદ) ... (કમશ:)

◀ પેજ 32 નું ચાલુ..

એના જવાબમાં અમે કહીએ છીએ કે, નેઅમત પર શુક્રગુઝારીનો હુકમ આપ્યો અને શુક્રને નેઅમતમાં વધારાનો સબબ દર્શાવ્યો. અને ફક (ગરીબી) પર સબ્રનો હુકમ આપ્યો અને સબ્રને ઈજજતની અધિકતાનો સબબ દર્શાવ્યો. જેમ કે રબનો ઈર્શાદ છે. لَيْسَ شُكْرُكُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ (જો તમે શુક્ર કર્યો તો તમને ઓર અધિક આપીશ. સૂ. ઈબ્રાહીમ, ૧૪/૭) અને સબ્રના વિશે ફર્માવ્યું :

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ (બેશક! અલ્લાહ તઆલા સબ્ર કરનારાઓ સાથે છે. સૂ. બકરહ, ૨/૧૫૩)

મતલબ એ છે કે દરેક તે નેઅમત જેની અસલ ગફલત છે, જ્યારે શુક્ર બજાવી લાવે છે તો આપણે ગફલતને તેની ગફલત ઔર વધુ કરી દઈએ છીએ. અને દરેક તે ફકીરી જેની અસલ તકલીફો છે, જ્યારે સબ્ર કરે છે તો અમે કુર્બત (નઝદીકી) તેની નઝદીકી પર ઔર અધિક વધારી દઈએ છીએ. (કમશ:)

(કાર્યાલય)

આપની કુન્નિયત : અબુલ હસન.

નામ : અલી. પિતાનું નામ ઈસ્માઈલ હતું. વંશનો ક્રમ મશહૂર સહાબીયે રસૂલ હઝરત અબૂ મૂસા અશ્અરી રઝીલ્લેહુ 'નહુ' થી મળે છે. પૂરો વંશનો ક્રમ આ પ્રમાણે છે : અબુલ હસન અલી બિન ઈસ્માઈલ બિન અબૂ બશર ઈસ્હાક બિન સાલિમ બિન ઈસ્માઈલ બિન અબ્દુલ્લાહ બિન મૂસા બિન બિલાલ બિન અબૂ બદા' આમિર બિન અબૂ મૂસા અશ્અરી.

જન્મ મુબારક : આપનો જન્મ મુબારક બસરામાં થયો. વિલાદતની તારીખના બારામાં ઈતિહાસકારોએ બે કથનો વર્ણવ્યાં છે : હિ.સ. ૨૬૦ અને હિ.સ. ૨૭૦. (તારીખે ઈસ્લામ, હવાદિષ વદફયાત, હિ.સ. ૩૨૦, ૩૨૧, પૃષ્ઠ : ૧૫૪)

આપનાં માએ આપના પિતા ઈસ્માઈલના મૃત્યુ બાદ અબૂ અલી જબાઈ મોઅતઝલીથી નિકાહ કરી લીધા હતા જે પોતાના સમયમાં મોઅતઝલા (ફિક્ફી)ના ઈમામ અને મઝહબે એઅતેઝલાના ઝંડાધારી હતા. શયખ અબુલ હસન અશ્અરીએ તેમની જ ગોદમાં તર્બિયત (ઉછેર) પામી, અને ઘણા જ જલ્દી તેના વિશ્વાસુ અને જમણો હાથ બની ગયા. અબૂ અલી જબાઈ સારા મુદરિસ અને લેખક હતા પણ બહુ તથા મુનાઝરા પર અધિક પ્રભુત્વ ધરાવતા ન હતા. જ્યારે કે શયખ અબુલ હસન અશ્અરી શરૂઆતથી

વાકપટ્ટતાવાળા અને બહુ કરવાવાળા હતા. અબૂ અલી બહુ તથા મુનાઝરાના મોકા પર આપને આગળ કરી આપતા હતા, એ રીતે આપ ઘણા જ જલ્દી બહુષની મજલિસોના પ્રમુખ સ્થાને બિરાજમાન થઈ ગયા. આ સર્વ બાબતોથી એવું જણાતું હતું કે આપ અબૂ અલીના અનુગામી થશે અને મઝહબે એઅતેઝલા (મોઅતઝલા)ના પ્રસાર તથા પ્રચારમાં પોતાની પૂરી જિંદગી વકફ કરી દેશે. પરંતું રબની મશિયતને કાંઈ અલગ જ મંજૂર હતું. જેમ કે આપની તબીઅતમાં એઅતેઝલાની પ્રતિક્રિયા (Reaction) પેદા થઈ, અને આપ મોઅતઝલાની અસ્થાને તાવીલો અને ગલત કયાસો (અટકળો)થી નફરત કરતા થઈ ગયા.

એઅતેઝલા (મોઅતઝલા મઝહબ)થી તોબા કરવું : પછી આપે એઅતેઝલા (મોઅતઝલા ફિક્ફી)થી રુજૂઅ કરી લીધું. આપના રજૂઅના બારામાં અહમદ બિન હુસૈન મુતકલિમનું વર્ણન છે કે મેં મારા અમુક સાથીઓને કહેતાં સાંભળ્યા કે શયખ અબુલ હસન અશ્અરીને જ્યારે કલામે એઅતેઝલામાં બેહદ મહારત થઈ ગઈ તો સબક દરમિયાન પોતાની ઉસ્તાઝથી વાંધો કરતા અને સંતોષકારક જવાબ ન પામતા, આ રીતે તે અસમંજસમાં પડી ગયા. ખુદ તેમનું બયાન છે કે એક રાતે મારા દિલમાં મોઅઝલાના અફીદાઓના બારામાં દ્વિધા (ઉલ્લસ) પેદા થઈ ગઈ. મેં ઉઠીને બે રકાત નમાઝ પઢી અને અલ્લાહ તઆલાથી દુઆ કરી કે મને સીધો રસ્તો બતાવ અને સૂઈ ગયો. જ્વાબમાં નબી કરીમ રઝીલ્લેહુ 'નહુ'ની ઝિયારત થઈ તો મેં આપને મારા મામલાની શિકાયત કરી. આપે ફર્માવ્યું, તમે મારી સુન્નતને અપનાવો. પછી હું જાગૃત થયો અને કલામ (અફીદાને લગતા) મસાઈલને કુર્આન તથા સુન્નત સમક્ષ રજૂ કર્યા. જેમને એના પ્રમાણે પામ્યા તેમને ફૂબૂલ કર્યા અને તેમના સિવાયનાને છોડી આપ્યા. (તબિયીન કિઝબુલ મુફતરી, ૧/૩૮, ૩૯)

પછી આપે બસરાની જામેઅ મસ્જિદમાં મિમ્બર પર ચઢીને જાહેરમાં એઅતેઝાલ (મોઅતઝલા ફિક્ફી)થી રુજૂઅ (તૌબા)નું એલાન કરતાં ફર્માવ્યું કે જે મને જાણે છે અને જે નથી જાણતા એને બતાવું છું કે હું અબુલ હસન અશઅરી છું. હું મોઅતઝલી હતો, ફલાણા ફલાણા અફીદાને માનનારો હતો. હવે હું તૌબા કરું છું અને મારા પાછલા બયાલોથી દૂર થાઉં છું. આજથી મારું કામ મોઅતઝલાની રદ અને તેમની કમજોરીઓ તથા ગલતીઓને જાહેર કરવાનું રહેશે. (વફયાતુલ અઅ્યાન લિઈબ્ને ખલ્કાન, ૩/૨૮૫)

એ રીતે જે શખ્સ કાલ સુધી મોઅતઝલાની જીભ અને તેમનો વકીલ (પ્રતિનિધિ) હતો તે અહલે સુન્નત વ જમાઅતનો પ્રવક્તા અને સૌથી મોટો સમર્થક બની ગયો, અને પોતાની બાકીની જિંદગી મોઅતઝલાનો રદ અને અહલે સુન્નતના અફીદાઓના સમર્થનમાં ખર્ચી કાઢી.

આપના શાગિર્દો : આપના ખાસ શાગિર્દો આ પ્રમાણે છે : ઈબ્ને મુજાહિદ, ઝાહિર, અબુલ હસન બાહિલી, અબુલ હસન અબ્દુલ અઝીઝ ઈબ્ને મુહમ્મદ ઈબ્ને ઈસ્હાક તિબરી, અબુલ હસન અલી ઈબ્ને મુહમ્મદ ઈબ્ને મુહમ્મદ તિબરી, અબૂ જઅફર અશઅરી અને બન્દાર ઈબ્ને હુસૈન. (તારીખે ઈસ્લામ, હવાદિષો વફયાત ૩૨૧, હિ.સ. ૩૩, પૃષ્ઠ-૧૫૮)

તજદીદી કારનામાંઓ : આપે આપનાં લેખન કાર્ય તથા તકરીરો થકી એઅતેઝાલ (મોઅતઝલીઓ)ની રદ કરી તેમનો ખાત્મો કરવામાં કોઈ કમી છોડી નથી. કિતાબ તથા સુન્નતની હફીફતો અને એહલે સુન્નતના અફીદાઓને અફલી દલીલોથી સજજ કર્યા. મોઅતઝલા તથા અન્ય ફિક્ફીઓ સાથે એક એક મસ્અલા તથા એક એક અફીદાઓ તેમની જ બોલી તથા ઈસ્તેલાહોમાં બહષ કરીને અહલે સુન્નતની સચ્ચાઈ તથા હક્કાનિયતને ધોળા દિવસની

જેમ જાહેર કરી આપી.

આપ ખુદ મોઅતઝલાની મજલિસોમાં જઈને તેના આગળ પડતા લોકોને મળીને તેમને સંતુષ્ટ કરવા અને હક્ક સમજાવવાની કોશિશ કરતા હતા. કોઈએ આપને કહ્યું કે આપ બિદઅતવાળા લોકોને શા માટે મળો છો ? અને તેમની પાસે સામેથી ચાલીને શા માટે જાવ છો જ્યારે કે તેમનાથી દૂરી રાખવાનો હુકમ આપવામાં આવ્યો છે ?! આપે જવાબ આપ્યો કે, શું કરું તેઓ મોટા મોટા હોદ્દાઓ પર બિરાજેલા છે. કોઈ શહેરનો હાકિમ છે, કોઈ ફાજી છે. તેઓ તેમના હોદ્દા તથા પ્રતિષ્ઠાના કારણે મારી પાસે આવી શકતા નથી, જો હું પણ તેમની પાસે ન જાઉં તો હક્કનું પ્રદર્શન કેવી રીતે થશે ? અને તેમને કેવી રીતે જાણ થશે કે અહલે સુન્નતનો પણ કોઈ નાસિર તથા હામી અને દલીલોથી તેમના મઝહબને સાબિત કરનારો છે.

(તબિયીને કિઝબુલ મુફતરી, ૧/૧૧૬)

આમ તો આપ પ્રારંભથી જ સુવક્તા, ખૂબ જ બહષ કરનારા અને મુનાઝરાનો સ્વભાવ ધરાવનારા હતા. આ આપનો ફિતરી શોખ તથા ખુદાદાદ ક્ષમતા (કાબેલિયત) હતી પણ ઈરફાને હક્ક અને તાઈદે ઈલાહીએ આપની એ કાબેલિયતો અને શક્તિઓને અધિક મજબૂતી બખ્શી અને તેમને કમાલના દરજા સુધી પહોંચાડી આપ્યા. આપ અફલિયાત અને ઈલ્મે કલામમાં મુજતહિદના દિમાગના માલિક હતા. મોઅતઝલાના સવાલો તથા વાંધાઓના જવાબો એ આસાનીપૂર્વક આપ્યા હતા કે મહેસૂસ થતું હતું કે કોઈ અનુભવી, પૂરાણો અભ્યાસી અને વિદ્યાકલાનો નિષ્ણાત ઉસ્તાદ શરૂઆતના તાલિબે ઈલ્મોના સવાલોના જવાબ આપી રહેલ છે. આપના એક શાગિર્દે આપનાથી પોતાની પ્રથમ મુલાકાત તથા એક મજલિસનો ઉલ્લેખ આ પ્રમાણે કર્યો છે :-

"હું શીરાઝથી બસરા આવ્યો. મને અબુલ હસન

અશ્વરીની ઝિયારતનો શોખ હતો. લોકોએ મને તેમનું ઠેકાણું બતાવ્યું. હું આવ્યો તો આપ એક મુનાઝરાની મજલિસમાં હતા. ત્યાં મોઅતઝલાની એક જમાઅત હતી અને તે લોકો બોલી રહ્યા હતા. જ્યારે તેઓ ખામોશ થયા તો અબુલ હસન અશ્વરીએ વાતની શરૂઆત કરી. એક એકને સંબોધીને કહ્યું, તમે આવું કહ્યું હતું, તમારો જવાબ આ છે. અને તમે આ વાંધો ઉઠાવ્યો હતો એનો જવાબ આ છે. ત્યાં સુધી કે આપે સૌનો જવાબ આપી દીધા. જ્યારે આપ મજલિસથી ઉઠ્યા તો હું પણ આપની પાછળ પાછળ ચાલવા લાગ્યો અને આપને ઉપરથી નીચે સુધી જોવા લાગ્યો. આપે ફર્માવ્યું, શું જુઓ છો ? મેં અર્જ કરી, જોઈ રહ્યો છું કે આપની કેટલી ઝબાનો છે ? કેટલા કાન છે ? અને કેટલી આંખો છે ? કે આપ સૌનું સાંભળો છો, સૌનું સમજો છો, અને સૌનો જવાબ આપો છો. આ સાંભળીને આપ હસી પડ્યા. (મસ્દરે સાબિક, ૧/૮૫)

આપના મોટાભાગના મુનાઝરા અબૂ અલી જબાઈ મોઅતઝલીની સાથે થયા જેમાં આપ છવાયેલા રહ્યા. જ્યારે આપની કિતાબો તથા મઝહબે અહલે સુન્નતની મદદ તથા સમર્થનમાં વધારો થયો તો એહલે સુન્નતથી માલિકી, શાફઈ તથા અમુક હનફી આપનાથી સંબંધિત થઈ ગયા. આ રીતે પૂર્વ તથા પશ્ચિમમાં અહલે સુન્નત આપની જ ઝબાનથી બોલવા લાગ્યા અને આપની જ દલીલો પેશ કરવા લાગ્યા. (તબિયીને કિઝબુલ મુફતરી, ૧/૧૧૭)

આપે ઈલ્મે કલામ (અફીદાના ઈલ્મ)માં ઈમામતના દરજાએ બિરાજમાન હતા. બાદ મુતકલ્લિમીને આપની ખુદાદાદ દિમાગી શક્તિ, નુકતારસી (પોઈંટ કાઢવાની રીત) અને ઈલ્મી ગહરાઈ તથા મજબૂતીનો સ્વીકાર કર્યો છે. શયખ અબૂ ઈસ્હાક અસ્ફરાઈનીનો પાયો કલામ તથા ઉસૂલમાં સિદ્ધ થયેલો છે, તે ફર્માવે છે : "હું (અબુલ

હસન અશ્વરીના શાગિદ) અબુલ હસન બાહિલી સમક્ષ એવો હતો જેમ કે સમુદ્રની સામે ટીપુ." અને શયખ બાહિલી કહે છે કે, "મારી હેસિયત ઈમામ અબુલ હસન અશ્વરી સામે એવી હતી જેમ કે સમુદ્રના બાજુમાં એક ટીપુ." (મસ્દરે સાબિક, પૃષ્ઠ-૧૨૫)

ફાઝી અબૂબક બાકલાનીને જેમને તેમના સમકાલિનોએ તેમની ફસાહત (ઉમદા સ્પીચ), ઉમદા તકરીર, લેખન શક્તિના કારણે "લિસાનુલ ઉમ્મત"નો લફ્ઝ આપ્યો હતો. કોઈએ કહ્યું કે આપનું કલામ અબુલ હસન અશ્વરીના કલામ કરતાં વધુ ઉમદા અને બુલંદ હોય છે. તો તેમણે ફર્માવ્યું કે, "મારી સઆદત (ખુશનસીબી) એ જ છે કે હું અબુલ હસનના કલામને સમજી લઉં." (મસ્દરે સાબિક, પૃષ્ઠ-૧૨૬)

ઈમામ અબુલ હસન અશ્વરીએ મોઅતઝલા અને મુહદિથોની દરમિયાન એક મધ્યમમાર્ગી મસ્લક અપનાવ્યો. ન તો આપ મોઅતઝલાની જેમ બુદ્ધિના હદ વિનાના આજ્ઞાપાલન અને શક્તિના કાબેલ હતા અને અમુક પર મુહદિથોના તથા હંબલીઓના જોશની જેમ દીનની મદદ તથા સમર્થન અને ઈસ્લામી અફીદાઓની હિફાઝતના માટે બુદ્ધિનો ઈન્કાર અને તેની ઉપક્ષાને જરૂરી સમજતા હતા. બલકે આપ મોઅતઝલા ફિલોસોફીવાળા ઉલમાથી તેમની બોલી અને ઈલ્મી ઝબાનમાં ચર્ચા કરતા હતા જેનાથી મઝહબે હક્ક અને અહલે સુન્નતના અફીદાઓને મજબૂતી મળતી હતી.

આપ બાતિલ ફિક્ફાઓની રદમાં સતત વ્યસ્ત રહ્યા જેનું પરિણામ એ આવ્યું કે તે ફિક્ફાઓના કોપનો શિકાર પણ બન્યા, બલકે તે સખત વલણવાળા મુહદિથો અને તે ચેતનાશૂન્ય હંબલીઓએ પણ આપને નિશાન બનાવ્યા જેમની નજીક એ ચર્ચાઓમાં હિસ્સો લેવો અને ફિલોસોફીઓની ઈસ્તેલાહાત (બોલીઓ)નો ઉપયોગ કરવો અને અકલી મસાઈલ

તથા બહુપોમાં અકલી દલીલોથી કામ લેવું જ એક ગુમરાહીની વાત હતી.

આપ એ વાતને માનનાર હતા કે અફીદાઓનો માખજ (આધાર, રેફરન્સ) અને ઈલાહિયાત (તે ઈલ્મ જેમાં ખુદા તઆલાની ઝાત તથા સિફતો અને સંબંધી ચર્ચા કરવામાં આવે છે) તથા જમીન, આસ્માન, ચાંદ, તારા સંબંધીના મસાઈલના ઈલ્મે કલામનો શ્રોત કિતાબ તથા સુન્નત છે ન કે કેવળ બુદ્ધિ તથા કયાસો (ધારણાઓ) અથવા યૂનાની ફિઝિક્સ વિશે જમીન આસ્માન વિશે તેમની માન્યતાઓ. તેમ છતાં આપ એ વાતથી સહમત ન હતા કે જમાનાની અસરો અથવા ફિલોસોફીની ભેળસેળથી અફીદાના બારામાં જે મસાઈલ છેડાઈ ગયા છે જેના પરિણામે નિશ્ચિત ગૃપ તથા ફિક્ફા બની ગયા છે તેમનાથી કેવળ એ કારણે મૌન અપનાવવામાં આવે કે હદીષમાં આ મસાઈલ તથા બહુપો અને શબ્દો તથા બોલીઓનો ઉલ્લેખ નથી, કેમ કે એનાથી શરીઅતનો વફાર નુકસાન પામે છે. એટલા માટે આપ એ હફાઈફ તથા અફાઈદની સાબિતિમાં સમર્થનના માટે બૌદ્ધિક દલીલો તથા ફિલોસોફીમય શબ્દો તથા બોલીઓનો ઉપયોગ કરવાને ન કેવળ જાઈઝ બલ્કે સમયના તકાજાના કારણે જરૂરી સમજતા હતા.

સારાંશ આપે બંને ગિરોહો (ગૃપો)ની રજામંદી તથા નારાજીથી બેપરવા થઈને દીનની મદદ તથા હિમાયતના માટે જે કાર્યપદ્ધતિને યોગ્ય સમજી તેમાં ખૂબ જ લગન તથા તનતોડ મહેનત સાથે વ્યસ્ત રહ્યા. આ રીતે આપની શક્તિ, શખ્સિયત, અક્લિયત તથા મુજતહિદાના દિમાગે મોઅતઝલા, ફિલોસોફીવાળા તથા અન્ય બાતિલ ફિક્ફાઓના જાદૂને બાતિલ કરી દીધો અને સુન્નત તથા શરીઅતની સત્તા નવેસરથી સ્થાપિત કરી આપી, ઉખડી રહેલા ફૂદમોને જમાવી દીધા, અહલે સુન્નતના અફીદાઓને અકલી દલીલોથી પુરવાર કર્યા જેના પરિણામે અહલે સુન્નતમાં એક

નવો વિશ્વાસ તથા એક નવી જિંદગી પેદા થઈ અને તે લઘુતાગ્રંથી ખત્મ થઈ ગઈ જે અહલે સુન્નતની જડોને ઉધઈની જેમ કોતરી રહેલ હતી. મોઅતઝલા આપના મુકાબલામાં હાર પામી ગયા, તેમને પોતાની હિફાઝત તથા પોતાના મઝહબના વજૂદ અને ભરમને બાકી રાખવાની ફિકર લાગી ગઈ.

આપની કિતાબો : ઈમામ અબુલ હસન અશઅરીએ કેવળ બહુષ તથા મુનાઝરા અને ઝબાની તફરીર તથા તફહીમ (સમજાવવા) પર સંતોષ નથી માન્યો બલ્કે બાતિલ અફીદાઓની રદમાં અઝીમુશ્શાન તથા અમુલ્ય કિતાબો પણ લખી છે. કેટલાક સંપાદકોએ આપની કિતાબોની સંખ્યા ૨૫૦ થી ૩૦૦ સુધીની બતાવી છે. (તબિયીને કિઝબલ મુફતરી, ૧/૧૩૬) જેમનામાંથી મોટાભાગની મોઅતઝલા ફિક્ફાની રદમાં અને અમુક અન્ય મઝહબો તથા ધર્મો અને ફિક્ફાઓની રદમાં છે.

આપે અહલે સુન્નતના અફીદા પ્રમાણે કુર્આને કરીમની તફસીર કરી. (હવાલો : ઉપર મુજબ) જે ઝહબીના કથનાનુસાર ત્રણ ભાગો પર આધારિત છે. આપની એક મહત્વની કિતાબ "અલ્ફસૂલ" છે જેમાં આપે નેચરી (ફિલોસોફીવાળા), દહરિયા (નાસ્તિક), હિંદુઓ, યહૂદીઓ, ઈસાઈઓ અને પારસીઓ (અગ્નિપૂજકો)નો રદ કર્યો છે. આ ઘણી જાડી (મોટી) કિતાબ છે અને બાર કિતાબોનો સમૂહ છે. (તબિયીને કિઝબલ મુફતરી, ૧/૧૨૮)

આપની અમુક મશહૂર કિતાબો આ પ્રમાણે છે :

السمع. الموجز. إيضاح البرهان. التبيين عن أصول الدين. الشرح والتفصيل في الرد على أهل الإفك والتضليل.

(વફયાતુલ અઅ્યાન લિઈબ્ન ખલકાન, ૩/૨૮૫)

અકલી ઈલ્મો સિવાય વધુ પેજ 08 પર..

પાંચ નબવી નસીહતો

લેખક : હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ શાકિર નૂરી

(અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-મુંબઈ)

અનુવાદક : હાફિઝ મુહમ્મદસજ્જાદ પટેલ-દયાદરા

★ માલદારીને ગનીમત જાણો મોહતાજીથી પહેલાં ★

અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જતની અગણિત નેઅમતોમાંથી એક મહાન નેઅમત માલ તથા દોલત છે. કોઈ શખ્સ માલથી બેનિયાઝ (બેપરવા) નથી રહી શકતો. અને જો માલ મળી જાય તો એની આફતોથી પોતાની જાતને બચાવી લેવી એ ઘણું મુશ્કેલ કામ છે. માલથી તદ્દન વંચિત રહેવું એ કદી કુફ તથા શિર્ક સુધી પહોંચાડી આપે છે, અને ક્યારેક માલદાર થઈ જવું સરકશી તથા નાફર્માનીનો સબબ બની જાય છે. કાઈનાતની દરેક ચીજનો ખાલિક અલ્લાહ પાક છે, તે જ દરેક ચીજનો માલિક છે, પરંતુ ટેમ્પરરી તૌર પર તેણે આપણને ઘણી બધી ચીજોના માલિક બનાવી દીધા છે. હકીકી માલિક અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જત જ છે અને બંદાઓ તેની અતાથી મજાઝી માલિક છે. અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જત માલ આપીને બંદાઓને અજમાવે છે કે બંદાઓ મારા હુકમ પર મારી રાહમાં ખર્ચ કરે છે કે નહીં.

કુર્આને કરીમમાં છે :-

لَتُبْكُونَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ۖ وَلَتَسْأَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ ۖ وَالَّذِينَ أَسْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا ۚ وَإِنْ
تَضَرَّوْا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

"બેશક ! જરૂર તમારી આજમાઈશ થશે તમારા માલ તથા તમારી જાનોમાં, અને બેશક ! જરૂર તમે આગલા કિતાબવાળાઓ અને મુશ્રિકોથી ઘણું બધું બુર સાંભળશો, અને જો તમે સબ્ર કરો અને બચતા રહો તો એ ઘણી હિંમતનું કામ છે." (સૂ. આલે ઈમરાન, આ. ૧૮૬, કન્ઝુલ ઈમાન)

રબ તઆલાનો ઈર્શાદ છે :-

وَاعْمُوا أَنْتُمْ أَمْوَالَكُمْ وَأَوْلَادَكُمْ فِتْنَةً ۚ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَ أَجْرٍ
عَظِيمٍ

"અને જાણી રાખો કે તમારા માલ અને તમારી ઔલાદ સૌ ફિત્નો છે અને અલ્લાહની પાસે મહાન સવાબ છે." (સૂ. અન્ફાલ, આ. ૧૨૮, કન્ઝુલ ઈમાન) અને ફર્માવ્યું,

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا نُفُوسٌ إِلَيْهِمْ أَعْمَاهُمْ
فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يَبْخَسُونَ

"જે દુનિયાની જિંદગી અને સજાવટ ચાહતો હોય અમે તેમાં તેનું સંપૂર્ણ ફળ આપી દઈશું અને એમાં કમી ન કરીશું." (સૂ. હૂદ, આ. ૧૫, કન્ઝુલ ઈમાન)

સૂરએ તકાપુરમાં છે :-

تَمَنَّى "الْهَكْمُ التَّكْوِينُ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ" તમને ગાફિલ રાખ્યા માલની અધિક તલબીએ, ત્યાં સુધી કે તમે કબરોનું મો જોયું." (સૂ. તકાપુર, આ. ૧-૨, કન્ઝુલ ઈમાન)

અને ફર્માવ્યું :-

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَالْبَاقِيَةُ الصَّالِحَةُ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ تَوَابًا وَخَيْرٌ أَمْلًا

"માલ તથા પુત્રો એ જીવતી દુનિયાનો શણગાર છે અને બાકી રહેનારી સારી વાતો તેનો સવાબ તમારા રબને ત્યાં બેહતર અને ઉમદામાં સૌથી ભલી."

(સૂ. કહફ, આ. ૪૬)

તફસીર : (માલ તથા ઔલાદ) કુબ્ર તથા

આખેરતની રાહ માટે તોશો (ભાથુ) નથી. હઝરત અલીયે મુર્તઝા رضی اللہ عنہ એ ફર્માવ્યું કે માલ તથા ઔલાદ દુનિયાની ખેતી છે અને નેક અમલો આખેરતની. અને અલ્લાહ તઆલા પોતાના ઘણા બધા બંદાઓને આ સૌ અતા કરે છે. (ખઝાઈનુલ ઈફાન)

નબી કરીમ ﷺના ફર્માનથી માખૂઝ ઈબ્ને મુનબ્બહનો કૌલ છે : "નફ્સની ઈચ્છાઓને અનુસરવાથી દુનિયાની તરફ આકર્ષણ પેદા થાય છે, અને દુનિયા પ્રતિ આકર્ષાવાથી માલ તથા બડાઈની મહોબ્બત દિલમાં પેદા થાય છે. અને માલ તથા મોટાઈની મહોબ્બતથી હરામને હલાલ ઠરાવવાની નોબત આવી જાય છે, જ્યારે કે એનાથી અલ્લાહ નારાજ થાય છે. અને અલ્લાહનો ગઝબ તે બીમારી છે જે નો કોઈ ઈલાજ નથી. અને અલ્લાહની ખુશનુદી એવી દવા છે કે તેને કોઈ બીમારી લાગુ નથી થઈ શકતી.

★ તકલીફ પહોચાડવાની મનાઈ ★

અમુક માલદારોને જોવામાં આવ્યા છે કે કોઈ ગરીબ તથા યતીમ તથા વિધવા વગેરેની મદદ કરી આપી. તો બીજાઓને એનો ઉલ્લેખ પોતાની નામના માટે કરવા લાગી જાય છે, જેને સંભાળીને તે ગરીબો, મિસ્કીનો વગેરેને તકલીફ થાય છે. કુર્આને એનાથી મના કર્યું છે. ઈશાદ છે :-

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتِكُمْ-----وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ٥

"હે ઈમાનવાળાઓ ! તમારા સદકા બાતિલ (બેકાર) ન કરી દો એહસાન રાખીને અને તકલીફ પહોંચાડીને એની જેમ જે પોતાનો માલ લોકોને દેખાડવા માટે ખર્ચ કરે અને અલ્લાહ તથા કયામત પર ઈમાન ન લાવે તો એનું દષ્ટાંત એવું છે જેમ કે એક ચટ્ટાન કે એના પર માટી છે, હવે તેના પર

જોશમેર પાણી પડ્યું જેણે તેને નયો પથ્થર કરીને છોડ્યો. પોતાની કમાણીથી કોઈ ચીજ પર કાબૂ ન પામશે, અને અલ્લાહ કાફિરોને રાહ નથી આપતો.

(સૂ. બકરહ, આ. ૨૬૪, કન્ઝુલ ઈમાન)

શાને નુઝૂલ : આ આયત હઝરત ઉખ્માનગની અને હઝરત અબ્દુર્રહમાન ઈબ્ને ઔફ رضی اللہ عنہماના હક્કમાં નાઝિલ થઈ. હઝરત ઉખ્માન رضی اللہ عنہએ ગઝવએ તબૂકના મોકા પર ઈસ્લામી લશ્કરના માટે એક હજાર ઊંટ સામાન લાદેલાં પેશ કર્યા. અને અબ્દુર્રહમાન ઈબ્ને ઔફ رضی اللہ عنہએ ચાર હજાર દિરહમ સદકાના બારગાહે રિસાલતમાં હાજર કર્યા અને અર્ઝ કરી કે મારી પાસે કુલ આઠ હજાર દિરહમ હતા તેમાંથી અડધા મેં મારા તથા મારાં બીવી બચ્યાં માટે રાખી લીધા અને અડધા રાહે ખુદામાં હાજર છે. સૈયદે આલમ ﷺએ ફર્માવ્યું, જે તમે આપ્યું અને જે તમે રાખ્યું બંનેમાં અલ્લાહ તઆલા બરકત ફર્માવે.

એહસાન રાખવું તો એ છે કે આપ્યા બાદ બીજા લોકો સમક્ષ પ્રદર્શન કરે કે અમે તારી સાથે આવો આવો વર્તાવ કર્યો અને તેને રંજ આપે. અને તકલીફ આપવું એ છે કે તેને શરમ અપાવે કે તું નાદાર હતો, મુફલિસ હતો, મજબૂર હતો, નકામો હતો તો અમે તારી ખબરદારી કરી, અથવા અન્ય રીતે દબાવે, એ મના કરવામાં આવ્યું. (ખઝાઈનુલ ઈફાન)

★ તકલીફ ન પહોચાડનારા બદલો પામશે ★

રબ ફર્માવે છે :-

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى ۖ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٥

"તેઓ જે પોતાના માલ અલ્લાહની રાહમાં ખર્ચ કરે છે, પછી આપ્યા બાદ ન એહસાન રાખે ન તકલીફ આપે, તેમનો નેક (અજરો સવાબ) તેમના રબની પાસે છે અને

ન કાંઈ અંદેશો હોય ન કાંઈ ગમ."

(સૂ. બકરહ, આ. ૨૬૨, કન્નુલ ઈમાન)

ચાહે ખર્ચ કરવો વાજિબ હોય કે નફ્લ ભલાઈના દરેક રસ્તે આમ છે. ચાહે કોઈ તાલિબે ઈલ્મને કિતાબ ખરીદીને આપવામાં આવે અથવા કોઈ દવાખાનુ બનાવી દેવામાં આવે અથવા મૃત્યુ પામેલાના ઈસાલે સવાબ માટે તીજીયુ, દસમુ, વીસમુ કે ચાળીસાના રૂપે મિસ્કીનોને ખાણું ખવડાવવામાં આવે. ૨૫ ફર્માવે છે :-

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى ۗ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٦٧﴾

"સારી વાત કહેવી અને દરગુઝર કરવું એ ખૈરાત કરતાં બેહતર છે. જેના બાદ સતાવવાનું હોય, અને અલ્લાહ બેપરવા હિલ્મવાળો (સંયમવાળો) છે.

(સૂ. બકરહ, આ. ૨૬૩, કન્નુલ ઈમાન)

★ સૌથી અધિક નુકસાન પામનારા ★

હઝરત સૈયદના અબૂ ઝર રضی اللہ عنہ થી મરવી છે. આપ રضی اللہ عنہ ફર્માવે છે : હું નબી કરીમ ﷺ ની પાસે પહોંચ્યો જ્યારે કે આપ ﷺ કાબતુલ્લાહ શરીફન સાયામાં બિરાજમાન હતા. જ્યારે આપ ﷺ એ મને જોયો તો ઈર્શાદ ફર્માવ્યો, રબ્બે કા'બાની કૃસમ ! તેઓ સૌથી અધિક નુકસાન પામનારા છે. હઝરત અબૂ ઝર રضી اللہ عنہ ફર્માવે છે, હું નજીક આવીને બેસી ગયો, જ્યારે આપ ﷺ વારંવાર એ જ ફર્માવતા જઈ રહ્યા હતા, ત્યાં સુધી કે મેં ઉભા થઈને અરજ પેશ કરી, યા રસૂલલ્લાહ ! ﷺ મારાં મા બાપ આપના પર કુર્બાન ! એ કોણ લોકો છે ?! તો હુઝૂર નબી કરીમ ﷺ એ ઈર્શાદ ફર્માવ્યો : તેઓ માલ દોલતની વિપુલતાવાળા હશે, પણ તેઓ જેઓ જમણે, ડાબે, આગળ, પાછળ અર્ચ કરે, અને તેઓ ઘણા થોડા હશે. અને તેઓ જેઓ ઊંટ અથવા ગાય અથવા બકરીઓના માલિક હોય અને તેમની ઝકાત અદા ન કરે તો તે

(જાનવર) કયામતના દિવસે પહેલાં કરતાં વધુ જાડા અને મોટા થઈને આવશે અને પોતાના માલિકને શિંગડાંથી મારશે અને ખરીઓ વડે કચડી નાખશે, ત્યાં સુધી કે સર્વ લોકોનો હિસાબ કિતાબ ખત્મ થઈ જશે. (સહીહ મુસ્લિમ, કિતાબુલ ઝકાત, બાબ તગ્લીતે અકૂબહ)

★ માલવાળાઓની અજમાઈશ ★

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَ نَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١﴾ ----- وَ جَاءَهُ يُؤْمِنُ بِجَهَنَّمَ
يُؤْمِنُ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ﴿٢﴾

"પરંતુ માણસ તો જ્યારે તેને તેનો રબ અજમાવે કે તેને પ્રતિષ્ઠા તથા નેઅમત આપે ત્યારે તો કહે છે કે મારા રબે મને ઈજજત આપી. અને જો અજમાવે અને તેની રોજી તેના પર તંગ કરી આપે તો કહે છે, મારા રબે મને ખ્વાર (પરેશાન) કર્યો. એવું નથી, બલ્કે તમે યતીમની ઈજજત નથી કરતા અને આપસમાં એકબીજાને મિસ્કીનને ખવડાવવાનું પ્રોત્સાહન નથી આપતા, અને વારસાનો માલ હપ હપ ખાવ છો અને માલની અતિશય મહોબ્બત ધરાવો છો. હા ! હા ! જ્યારે જમીન ટકરાયને ટુકડે ટુકડા કરી દેવામાં આવે અને તમારા રબનો હુકમ આવે અને ફરિશ્તા હારોની હારમાં આવે અને તે દિવસે જહન્નમ લાવવામાં આવે, તે દિવસે માણસ વિચારશે, અને હવે તેને વિચારવાનો સમય ક્યાં ?!"

(સૂ. ફજર, આ. ૧૫ થી ૨૩, કન્ઝુલ ઈમાન)

★ ખુદાની રાહમાં ખર્ચ કરવાનો
અજરો સવાબ ★

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ
أُتْبِيتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ ۗ وَاللَّهُ يُضْعِفُ
لِمَنْ يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

"એનું દષ્ટાંત જેઓ પોતાના માલ અલ્લાહની રાહમાં ખર્ચ કરે છે, એ દાણાની જેમ છે જેણે ઉગાડી

સાત કંતીઓ (ડૂડાં) દરેક કંતીમાં સો દાણા, અને અલ્લાહ એનાથી પણ અધિક વધારે જેના માટે ચાહે. અને અલ્લાહ વિશાળતાવાળો ઈલ્મવાળો છે." (સૂ. બકરહ, આ. ૨૬૧, કન્ઝુલ ઈમાન) અને ફર્માવે છે :

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيئًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِيبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ ۖ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٠﴾

"અને તેમનું દષ્ટાંત જેઓ પોતાના માલ અલ્લાહની રાહમાં ખર્ચ કરે છે અને પોતાના દિલ જમાવવા માટે, એ બાગ જેવી છે જે રેતીલી જમીન પર હોય તેના પર જોશભરે પાણી પડ્યું તો બમણા મેવા લાવ્યો. પછી જો જોરનો વરસાદ તેને ન પહોંચે તો તેને પૂરતો છે. અને અલ્લાહ તમારાં કામો જોઈ રહ્યો છે." (સૂ. બકરહ, આ. ૨૬૫, કન્ઝુલ ઈમાન)

★ એકતામાં ઈખ્લાસ છે ★

أَيُّدُ أَحَدِكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضِعْفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٣١﴾

"શું તમારામાં કોઈ એને પસંદ કરશે કે તેની પાસે એક બાગ હોય ખજૂરો તથા દ્રાક્ષોનો જેની નીચે નદીઓ વહેતી, તેના માટે તેમાં દરેક પ્રકારનાં ફળોથી છે અને તેને વૃદ્ધવાસ્થા આવી અને તેનાં અશક્ત બાળકો છે. તો આવ્યો એના પર એક વંટોળ જેમાં આગ હતી તો સળગી ગયો. એવું જ વર્ણન કરે છે અલ્લાહ તમારાથી પોતાની આયતો કે ક્યાંક તમે ધ્યાન કરો." (સૂ. બકરહ, આ. ૨૬૬, કન્ઝુલ ઈમાન)

તફસીરે ખઝાઈનુલ ઈફાનમાં છે : "આ મોમિન મુખ્લિસના અમલોનું એક દષ્ટાંત છે કે જેવી રીતે ઊંચા

વિસ્તારમાં બેહતરીન બાગ દરેક સ્થિતિમાં ખૂબ ફૂલે ફળે છે ચાહે વરસાદ ઓછો હોય કે વધુ. એ જ પ્રમાણે ઈખ્લાસવાળા મો'મિનનો સદકો અને ખર્ચ કરવું ભલે ઓછો હોય કે વધુ તે અલ્લાહ તઆલા તેને વધારે છે."

★ રિયા તથા દેખાડો કરવાની બુરાઈ ★

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَمَن يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٣٢﴾

"અને તેઓ જેઓ પોતાનો માલ લોકોને દેખાડવા માટે ખર્ચ કરે છે અને ઈમાન નથી લાવતા અલ્લાહ અને ન કયામત પર. અને જેનો દોસ્ત શૈતાન હોય તો કેટલો બુરો દોસ્ત છે." (સૂ. નિસાઅ, આ. ૩૮, કન્ઝુલ ઈમાન)

★ મો'મિનની જાન તથા માલને ખરીદી લીધો ★

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ ۖ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ ۚ وَمَن أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ الَّتِي بَايَعْتُمْ بِهِ ۚ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٣٣﴾

"બેશક ! અલ્લાહે મુસલમાનોથી તેમના માલ તથા જાન ખરીદી લીધાં છે એ બદલા પર કે તેમના માટે જન્નત છે. અલ્લાહની રાહમાં લડે તો મારે અને મરે, તેના કરમના જિમ્મા પર સાચો વાયદો તૌરાત તથા ઈન્જીલ અને કુર્આનમાં, અને અલ્લાહથી અધિક ફોલનો પૂરો કોણ ? તો ખુશીઓ મનાવો પોતાના સોદાની જે તમે તેનાથી કર્યો છે. અને આ જ મહાન કામચાખી છે." (સૂ. તૌબા, આ. ૧૧૧, કન્ઝુલ ઈમાન)

ઉપરોક્ત આયતનો શાને નુઝૂલ એ છે કે જ્યારે અન્સારે નબી કરીમ ﷺ થી ઉકુબાની રાતે બયઅત કરી તો અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને રવાહા રઝીઅલ્લેએ અઝા કરી કે યા રસૂલલ્લાહ ! ﷺ તમારા રબના માટે અને

આપના માટે કાંઈક શર્ત ફર્માવો જે આપ યાહો. ફર્માવ્યું, હું મારા રબના માટે તો એ શર્ત કરું છું કે તમે તેની ઈબાદત કરો અને કોઈને એનો શરીક ન ઠરાવો, અને મારા માટે એ કે જે ચીજોથી તમે તમારા જાન તથા માલોને બચાવો તથા મેહફૂઝ રાખો છો તેને મારા માટે પણ માન્ય ન કરો. તેમણે અર્જ કરી કે, અમે એવું કરીએ તો અમને શું મળશે ? ફર્માવ્યું, જન્નત. (ખઝાઈનુલ ઈફર્ન)

★ આપણા માલોમાં ગરીબોનો હક્ક ★

રબ ફર્માવે છે :—

“અને وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ” તેમના માલોમાં હક્ક હતો માગનારાઓ તથા બેનસીબોનો.” (સૂ. ઝારિયાત, આ. ૧૯, કન્ઝુલ ઈમાન)

તફસીર : માગનાર તો તે છે જે પોતાની હાજતના માટે લોકોને સવાલ કરે અને મેહરૂમ તે કે જે જરૂરતમંદ તો હોય પણ શરમના કારણે સવાલ ન કરે.

★ દુનિયા તથા દુનિયાના માલની હકીકત ★

اعْمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ رِزْقٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَ تَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَسْتَلَّ غَيْثٌ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهْتِجُ فَتَرَاهُ مُمْضِقًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

"જાણી લો કે દુનિયાની જિંદગી તો નથી પણ ખેલકૂદ અને એશ આરામ, અને તમારું આપસમાં બડાઈ મારવું અને માલ તથા ઔલાદમાં એકબીજા પર અધિકતા યાહવું એ વરસાદની જેમ છે જેની ઉગાવેલ લીલોતરી કિસાનોને ગમી પછી સૂકાયું કે તું તેને પીળી જુએ, પછી ચગદાયેલ થઈ ગયું અને આખરે તમારું સખત અઝાબ છે અને અલ્લાહ તરફથી

બખ્ષિશ અને તેની રઝા, અને દુનિયાનું જીવન તો નથી પણ ધોકાનો માલ." (સૂ. હદીદ, આ. ૨૦, કન્ઝુલ ઈમાન)

આ તેના માટે છે જે દુનિયાનો જ થઈ જાય અને તેના પર ભરોસો કરી લે અને આખરે તની ફિકર ન કરે. અને જે શખ્સ દુનિયામાં આખરે તનો તાલિબ હોય અને દુનિયા સબબોથી પણ આખરે તના માટે જ સંબંધ રાખે તો એના માટે દુનિયાની કામચાબી આખરે તનો ઝરીયો છે. હઝરત ઝુન્નૂન રَضِیَ اللہ عَنْہُ ફર્માવ્યું કે, હે મુરીદોના ગિરોહ ! દુનિયા તલબ ન કરો, અને જો તલબ કરો તેનાથી મહોબ્બત ન કરો, તો શો (ભાથુ) અહીંથી લો આરામગાહ બીજે છે. (ખઝાઈનુલ ઈફર્ન)

★ દુનિયાની બુરાઈ ★

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

"હે ઈમાનવાળાઓ ! તમારા માલ ન તમારી ઔલાદ કોઈ ચીજ તમને અલ્લાહના ઝિક્રથી ગાફિલ ન કરે, અને જે એવું કરશે તો એ જ લોકો નુકસાનમાં છે. (સૂ. મુનાફિકૂન, આ. ૯, કન્ઝુલ ઈમાન)

★ મરતાં પહેલાં ખર્ચી નાખો ★

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقْتُ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ وَلَنْ يُؤَخَّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

"અને અમારા આપેલામાંથી કાંઈક અમારી રાહમાં ખર્ચ કરો એના પહેલાં કે તમારામાંથી કોઈને મૌત આવે, પછી કહેવા લાગે : હે મારા રબ ! તે મને થોડી મુદત માટે કેમ મોહલત ન આપી કે હું સદકો આપત અને નેક લોકોમાં થાત. અને કદાપિ અલ્લાહ કોઈ જાનને મોહલત ન આપશે જ્યારે તેનો વાયદો આવી જાય. અને અલ્લાહને તમારાં કામોની ખબર છે."

(સૂ. મુનાફિકૂન, આ. ૧૦, કન્ઝુલ ઈમાન)

इहानियत तथा तसप्पुइना

વિષય પર વિશ્વ વિખ્યાત મહાબૂલ કૃતિ

ဒါနုဒါ မဏိပူဇာ

(तसप्युक्तां रहस्यो भोक्तारः किताब)

(હફતો : ૪)

જારસી લેખક : વલીયે કામિલ હઝરત મખ્દૂમ સૈયદ

અલી હજવૈરી દાતા ગંજબખ્શ લાહોરી رحمة الله عليه

ઉદ્દ અનુપાદક : મુફ્તી ગુલામ મુઈનુદ્દીન નઈમી

ગુજરાતી અનુવાદક : પટેલ શબ્દીર અલી રઝવી

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ આ લેખમાળા ક્રમશઃ રજૂ કરતાં હું
 નાચીઝ ગુનેહગાર અલ્પજ્ઞાની ખુશી અનુભવું છું કે
 એક મહાન બુઝુર્ગની કૃતિને વાંચકો સમક્ષ રજૂ કરી
 રહ્યો છું. હઝરત દાતા ગંજબખ્શ લાહોરી رحمة الله عليه ખૂબ
 જ પાયાના બુઝુર્ગોમાંથી છે. આપની વિશેષ શાન હાલ
 રજૂ કરી શકતા નથી પણ કેવળ એટલું જ કહેવું પૂરતું
 સમજું છું કે, આ તે મહાન બુઝુર્ગ છે જેમના આસ્તાના
 પર સુલ્તાનુલ હિંદ, હઝરત ખ્વાજા મુઈનુદ્દીન હસન
 સંજરી ચિશ્તી رحمة الله عليه જેવા બુઝુર્ગો અજમેર શરીફ
 આવતા પહેલાં ચાલીસ દિવસનો ચિલ્લો કર્યો હતો અને
 ત્યાંથી રૂહાની ફયઝ પામ્યા હતા. તો ત્યાંથી વિદાય
 વેળા ખ્વાજા સાહબે હઝરત દાતા ગંજબખ્શ رحمة الله عليه
 વિશે ફર્માવ્યું કે :—

ગંજબખ્શ ફયઝે આ'લમ — મઝહરે નૂરે ખુદા

नाकिसारा पीरे कामिल-कामिलारा रहनुमा

એવા મહાન બુદ્ધિર્ગ હઝરત દાતા ગંજબખ્શની તસવ્વુફના વિષયે રહનુમા કિતાબ "કશફુલ મહજૂબ" નો ધ્યાનપૂર્વક અભ્યાસ કરો તો જરૂર હિદાયત પામશો, ઈ-શાઅલ્લાહ ! —તંત્રી

★ ફકીરી તથા દુરવેશી ★

જાણવું જોઈએ કે અલ્લાહની રાહમાં દુરવેશીનું ઘણું મહત્વ છે અને દુરવેશોને ઘણા ખતરાઓનો સામનો કરવો પડે છે, અલ્લાહ તઆલાએ ફર્માવ્યું :

આચત-૧ :-

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا
فِي الْأَرْضِ يَحْسِبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ

(એ ફફીરોના માટે જેઓ રાહે હક્કમાં રોકવામાં આવ્યા છે જમીન પર ચાલી નથી શકતા. નાદાન તેમને બચવાના સબબે તવંગર સમજે છે. સૂ. બકરહ, ૨/૨૭૩)

આયત-૨ :-

(અલ્લાહે) **حَرَبَ اللَّهُ مَلَائِكَةً عَبْدًا مُبْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ**
 એક દષ્ટાંત વર્ણવ્યું, એક બંદો બીજાની મિલકત
 (ગુલામ) છે, પોતે કશો અધિકાર ધરાવતો નથી. સૂ.
 નહલ, ૧૬/૭૫)

આયત-૩ :-

تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا

(તેમની કરવટો (પાંસા) સૂવાની જગાઓએથી અલગ થાય છે અને પોતાના રખને પુકારે છે ડરતાં અને ઉમ્મીદ કરતાં કરતાં. સુ. સજદા, ૩૨/૧૬)

નબી કરીમ ﷺ એ પણ ફક (ફકીરી) તથા તવક્કલને પસંદ કર્યું તથા અપનાવ્યું જેમ કે ફર્માવ્યું :—

اللَّهُمَّ أَحْيِنِي مُسْكِينًا وَآمِتْنِي مُسْكِينًا وَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَةِ
السَّائِكِينَ

"હે ખુદા ! મને મિસ્કીની (ગરીબી)ની જિંદગી અતા કર, મિસ્કીનીમાં મૌત આપ અને મિસ્કીનોના ગિરોહમાં ઉઠાવ."

સૈયદે આલમ ﷺ નો ઈશાર્દ છે કે

કયામતના દિવસે અલ્લાહ તઆલા ઈર્શાદ ફર્માવશે :
"મારા મહબૂબોને મારી નજીક લાવો ! ફરિશ્તા અર્જ કરશે, કોણ તારા મહબૂબ છે ? અલ્લાહ ફર્માવશે, તે મિસ્કીન ફફીરો છે."

આ પ્રકારની અતિ પ્રમાણમાં આયતો તથા હદીષો છે જે ખ્યાતિની હદે પહોંચેલી છે. તેની સાબિતીની જરૂરત નથી, અને ન સહીહ હોવાની દલીલોની જરૂરત છે, કેમ કે એક સમય એવો પણ ગુજર્યો છે કે ખુદ રસૂલુલ્લાહ ﷺ ફફીરો તથા મુહાજિરોમાં રહેતા હતા.

સહાબાએ કિરામની એક જમાઅત એવી પણ હતી જેમણે અલ્લાહ તઆલાને ઈબાદત તથા બંદગી અને રસૂલુલ્લાહ ﷺ ની ખિદમતમાં હાજર રહેવા માટે સૌથી અલિપ્ત થઈને તમામ મામલાથી દૂરી અપનાવી લીધી અને પોતાની રોજી અલ્લાહની અતા પર છોડીને મસ્જિદે નબવી શરીફમાં રહેવાનું અપનાવી લીધું, ત્યાં સુધી કે હુઝૂરે અકરમ ﷺ ને તે સહાબાની સાથે સોહબત તથા રોકાણ માટે આદેશ કર્યો. જેમ કે હક્ક તઆલા ફર્માવે છે :-

وَلَا تَقْرُؤُا الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ

"અને દૂર ન કરો તેમને જેઓ સવાર સાંજ પોતાના રબને પુકારે છે અને તેની રઝા ચાહે છે." (સૂ. અન્-આમ, ૬/૫૨) અને ફર્માવ્યું :
"અને وَلَا تَعْدُ عَيْنُكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا" તમારી આંખો દુનિયવી હયાતની ઝીનત ખાતર તેમને છોડીને કોઈ બીજા પર ન પડે." (સૂ. કહફ, ૧૮/૨૮)

ત્યારબાદ હુઝૂર ﷺ નો નિયમ રહ્યો કે તે સહાબામાંથી કોઈ એકને જ્યાં પણ જોતા તો આપ ફર્માવતા, આ તે હઝરાત છે જેમના માટે અલ્લાહ તઆલાએ મને તાકીદ કરી છે.

★ ફફીરોનો દરજો ★

ખુદાની બારગાહમાં ફુફરાનો ઘણો મકામ તથા મર્તબો છે. ખુદાએ તેમને ખાસ મંઝિલત તથા દરજજાની નવાઝયા છે. આ તે લોકો છે જેઓ જાહેરી તથા બાતિની સબબો સંબંધ ત્યજીને સંપૂર્ણપણે મુસબ્બિબુલ અસ્બાબ (સબબો પેદા કરનાર રબ) પર ફનાઅત કરીને રહી ગયા છે. અને પોતે પોતાને ખુદાની નજદીકી તથા તેની બંદગીના માટે વક્ફ કરી આપેલ છે. તેમનો આ ફકુ (ફફીરી) તેમના માટે ગર્વનો સબબ બની ગયો છે, અને ફકુની દૂરી પર આહોઝારી (રૂદન કાકલૂદી) અને તેના આગમન પર ખુશી તથા આનંદ પ્રદર્શિત કરે છે. આ હઝરાત ફકુ તથા મિસ્કીનીથી જ જોડાયેલા રહે છે અને તેના સિવાય દરેક ચીજને તુચ્છ જાણે છે.

ફકુ તથા મિસ્કીનીની નિરાલી શાન છે અને તેની રસમ અજીબ છે. હફીફી રસમ તથા ઈઝતેરા (બેબસી) છે. તેની હફીફત ઈફબાલે ઈખ્તિયારી એટલે ખુશ ચહેરે ગરીબી તથા બેબસીને કબૂલ કરવું છે. જ્યારે મુરાદ પામી તો હફીફતથી ભેટી ગયો અને જે હફીફતથી ભેટી ગયો તે મૌજૂદાત (સંસારની સર્વ ચીજો)થી બેપરવા થઈ ગયો. રૂયતે કુલમાં ફનાએ કુલ્લી હાંસલ કરીને બકાએ કુલ્લીથી સરફરાઝ થઈ ગયો.

"જેણે مَنْ لَمْ يَعْرِفْ سِوَى رَبِّهِ لَمْ يَسْعَ سِوَى اسْمِهِ" તેની રસ્મ સિવાય અન્ય રિવાજ ન પહેચાન્યો તેણે પોતાના નામ સિવાય અન્ય નામ ન સાંભળ્યું."

ફફીર તથા દુરવેશ તે છે કે તેની પાસે કાંઈ ન હોય અને કોઈ ચીજ તેને ડિસ્ટર્બ ન કરે ન તે દુનિયાના સબબોની મૌજૂદગીથી માલદાર બને અને ન તેના હોવાથી મોહતાજ બને. દુનિયવો ચીજોનું હોવું તથા ન હોવું બંને તેની ફફીરીમાં એક સમાન છે, બલ્કે સબબો (દુનિયવી સામાનો)ની ગૈર હાજરીમાં અધિક

ખુશો ખુર્મ રહેતો હોય. જવ્વાદ (અતિ સખી)ની એક હાલત આ છે, એટલા માટે મશાઈખે ફર્માવ્યું કે દુરવેશ જેટલા પ્રમાણમાં તંગદસ્ત હશે તેનો હાલ એટલા પ્રમાણ મુક્તિવાળો (રાહતવાળો) હશે. કેમ કે દુરવેશની નજીક દુનિયવી માલ સામાનનું જાહેરી વજૂદ પણ તંગદિલીનો સબબ હોય છે, ત્યાં સુધી કે તે કોઈ ચીજનો દરવાજો બંધ નથી કરતો, જો બંધ કરે તો એટલો જ એનો દરવાજો બંધ થઈ જાય છે. જેથી હક્ક તઆલાની સાથે રોશન અસ્સાર (રાઝો) બેહતર હોય છે ન કે ગદાર દુનિયાની સંગત. કેમ કે આ દુનિયા નાફર્માનોની જગા છે, તેના સબબો (માલ સામાન)થી સંબંધ રાખવો સહીહ નથી હોય શકતો. એટલા એ હઝરાત રઝાએ ઈલાહીની રાહમાં દુનિયવી સાઝો સામાનથી દૂર રહેવાની તાલીમ આપે છે.

હિકાયત : કોઈ બાદશાહ સાથે એક દુરવેશની મુલાકાત થઈ. બાદશાહે કહ્યું, જો તમને કોઈ હાજત હોય તો જણાવો. તેણે જવાબ આપ્યો કે હું મારા ગુલામોના ગુલામથી કાંઈ નથી માગતો. બાદશાહે પૂછ્યું, એ કેવી રીતે ? દુરવેશે કહ્યું, મારા બે ગુલામ છે અને એ બંને તારા માલિક છે : એક લાલચ અને બીજો ઉમ્મીદ તથા તમન્ના.

اکفقر عزراً لاهله، ففهم أن لا یستغنی عن الله. એ ફર્માવ્યું, અફફરુ એઝરા લાહલે, જેમણે એક દુરવેશની લાયકના માટે ઈજજતનો સબબ છે. એટલા માટે જે ચીજ તેના લાયકના માટે ઈજજતનો સબબ હોય છે તે ગૈર લાયક (અપાત્ર)ના માટે બેઈજજતીનો સબબ બની જાય છે. ફફીરની ઈજજત એમાં છે કે તે પોતે પોતાને નીચ હરકતોથી બચાવે અને પોતાના હાલને દખલથી મેહફૂઝ રાખે. ન શરીર ગુનાહ તથા નીચ હરકતમાં સપડાય અને ન જાન પર ખલેલ તથા આફત આવે. દુરવેશની જાહેરી હાલત જાહેરી નેઅમતોમાં ડૂબેલ અને બાતિની હાલત બાતિની નેઅમતોથી સજજ

હોય છે જેથી તેનું શરીર રૂહાનિયત અને તેનું દિલ રબ્બાની અન્વારનો શ્રોત બની જાય, ન લોકો સાથે તેનો સંબંધ હોય અને આદમિયતની નિસ્બતથી બેનિયાઝ થઈ જાય, અને આ જહાનની મિલકતો અને આખેરતમાં દરજાઓની ખ્વાહિશથી દિલને તવંગરી હાંસલ ન થાય. અને એવું જાણે કે તેની ફફીરીના ત્રાજવામાં બંને જહાન મચ્છરની પાંખના બરાબર પણ વજન નથી ધરાવતાં. દુરવેશની આવી હાલત બાદ તેનો એક શ્વાસ પણ બંને જહાનમાં સમાય શકશે નહીં.

★ ફફીરી તથા માલદારીની અફઝલિયત વિશે ચર્ચા ★

મશાઈખે તરીકત રઝઝાલ્લેહુએ એમાં મતભેદ છે કે મખ્લૂકની ખૂબીઓમાંથી ફફીરી તથા માલદારીમાંથી કઈ ખૂબી અફઝલ છે. કેમ કે અલ્લાહ તઆલાની એક સિફત ગની છે, અને સર્વ સિફતોમાં કામિલ હોવું તેની વિશિષ્ટતા છે. જેમ કે મુતકદિમીન (આગલા) મશાઈખોમાંથી હઝરાત યહ્યા બિન મઆઝ રાઝી, અહમદ બિન અબૂ જવારી, હારિષ મહાસબી, અબુલ અબ્બાસ બિન અતા, અબુલ હસન બિન શમ્ઝીન, અને પાછલા મશાઈખમાંથી શયખુલ મશાઈખ અબૂ સઈદ, ફઝલુલ્લાહ ઈબ્ને મુહમ્મદ અલ મુહેની રઝઝાલ્લેહુએ એમાં મઝહબ એ છે કે ફફ (ગરીબી)થી ગના (માલદારી) અફઝલ છે. એ સર્વ મશાઈખની દલીલ એ છે કે ગના હક્ક તઆલાની સિફત છે, એના (રબ) માટે ફફની નિસ્બત જાઈઝ નથી. જેથી એવો મહબૂબ તથા દોસ્ત જેનામાં આવી સિફત (ખૂબી) એક સમાન હોય જે બંદા તથા મઅબૂદમાં જોવામાં આવે તે મહબૂબ તથા દોસ્ત આવી સિફતની સરખામણીમાં જેની નિસ્બત મહબૂબ તરફ કરવી જાઈઝ ન હોય, કામિલ હોય છે. તેના જવાબમાં અમે કહીએ છીએ કે આ ઈશ્તેરાક (મળતાપણું) કેવળ શાબ્દિક તથા નામનું છે ન કે મઅનવી તથા હફીફી.

જ્યારે કે અર્થમાં મળતાપણુ તથા ઈશ્તેરાક જરૂરી છે. (અને એ અશક્ય છે કેમ કે) અલ્લાહ તઆલાની સિફતો (ખૂબીઓ) ફદીમ (હમેશાંથી હમેશાં માટેની) છે અને મખ્લૂકની હાદિષ (અન અસ્તિત્વમાંથી અસ્તિત્વમાં આવેલી). જેથી આ દલીલ કરવું બાતિલ છે. પરંતું હું અલી ઈબ્ને ઉખ્માન જલાબી (સૈયદના દાતા ગંજબખ્શ) કહું છું કે આ એક બેકારની બહષ છે. ગની ખુદાની સિફત છે અને એ જ એના પાત્ર છે. મખ્લૂકાત (લોકો) હકીકતમાં એ નામને પાત્ર નથી થઈ શકતી. **ઈન્સાન તો મોહતાજ તથા ફફીર જ પેદા થયો છે. તેના માટે ફક (ફફીરી)નું નામ શોભા આપે છે.** મજાલી એતબારથી ખુદા સિવાય કોઈને ગની કહેવામાં આવે તો જાઈજ છે. અલ્લાહ તઆલા પોતાની જાતથી ગની છે, તે મુસબ્બિબુલ અસ્બાબ (સબબો પેદા કરનાર) છે. તેના ગના માટે ન કોઈ સબબ છે અને ન એના માટે કોઈ સબબની જરૂર છે. બંદાને જે ગના (માલદારી) હાંસલ થાય છે તે ખુદાની અતા કરેલ અને સબબો પર નિર્ભર છે. બંનેમાં સરખાપણા કે મળતાપણાની સામ્યતા બાતિલ છે. તેમજ જ્યારે અયન હક્કની જાતમાં ભાગીદારી જાઈજ નથી તો કોઈને તેની સિફત (ખૂબી)માં પણ જાઈજ નથી થઈ શકતી.

હવે રહ્યો શાબ્દિક અને ઈસ્મી (નામનો) ઈત્લાફ, તો નામ તથા નિશાની તથા નિશ્ચિતતા માટે હોય છે, કેમ કે ખુદા અને મખ્લૂકની વચ્ચે એક હદ આડી આવેલી છે (હુદૂષ વ કુદુમની, એટલે પાછળથી પેદા થવું અને હમેશાંથી હોવુંની) એટલા માટે હક્ક તઆલાનો ગના (ગની હોવું) એ છે કે તેને કોઈની પરવા નથી, જે ચાહે છે કરે છે, ન તો કોઈ તેના ઈરાદાને રોકી શકે છે અને ન કોઈ તેની કુદરતમાં રુકાવટ બની શકે છે, તે અઅ્યાન એટલે (મૌજૂદાત) સર્વ સંસારિક ચીજોને પલટવા અને વિવિધ ચીજોને પેદા કરવા પર શક્તિમાન છે, તે હમેશાંથી આ

સિફતને ધરાવનારો છે અને હમેશાં રહેશે.

મખ્લૂકનો ગના (માલદારી)એ છે કે તેની જિંદગી દરેક આફતથી મેહફૂઝ, એશો આરામ અને ખુશી આનંદમાં પસાર થાય. અથવા મુશાહેદાએ ઈલાહીમાં સરશાર થઈને ચૈન તથા રાહતમાં ગુજરે. આ સર્વ વાતોમાં હુદૂષ (નવાપણુ, નવો ઉદ્ભવ થવો) તથા ફેરફાર અને તકલીફ તથા હસરત (વંચિત થવાની ભાવના, અફસોસ)નો સરમાયો અને આજીજી તથા ખાકસારીનો મફામ કાર્યરત છે. જેથી ગના (માલદાર) શબ્દનો ઉપયોગ બંદાઓ માટે મજાજ રૂપે છે, અને અલ્લાહ તઆલા માટે હકીકી રૂપે છે. અલ્લાહ તઆલા ફર્માવે છે :— (૧)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝

(હે લોકો ! તમે ખુદાના મોહતાજ છો, અને અલ્લાહ જ ખૂબીઓવાળો તથા સરાપા (સંપૂર્ણપણે) ગની છે. સૂ. ફાતિર, ૩૫/૧૫) અને ફર્માવે છે : (૨) وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ (અને અલ્લાહ જ ગની છે અને તમે મોહતાજ તથા ફફીર. સૂ. મુહમ્મદ, ૪૭/૩૮)

અવામનો એક ગિરોહ કહે છે કે અમે માલદારને દુરવેશ પર ફઝીલત આપીએ છીએ એટલા માટે કે અલ્લાહ તઆલાએ તવંગરને બંને જહાનમાં સઈદ પેદા કર્યો છે અને તવંગરીનું એના પર એહસાન શું છે ? એ લોકોએ આ જગાએ ગના (તવંગરી)થી દુનિયાના માલની અધિકતા, માનવની આરઝૂઓનું પૂર્ણ થવું અને સરળતાપૂર્વક ખ્વાહિશોનું પૂર્ણ થવું મુરાદ લીધું છે. તેઓ દલીલમાં કહે છે કે, કેમ કે ખુદાએ માલદારી પર શુકગુઝારી અને મુફલિસી પર સખ્ર તથા ફનાઅત (થોડામાં રાજી થવા)નો હુકમ આપ્યો છે અને એ કે મુસીબતોમાં સખ્ર તથા કનાઅતની નસીહત કરી છે અને નેઅમતોમાં શુકનો હુકમ આપ્યો, જેથી મુસીબતો કરતાં નેઅમતો અફઝલ છે. **વધુ પેજ 19 પર..**

ઝળે હેદરી

(હફ્તો : ૩)

અઝ : શયુખલ હદીષ વતફસીર પીર સાઈ
ગુલામરસૂલ ફાસમી ફાદરી નફશાબંદી امام ظہر العالی
અનુવાદક : પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી

વર્તમાન સમયમાં કેટલાક કહેવાતા સુન્નીઓમાં શીઆઈયત જેવા ખયાલોનો પગપેસારો થઈ રહ્યો છે જેનાથી ઘણા સુન્ની ભાઈઓ ગુમરાહીનો શિકાર થઈ રહ્યા છે, એવા સમયે ‘અહલે સુન્નત વ જમાઅત’નો હક્ક મઝહબ સુન્ની હઝરાત સમક્ષ રજૂ કરી ઈમાનની સલામતીનો માર્ગ સમારતી આ કિતાબ ‘ઝળે હેદરી’ નામથી અત્રે લેખમાળા રૂપે રજૂ કરીએ છીએ જે કુર્આન, હદીષ તથા ઉલમાના અફવાલથી રાફઝિયતના અંધકારને દૂર કરી અહલે સુન્નતની રોશની ફેલાવવા માટે ખૂબ જ સહાયકર્તા છે. એને જરૂરથી વાંચો વંચાવો અને ઈમાનમાં તાજગી મેળવો.
—તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)

હદીષ-૧૦ : હઝરત સઈદ ઈબ્ને મુસૈય્યિબ ફર્માવે છે કે અબૂબક સિદીક رضی اللہ عنہ નબી કરીમ صلی اللہ علیہ وسلم ના માટે વઝીરની જેમ હતા. હુઝૂર صلی اللہ علیہ وسلم આપનાથી સર્વ મામલાઓમાં મશ્વરો લેતા હતા. તે ઈસ્લામમાં આપના ધાની હતા. તે બદરના દિવસે અરીશમાં આપના ધાની હતા. તે કબ્રમાં આપના ધાની થયા, અને રસૂલુલ્લાહ صلی اللہ علیہ وسلم કોઈને તેમનાથી આગળ સમજતા ન હતા. (મુસ્તદરક હાકિમ, હદીષ નં. ૪૪૬૩) ઝહબીએ કહ્યું : ફી રવાહ મજહૂલ.

હદીષ-૧૧ : હઝરત અબૂ હુરૈર رضی اللہ عنہ ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ صلی اللہ علیہ وسلم એ ફર્માવ્યું, હે અબૂબક ! તમે મારી ઉમ્મતમાં સૌથી પ્રથમ જન્નતમાં જશો.

(અબૂ દાલિદ, હદીષ-૪૬૫૨, મુસ્તદરક હાકિમ, હદીષ નં. ૪૫૦૦, ફાલ સહીહ વ વફકહુઝ્ ઝહબી)

હદીષ-૧૨ : હઝરત સહબ બિન સઅદ સાઅદી رضی اللہ عنہ ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ صلی اللہ علیہ وسلم એ ફર્માવ્યું : બેશક ! અલ્લાહ નાપસંદ કરે છે કે અબૂબકથી ખતા થાય. (અલ મોઅજમુલ અવસત લિલ તબરાની કમા ફી મજમઉઝ્ ઝવાઈદ, હદીષ નં. ૧૪૩૨૮, કન્ઝુલ ઉમ્માલ, ૧૧/૨૫૦)

હદીષ-૧૩ : હઝરત અબૂ દર્દા رضی اللہ عنہ ફર્માવે છે કે નબી કરીમ صلی اللہ علیہ وسلم એ ફર્માવ્યું, બેશક ! અલ્લાહ તઆલાએ મને તમો લોકોની પાસે મોકલ્યો તો તમે કહ્યું તમે જૂઠા છો અને અબૂબક કહેતા રહ્યા, તે સાચા છે. અને તેણે પોતાની જાન અને પોતાના માલ વડે મારી મદદ કરી. શું તમે લોકો એવું નથી કરી શકતા કે મારા યારને મારા માટે રહેવા દો ? (બુખારી, હદીષ-૩૬૬૧, ૪૬૪૦)

હદીષ-૧૪ : હઝરત અબૂ હુરૈર رضی اللہ عنہ ફર્માવે છે : મેં રસૂલુલ્લાહ صلی اللہ علیہ وسلم ને ફર્માવતાં સાંભળ્યા, જે શખ્સે પોતાના માલમાંથી એક જોડ અલ્લાહની રાહમાં આપી તેને જન્નતના દરવાજાઓએથી બોલાવવામાં આવશે, હે અલ્લાહના બંદા ! આ છે નેકી ! તો જો નમાઝીઓમાંથી હશે તેને નમાઝના દરવાજેથી બોલાવવામાં આવશે, અને જે જેહાદીઓમાંથી હશે તેને જેહાદના દરવાજેથી બોલાવવામાં આવશે, જે સદકાવાળાઓમાંથી હશે તેને સદકાના દરવાજેથી બોલાવવામાં આવશે, જે રોઝાદારમાંથી હશે તેને રોઝાના દરવાજા બાબુર્યૂયાનથી બોલાવવામાં આવશે. અબૂબક رضی اللہ عنہ એ અર્ઝ કરી, યા રસૂલુલ્લાહ ! صلی اللہ علیہ وسلم કોઈ શખ્સને એ સર્વ દરવાજાઓએથી એકી સમયે પોકારવામાં આવવાની જરૂરત તો નથી પણ તેમ છતાંય શું કોઈ એવો શખ્સ હશે જેને સર્વ

દરવાજાઓએથી પોકારવામાં આવશે ? ફર્માવ્યું, હા ! અને મને ઉમ્મીદ છે કે, હે અબૂબક ! તમે એમનામાંથી હશો. (મુસ્લિમ, હદીષ-૨૩૭૧, ૨૩૭૨, બુખારી શરીફ, હદીષ-૧૮૮૭, ૨૮૪૧, ૩૨૧૬, ૩૬૬૬)

હદીષ-૧૫ : હઝરત ઉરવા બિન ઝુબેર રઝી અલ્લેહુ એ ફર્માવે છે કે મેં અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને અમ્રને રસૂલુલ્લાહ ﷺ સાથે મુશ્રિકોના અતિ સખત મામલાના બારામાં પૂછ્યું તો તેમણે ફર્માવ્યું મેં ઉકુબા બિન અબી મુઈતને જોયો, તે નબી કરીમ ﷺની પાસે આવ્યો જ્યારે કે આપ નમાઝ અદા કરી રહ્યા હતા. તેણે પોતાની ચાદર આપના ગળામાં નાખીને આપનું ગળુ સખ્તીપૂર્વક દબાવ્યું. ઉપરથી અબૂબક આવી ગયા તેમણે તેને દૂર કર્યો અને કહ્યું, શું તમે લોકો એ મદે ખુદાને કૃત્ત કરો છો જે કેવળ એ કહે છે કે મારો રબ અલ્લાહ છે, જ્યારે કે તે તમારી પાસે તમારા રબની તરફથી નિશાનીઓ લઈને આવ્યો છે ! (બુખારી હદીષ-૩૬૭૮, ૩૮૫૬, ૪૮૧૫)

આના જેવી હદીષોથી સૈયદના અલી મુર્તઝા રઝી અલ્લેહુ એ સિદીકે અકબર રઝી અલ્લેહુ એનું સર્વ લોકો કરતાં બહાદુર હોવા પર દલીલો કરી છે. (તારીખુલ ખુલફા, પેજ-૩૨, અરિયાઝુન્નઝર, ૧/૩૮, અસ્સવાકુલ મુહર્રિફા, પેજ-૩૦) એનું સમર્થન સિદીકે અકબર રઝી અલ્લેહુ એનું રસૂલુલ્લાહ ﷺની વફાતના મોકા પર અડગ રહેવું, હઝરત ઓસામાવાળુ લશ્કર રવાના કરવું અને મુર્તદો સાથે જંગ કરવાથી પણ થાય છે.

હદીષ-૧૬ : હઝરત આઈશા સિદીકા રઝી અલ્લેહુ એના ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺએ પોતાની વફાત વખતની બીમારીમાં મને ફર્માવ્યું, અબૂબક અને તમારા ભાઈને મારી પાસે કરનારો ખ્વાહિશ ન કરે અને કહેનારો કહેતો ન ફરે કે હું વધુ હક્કદાર છું, જ્યારે કે અલ્લાહ તથા સર્વ મો'મિનો (એટલે ફરિશ્તા)

અબૂબક સિવાય દરેકનો ઈન્કાર કરી રહ્યા છે.

(મુસ્લિમ, હદીષ-૬૧૮૧, અલ હદીષ સહીહ)

ઉલમા ફર્માવે છે કે આ હદીષમાં સ્પષ્ટપણે દલીલો મૌજૂદ છે કે સિદીકે અકબર રઝી અલ્લેહુ એ તમામ સહાબા રઝી અલ્લેહુ એનું અજ્ઞેન કરતાં અલલ ઈતલાફ અફઝલ છે. (તારીખુલ ખુલફા, પેજ-૫૨)

હદીષ-૧૭ : હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રઝી અલ્લેહુ એ ફર્માવે છે કે એક માણસ જંગે ઓહદથી પરત થતી વેળા આપની પાસે આવ્યો અને કહ્યું, યા રસૂલુલ્લાહ ! મેં આજે રાતે ખ્વાબમાં એક સાઈબાન (સામિયાના) જોયો જેમાંથી ઘી તથા મધ ટપકી રહ્યું છે. હઝરત અબૂબકએ અર્ઝ કર્યું, યા રસૂલુલ્લાહ ! મારાં માબાપ આપના પર ફિદા થાય, બખુદા ! આપ મને ઈજાઝત આપો કે હું એની તા'બીર કરું. રસૂલુલ્લાહ ﷺએ ફર્માવ્યું, એની તા'બીર વર્ણવો. અબૂબકએ અર્ઝ કર્યું, એ જે સાઈબાન છે એનાથી મુરાદ ઈસ્લામની છત્રી છે. અને એ જે ઘી અને મધનું ટપકવું છે, એનાથી મુરાદ કુર્આનની હલાવત (મીઠાશ) અને તેની નરમી છે. (મુસ્લિમ, હદીષ-૫૮૨૮, ૫૮૨૯, બુખારી, હદીષ-૭૦૪૬, ૭૦૦૦, અબૂ દાઝીદ, હદીષ-૩૨૬૭, ૩૨૬૮, ૪૬૩૩, ઈબ્ને માજહ, હદીષ-૩૮૧૮) હઝરત મુહમ્મદ ઈબ્ને સીરીન તાબઈ ફર્માવે છે કે આ ઉમ્મતમાં નબી કરીમ ﷺ પછી તા'બીરના સૌથી મહાન જાણકાર અબૂબક રઝી અલ્લેહુ એ હતા. (તારીખુલ ખુલફા, પેજ-૮૩, સવાઈકે મુહર્રિફા, પેજ-૩૪, અરિયાઝુન્નઝર, ૧/૫૮)

હદીષ-૧૮ : હઝરત જુબેર ઈબ્ને મુર્ઝમ રઝી અલ્લેહુ એ ફર્માવે છે કે એક સ્ત્રી નબી કરીમ ﷺની પાસે હાજર થઈ. આપે તેણીને ફરી ક્યારેક આવવાનો

હુકમ આપ્યો. તેણી કહેવા લાગી, જો હું આવું અને આપને ન પામું તો પછી ? જાણે કે તેણી વફાતની વાત કરી રહી હતી. આપ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જો મને ન પામો તો અબૂબકની પાસે આવજો. (મુસ્લિમ, હદીષ-૬૧૭૮, ૬૧૮૦, બુખારી, હદીષ-૭૨૨૦, ૭૩૬૦, ૭૬૫૮, તિર્મિઝી, હદીષ-૩૬૭૬)

હદીષ-૧૯ : આપને સિદીકનો લકબ પણ અલ્લાહ કરીમની તરફથી જિબ્રિલે અમીન عليه السلام થકી અતા થયો. (મુસ્તદરક હાકિમ, હદીષ-૪૪૬૦) વિલાયતનો સૌથી મહાન મર્તબો સિદીકિયતનો હોય છે. સિદીકોની ઉપર અંબિયા હોય છે. જેમ કે કુર્આનમાં છે :

अनेअकबर مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ ઈસ્મે તફ્ઝીલ છે, જેનો અર્થ છે સૌથી મહાન. અલ્લાહુ અકબર માન્યા બાદ કોઈને ખુદાથી મોટો કહેવું જો દુરુસ્ત છે તો પછી બેશક ! સૈયદના અબૂબક رضي الله عنه ને પણ સિદીકે અકબર માન્યા બાદ "જાહેરી ખિલાફત" તથા "બાતિની (રૂહાની) ખિલાફત"નો ચક્કર ચલાવીને તેમને પાછળ કરી દો ?!

સૈયદના અબૂ હુરૈરહ رضي الله عنه થી રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, મને આસ્માન પર લઈ જવામાં આવ્યો તો હું જે આસ્માનથી પણ પસાર થયો, દરેક આસ્માન પર મારું નામ "મુહમ્મદ રસૂલુલ્લાહ" અને મારા નામની પાછળ "અબૂબક સિદીક" લખેલું જોયું. (મુસ્નદે અબી યઅલા, હદીષ-૬૬૦૦) અલ્લામા સિયૂતી لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَالرَّضْوَانُ લખે છે કે આ હદીષ ઈબ્ને અબ્બાસ, ઈબ્ને ઉમર, અનસ, અબી સઈદ, અબી દદા رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ થી પણ મરવી છે, તેની અસ્નાદ ઝઈફ છે જે એકબીજાને મજબૂતી આપી રહી છે : يَشُدُّ بَعْضُهَا بَعْضًا (તારીખુલ ખુલફા,

પેજ-૪૮) હદીષ સાબિત થઈ ગઈ.

એકવાર નબી કરીમ ﷺ એ લોકોને સંબોધન કર્યું, આપ ધ્યાનિત થયા તો અબૂબક નજર ન આવ્યા. આપે ફર્માવ્યું, અબૂબક ! અબૂબક !

إِنَّ رُوحَ الْقُدُسِ جَبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَخْبَرَنِي أَنَّ خَيْرَ أُمَّتِكَ بَعْدَكَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ

"મને જિબ્રિલે અમીન રૂહુલ કુદ્સ عليه السلام એ ખબર આપી છે કે, "આપની ઉમ્મતમાં આપના બાદ સૌથી અફઝલ અબૂબક છે." (તિબ્રાની અવસત, હદીષ-૬૪૪૮) અલ્હદીષ ઝઈફ.

શયખેન (અબૂબક, ઉમર رضي الله عنهما) નો ભેગો ઉલ્લેખ

હદીષ-૨૦ : હઝરત હુઝૈફા رضي الله عنه ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, મારા પછી આ બંનેનું અનુસરણ (પયરવી) કરજો, અબૂબક તથા ઉમર.

આ સૌ જાહેરી ખિલાફતથી ખૂબ જ પહેલાંની વાતો છે. તિબ્રાનીના શબ્દો આ પ્રમાણે છે : "મારા બાદ અબૂબક તથા ઉમરની પયરવી કરજો. બેશક ! આ બંને અલ્લાહની લાંબી રસ્સી છે, જેણે તેને પકડી લીધી તેણે મજબૂત રસ્સીને પકડી જે કદી નથી તૂટી શકતી. આ હદીષ કેટલીક સનદો સાથે રિવાયત કરવામાં આવી છે. (સવાઈફે મુહર્રિફા, પેજ-૭૭)

હદીષ-૨૧ : ઉમ્મુલ મો'મિનીન હઝરત ઉમ્મે સલમા رضي الله عنها ફર્માવે છે કે નબી કરીમ ﷺ એ ફર્માવ્યું, બેશક ! આસ્માનમાં બે ફરિશ્તા છે જેમનામાંથી એક સખ્તીથી હુકમ આપે છે અને બીજો નરમીથી હુકમ આપે છે, અને બંનેવ હક્ક પર છે. એક જિબ્રિલ છે બીજો મીકાઈલ અને બે નબી છે, જેમનામાંથી એક સખ્તીથી હુકમ આપે છે, બીજો

નરમીથી હુકમ આપે છે, અને બંને હક્ક પર છે. અહીં આપે હઝરત ઈબ્રાહીમ તથા હઝરત નૂહ عليهما السلام નો ઉલ્લેખ કર્યો. અને મારા બે યાર છે, જેમનામાંથી એક સખ્તીથી હુકમ આપે છે અને બીજો નરમીથી હુકમ આપે છે, અને બંને હક્ક પર છે. અહીં આપે અબૂબક તથા ઉમર رضي الله عنهما નો ઉલ્લેખ કર્યો.

હદીષ-૨૨ : હઝરત અલી મુર્તઝા رضي الله عنه નબી કરીમ صلي الله عليه وسلم થી રિવાયત કરે છે કે ફર્માવ્યું, અબૂબક તથા ઉમર આગલા તથા પાછલા જન્નતી વૃધ્ધોના સરદાર છે, નબીઓ તથા રસૂલોના સિવાય. હે અલી ! તેમને ન બતાવશો. (તિર્મિઝી, હદીષ નં. ૩૬૬૬, ૩૬૬૫, ઈબ્ને માજહ, હદીષ નં. ૮૫, ઈબ્ને અબી શયબા, ૭/૪૭૩, મુસ્નદે અહમદ, હદીષ-૬૦૪, મુસ્નદે અબી યઅલા, હદીષ-૫૩૩, અલ મોઅજમુલ અવસત લિલ્ તિબ્રાની, હદીષ-૧૩૪૮)

આ હદીષને સૈયદના અલી رضي الله عنه સિવાય હઝરત અનસ, અબૂ જુહૈફા, જાબિર અને અબૂ સઈદ ખુદરી رضي الله تعالى عنهم એ રિવાયત કરી. મુસ્નદે અહમદમાં સૈયદના અલી મુર્તઝા رضي الله عنه થી મરવી છે કે આપે ફર્માવ્યું : "આ બંને જન્નતી વૃધ્ધો તથા નવ યુવાનોના સરદાર છે." (તિબ્રાની, હદીષ-૩૬૬૪, શરહે સુન્નહ, બાબુ ફઝલિ અબૂ બક્ર ઉમર, હદીષ-૩૮૮૬/ઈબ્ને માજહ, હદીષ-૧૦૦, ઈબ્ને હબ્બાન, હદીષ ૬૮૦૪, અલ મોઅજમુલ અવસત, હદીષ - ૪૧૭૪ / હદીષ - ૮૮૦૮ / હદીષ-૪૪૩૧/હદીષ-૬૦૪) અલ હદીષ સહીહ.

શાહ વલીયુલ્લાહ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ લખે છે : આ હદીષ શયખૈનની અફઝલિયત પર ઘણી સ્પષ્ટ હદીષ છે અને તેને રિવાયત કરનારા ખુદ મુર્તઝા છે. (ઈઝાલતુલ ઈફકા, ૧/૩૧૬)

આ હદીષ મુસ્નદે અહમદમાં આ પ્રમાણે

મૌજૂદ છે કે, સૈયદના અલીયે મુર્તઝા رضي الله عنه ફર્માવે છે કે હું નબી કરીમ صلي الله عليه وسلم ની પાસે હાજર હતો, ઉપરથી અબૂબક તથા ઉમર رضي الله عنهما આવી ગયા. નબી કરીમ صلي الله عليه وسلم એ ફર્માવ્યું, "હે અલી ! આ બંનેવ જન્નતી વૃધ્ધો તથા નવયુવાનોના સરદાર છે. નબીઓ તથા રસૂલોના બાદ." (મુસ્નદે અહમદ, હદીષ-૬૦૪)

સમાન્યતઃ અવામને કેવળ આ જ હદીષ સંભળાવવામાં આવતી રહી છે કે, "હસન તથા હુસૈન જન્નતી નવજવાનોના સરદાર છે." જ્યારે કે આ હદીષ તિર્મિઝી, ઈબ્ને માજહ તથા મુસ્નદે અહમદમાં મૌજૂદ છે, અને એ જ ત્રણ કિતાબોમાં શયખૈન (અબૂબક, ઉમર)ની શાનમાં ઉપરોક્ત હદીષ પણ મૌજૂદ છે. પણ એક તરફી અને અસમતોલ મહોબ્બતે તેહફીફનો ચહેરો બગાડીને રાખી દીધો અને લોકોમાં મશહૂર કરી દેવામાં આવ્યું કે, જન્નત દે વારિષ દેખો હૈદર દે લાલ બન ગયે, હવે બંને હદીષો સામે રાખ્યા બાદ સહીહ સ્થિતિ આ પ્રમાણે નિખરી કે :

જન્નત દે વારિષ દેખો મદની દે યાર બન ગયે

જન્નત દે વારિષ દેખો હૈદર દે લાલ બન ગયે

(આમન્ના વ સદ્કના)

અમુક મુન્કિરો એ સવાલ ઉઠાવે છે કે જન્નતમાં સૌ યુવાનો હશે તો પછી વૃધ્ધોના સરદાર હોવાનો શો મતલબ ? એનો જવાબ એ છે કે જન્નતી વૃધ્ધોથી મુરાદ તે જન્નતી છે જેઓ વૃધ્ધાવસ્થામાં મૃત્યુ પામ્યા, અને યુવાનોથી મુરાદ તે લોકો છે જેઓ યુવાનીમાં મૃત્યુ પામ્યા. જેમ કે હઝરત શયખ અબ્દુલહક્ક મુહદિષ દહેલ્વી رحمته الله عليه લખે છે : "હદીષનો મતલબ એ છે કે આ બંને તે જન્નતી લોકોના સરદાર છે જેઓ દુનિયામાં વૃધ્ધાવસ્થાની હાલતમાં મૃત્યુ પામ્યા અને જેવી રીતે તેઓ વૃધ્ધોના સરદાર છે એવી જ રીતે યુવાનોના પણ સરદાર છે." (અશિઅતુલ લમ્આત, ૪/૬૬૪)

બીજુ અમે પૂછીએ છીએ કે જ્યારે જન્મતમાં સૌ યુવાન હશે તો પછી હસ્નેન કરીમૈન رضی اللہ عنہما નવયુવાનોના સરદાર કહેવાનો શો મતલબ ? નવયુવાનીની શર્ત શાથી ? ત્રીજુ, જો આ ફરક ન રાખવામાં આવે તો લાઝિમ ઠરશે કે હસ્નેન કરીમૈન અંબિયા رضوان اللہ تعالیٰ علیہم اجمعین પણ સરદાર થશે, ખુદ નબી કરીમ ﷺ ના પણ અને મૌલા અલી رضی اللہ عنه પણ !

હદીષ-૨૩ : હઝરત ઈબ્ને ઉમર رضی اللہ عنہમા ફર્માવે છે કે એકવાર રસૂલુલ્લાહ ﷺ મસ્જિદમાં દાખલ થયા અને આપની સાથે અબૂબક્ર તથા ઉમર હતા. એક આપની જમણી બાજુ હતા અને બીજા આપની ડાબી તરફ. આપે બંનેના હાથ પકડેલા હતા. ફર્માવ્યું, "અમે કયામતના દિવસે આ

પ્રમાણે ઉઠીશું." (તિર્મિઝી, હદીષ-૩૬૬૮, ઈબ્ને માજહ, હદીષ-૮૮, મુસ્તદરક હાકિમ, હદીષ-૪૪૮૪) અલ હદીષ હસન.

હદીષ-૨૪ : હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રઝી ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, બેશક ! બુલંદ દરજાવાળાઓને તેમનાથી નીચેવાળા લોકો એ રીતે જોશે જેવી રીતે તમે ચમકી રહેલા તારાઓને આકાશના ક્ષિતિજમાં ઊંચાઈ પર જુઓ છો. અને બેશક ! અબૂબક્ર તથા ઉમર તેમનામાંથી છે અને એ સૌથી વધુ ઈનામવાળા છે.

હદીષ-૨૫ : હઝરત અબુલ્લાહ બિન ખતબ ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ અબૂબક્ર તથા ઉમરને જોયા તો ફર્માવ્યું, આ બંને કાન તથા આંખ છે. (તિર્મિઝી, હદીષ-૩૬૭૧) (ક્રમશઃ)

કાયનાત ટુર્સ એન્ડ ટ્રાવેલ્સ આયોજિત ૧x૨ અથવા ૨x૨ સ્લીપર કોચ દ્વારા જમવા-રહેવા સાથેનો પ્રવાસ

ર.પે. કાશ્મીર પ્રવાસ

આખી ટીકીટ : રૂ. ૧૬,૦૦૧/-

પ્રવાસ સ્થળ

અડધી ટીકીટ : રૂ. ૧૦,૦૦૧/-

ઉદેપુર - કપાસણ - નાગોર - અમૃતસર (વાઘા બોર્ડર, સુવર્ણ મંદિર, જલીયાવાલા બાગ) - શ્રીનગર - સોનમાર્ગ - ગુલબર્ગ - પહેલગાવ - સરહિંદશરીફ - દિલ્હી - આગ્રા - ફતેપુરસીકી - અજમેર - જયપુર - પરત ધોળકા

પ્રવાસ દિવસ : ૧૬

બસ ઉપડશે તા. ૧૯-૫-૨૦૨૫ સોમવાર

બસ ઉપડવાનું સ્થળ : (૧) સ્વામિનારાયણ પેટ્રોલ પંપ પાસે કભાણ, નડીયાદ, સમય : સાંજે ૪-૦૦ કલાકે. (૨) તાલુકા પંચાયત સ્ટાફ ક્વાર્ટસ પાસે, ધોળકા. જિ. અમદાવાદ, સમય : રાત્રે ૧૦-૦૦ કલાકે.

નોંધ : (૧) પ્રવાસ માટે ગાઈડ ફી, યાત્રી વેરો કે અન્ય ભરવાની થતી રકમ રૂ. ૩૦૦/- મુસાફરના શરિરે રહેશે. (૨) રૂ. ૫૦૦૧/- ભરી મનગમતી સીટ બુક કરાવો. (૩) બેંક, એલ.આઈ.સી., જી.આઈ.સી.ના કર્મચારીને એલ.ટી.સી. મળશે. એલ.ટી.સી. મેળવનારે ટીકીટ ઉપરાંત રૂ. ૧૦૦૦/- અલગથી ભરવાના રહેશે. (૪) શ્રીનગર સાઈટ સીન સ્વખર્ચે રહેશે. (૫) શ્રીનગરમાં હોટલ રૂમ બુકીંગ ૪ વ્યક્તિ વચ્ચે એક રૂમ ફાળવવામાં આવશે. (૬) દિલ્લી સાઈટ સીન સ્વખર્ચે રહેશે. (૭) તા. ૨૪-૫-૨૫ અને ૩૦-૫-૨૫ અને ૪-૬-૨૫ સવારની યા સ્વખર્ચે રહેશે. (૮) ૩ થી ૮ વર્ષના બાળકની અડધી ટીકીટ રહેશે, બે અડધી ટીકીટ વચ્ચે એક સોફો આપવામાં આવશે.

આયોજક : શરીફખાન પઠાણ : (મો.) ૯૮૨૪૪ ૭૮૧૧૬

Bank Name : State Bank of India, Dholka Branch | Bank Ac No. : 32996143540 | IFSC Code : SBIN0000364

મધ્યમમાર્ગી હોવું મુસ્લિમ ઉમ્મતની ભલાઈનો સબબ

લેખક : મૌલાના મુહમ્મદશાકિર નૂરી (અમીરે સુન્ની દા'વતે ઇસ્લામી-મુંબઈ)

અનુવાદક : મૌલાના સલીમ ખત્રી નજમી મિસ્બાહી (ઉમલ્લા)

મુસ્લિમ ઉમ્મતની ખરાબ હાલતનું એક મુખ્ય કારણ એ છે કે તે સંતુલિત માર્ગથી હટી ચૂક્યા છે. કુર્આન મજીદ અને અહાદીષે નબવિય્યામાં વારંવાર સંતુલિત તથા મધ્યમ માર્ગ અપનાવવાની તાકીદ કરવામાં આવી છે. પછી તે અફીદા હોય કે અમલો હોય કે રોજિંદા જિંદગીના મામલાઓ હોય દરેક જગ્યાએ આપણને સંતુલન (મધ્યમ માર્ગ અપનાવવા)નો હુકમ આપવામાં આવ્યો છે. કારણ કે જિંદગીનું સંતુલન વચલા માર્ગથી કાયમ રહે છે. કુર્આન મજીદમાં અલ્લાહ તઆલા ફર્માવે છે : **وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا** "એ જ પ્રમાણે અમે તમોને એક દરમિયાની ઉમ્મત બનાવી છે." (સૂ. બકરહ, આ. ૧૪૩) આ આયત એ વાતની ગવાહી આપે છે કે ઉમ્મતે મુસ્લિમાને વચલા માર્ગ પર ચાલનારી ઉમ્મત ઠરાવવામાં આવી છે. સંતુલન અપનાવવું અલ્લાહને ખૂબ પસંદ છે અને તેણે આ ઉમ્મતને આ અઝીમ ખાસિયતથી નવાજી છે અને તેને અપનાવવાની અત્યંત તાકીદ પણ ફર્માવી છે. કુર્આન તથા હદીષમાં જિંદગીના અનેક તબક્કામાં પણ સંતુલનની મહત્તા જાહેર કરવામાં આવી છે. જેમ કે જુવાનીનો દોર જે જિંદગીનો વચલો તબક્કો છે, તેમાં ઈબાદત તથા નેક અમલની ખાસ એહમિયત છે. જો માનવ હોવાના તકાજાના કારણે કોઈ ગુનો થઈ જાય અને બંદો અફસોસ સાથે તૌબા વ ઈસ્તિગ્ફાર કરી લે તો અલ્લાહ તઆલાને તેનો આ અમલ બેહદ પસંદ આવે છે.

કુર્આને કરીમની સૂરએ ફાતેહા જેને "ઉમ્મુલ કિતાબ" પણ કહેવામાં આવે છે. તેમાં રબ્બુલ ઈઝ્જતે

તૌહીદ (અલ્લાહને એક માનવું)ના અકીદાના વર્ણન પછી બંદાઓને સંતુલિત માર્ગ પર કાયમ રહેવાની તાકીદ ફર્માવી છે. અને તેમને હુકમ આપ્યો છે કે દરેક સમયે તેની બારગાહમાં સંતુલન તથા વચલા માર્ગ ચાલવાની દુઆ કરતા રહે. ફર્માવે છે.

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۚ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝

"અમોને સીધો રસ્તો બતાવ, રસ્તો તે લોકોનો જેમના ઉપર તેં ઈનામ આપ્યું, તે લોકોનો નહીં જેમના ઉપર તારો ગુસ્સો નાજિલ થયો છે. અને જેઓ સંતુલિત માર્ગ થી ભટકી ગયા છે." (સૂ. ફાતિહા, આ. ૬૭) મુફ્સિરીને કિરામનો એના ઉપર ઈત્તેફાક (એકમતી) છે કે આયતે કરીમામાં અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્જતે **وَالضَّالِّينَ** ના વડે યહૂદી તથા ઈસાઈ તરફ ઈશારો ફર્માવ્યો છે. કારણ કે આ લોકો સંતુલન તથા મધ્યમ માર્ગથી હટીને આઘા પાછા થઈ ચૂક્યા હતા જેના પરિણામે તેઓ હકના રસ્તાથી ભટકી ગયા અને તેમના ઉપર અલ્લાહનો ખાસ ગઝબ નાજિલ થયો. તેમજ કુર્આન કરીમની બીજી ઘણી આયતો અને હદીષો આપણને જિંદગીના દરેક ભાગમાં સંતુલન તથા વચલા માર્ગની તા'લીમ આપે છે. અને મધ્યમમાર્ગીપણાથી સખ્તી સાથે મનાઈ કરે છે, પછી તે ખર્ચ કરવાનો મામલો હોય, આપણો અવાજ હોય, ચાલવા ફરવાનો તરીકો હોય કે પછી બીજા મામલા હોય. દરેક જગ્યાએ સંતુલન ખૂબ જ જરૂરી છે. ખર્ચ કરવામાં સંતુલનની મહત્તા ઉપર

અલ્લાહ ફર્માવે છે :-

وَالَّذِينَ إِذَا أَتَفَقُّوْا لَمْ يُسْرِفُوْا وَلَمْ يَقْتُرُوْا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا

"આ તે લોકો છે કે જ્યારે ખર્ચ કરે છે તો ન ફૂજૂલ ખર્ચો કરે છે અને કંજૂસી ન કરે છે, બલકે બંનેની વચ્ચે સંતુલનથી ખર્ચ કરે છે." (સૂ. ફુર્કાન, ૬૭) એ જ પ્રમાણે સૂરએ બની ઈસ્રાઈલની ૨૭મી આયતમાં ફૂજૂલ ખર્ચી કરવાવાળાઓને શૈતાનના ભાઈ ઠરાવ્યા છે. "بَشِك ! إِنَّ الْمُبْتَدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ" ફૂજૂલખર્ચી કરવાવાળા શૈતાનના ભાઈ છે." (સૂ. ઈસ્રા, ૧૭/૨૭) આ આયતો આપણને ખર્ચ કરવામાં પણ કરકસર કરવાની તાલીમ આપે છે. નબીએ કરીમ ﷺ એ પણ સહાબાએ કિરામ રَضَوْنَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ ની એ જ રીતે તાલીમ તથા તર્બિયત ફર્માવી છે. એક જગ્યાએ ફર્માવ્યું કે, જેણે કરકસર કરી તે ક્યારેય મુફલિસ નહીં થાય. હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને ઉમર રَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ થી રિવાયત છે કે નબીએ કરીમ ﷺ એ ફર્માવ્યું, ખર્ચ કરવામાં મધ્યમમાર્ગી હોવું અડધુ જીવન છે. હઝરત લુકમાન رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ એ પોતાના દિકરાને નસીહત ફર્માવી : "اقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْصُصْ مِنْ صَوْتِكَ" "પોતાની ચાલમાં સંતુલન રાખો અને પોતાનો અવાજ નીચો રાખો."

(સૂ. લુકમાન, ૧૯) એ જ રીતે ઈમાન અકીદામાં પણ વચલો માર્ગ અપનાવવાની તાકીદ કરવામાં આવી છે. હદીષમાં છે : "إِلْيَافُ بَيْنِ الْخَوْفِ وَالرَّجَاءِ" "ઈમાન ખૌફ અને ઉમ્મીદની વચ્ચે છે."

આ જ વચલો માર્ગ અને સંતુલનનો માર્ગ આપણને શ્રેષ્ઠ ઉમ્મત બનાવે છે. પરંતુ અફસોસની વાત છે કે આજે ઉમ્મતે વચલો માર્ગ છોડી દીધો છે. ઈબાદત, દોલત અને રોજિંદા જીવનની બાબતોમાં મર્યાદા ઓળંગવામાં આવી રહી છે. લગ્ન પ્રસંગે બિન જરૂરી ખર્ચ કરવામાં આવે છે, પરંતુ જ્યારે અલ્લાહની રાહમાં ખર્ચ કરવાનો વારો આવે છે ત્યારે લોકો હાથ ખેંચી લે છે. તમામ મુસલમાનોને મારો એ જ સંદેશ છે કે તેઓ પોતાની જિંદગીમાં વચલો માર્ગ અપનાવે, પોતાનાં કામો અને ખર્ચમાં મધ્યમમાર્ગીપણુ અપનાવે જેથી કેવળ દુનિયાવી જીવન જ નહીં પરંતુ આખિરતમાં પણ સફળતા મળે. અલ્લાહ તઆલાની બારગાહમાં દુઆ છે કે આપણને દરેક હાલતમાં મધ્યમ માર્ગ અપનાવવાની તોફીક બખ્શો, ખાસ કરીને શાદીઓમાં કરવામાં આવનારી ફૂજૂલખર્ચીથી આપણને મેહફૂઝ રાખે.

(સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી મંથલી, જાન્યુઆરી-૨૦૨૫)

:: ફાદરી સુન્ની કમિટી ::

C/o. હઝરત સૈયદ પીર સફીયુલ્લાહ બાવા દરિયાઈ અશરફી, ૭ અતાએ શાહે આલમ અમ્માર ટેનામેન્ટ, દેના બેંક લેન, વિશાલા સર્કલ પાસે, સરખેજ રોડ, અહમદાબાદ-૩૮૦૦૫૫.

મજકૂર સંસ્થા દીની સુન્ની સાહિત્યના પ્રચાર માટે, સુન્નીઓના અફીદાની મજબૂતી તથા અમલોની સુધારણા માટે જરૂરી કિતાબો અહલે સુન્નતના મહાન ઉલમા બુઝુર્ગોની લખેલ ગુજરાતીમાં પ્રસિધ્ધ કરી રહી છે. તેને આપ આપની લિલ્લાહ રક્મ મર્દૂમોના સવાબ અર્થે તેમજ ઝકાત, સદકા, ફિત્રા વગેરે આપી જરૂરથી સહાય કરશો. Mo. 99137 68553

પુરસુકૂન જિંદગી

ગુજારવા ચાહો છો ?!

કાયસિય

સમાજની તે સામાન્ય બીમારીઓ, બુરાઈઓ, પરેશાનીઓ અને ઉદાસીઓનો ઈલાજ જેમાં લગભગ દરેક વ્યક્તિ સપડાયેલ છે.

(નિયમ નંબર : ૦૧)

★ પોતાને સર્વ કંઈ સમજવું (આત્મદર્શન) ★

કંઈ કર્યા વિના પ્રશંસા સાંભળવાની આદત બેહદ નુકસાનકર્તા છે. જે ખૂબી પોતાનામાં મૌજૂદ ન હોય તે ખૂબી થકી પોતાના માટે વખાણને પસંદ કરવું પણ રૂહાની જિંદગી માટે બર્બાદી છે. આવી ખુદપસંદીની બીમારીમાં સપડાયેલ શખ્સ ઈબ્લાસની દૌલતથી મેહરૂમ હોવાની સાથોસાથ નિફાક (મુનાફિકપણ) જેવી હલાક કરનારી બીમારીમાં સપડાય જાય છે.

રબ તઆલાનો ઈર્શાદ છે :—

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُجِبُّونَ أَنْ يُحِبُّوا
بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبْنَهُمْ بِمَقَازٍ مِنَ الْعَذَابِ ۖ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

"કદાપિ ન સમજશો તેમને જેઓ ખુશ થાય છે પોતાના કર્યા પર અને ચાહે છે કે કર્યા વિના તેમની તારીફ થાય એવાઓને કદાપિ અઝાબથી દૂર ન જાણશો, અને તેમના માટે દર્દનાક અઝાબ છે."

(સૂરઅ આલે ઈમરાન, આ. ૧૮૮, કન્ઝુલ ઈમાન)

જબરદસ્તી અધિક સાફ સુથરા બનવાનો શો ફાયદો ? થોડીકવારની સસ્તી નામના અને મફસદ વિનાની ઈજતથી નફસને ટેમ્પરરી સુકૂન મળી જશે પણ ફેંસલો તો છેવટે એ જ હકીકતના પ્રમાણે થવાનો છે જેનાથી અલ્લાહ બાખબર છે.

રબનો ઈર્શાદ છે :

فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ ۖ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تَتَّقُونَ

"તો પોતે પોતાની જાનોને સુથરી ન બતાવો, તે સારી રીતે જાણે છે જેઓ પરહેઝગાર છે."

(સૂરઅ નજમ, આ. ૩૨)

સસ્તી ખ્યાતિ અને ઈજતનો તાલિબ વિના કારણે પરેશાન રહે છે. એવા શખ્સને કદી જો ઈજત મળી પણ ગઈ તો ક્યારેક છુપાવેલાના જાહેર થયા બાદ ઝલીલ તથા બેઈજત પણ થાય છે. અને વળી આ ચીજ સવાર સાંજ દિલો દિમાગને બેચેન કરે છે. દિલો દિમાગના સુકૂનના માટે એ ખયાલ ધરાવતો હોવું જરૂરી છે કે જો કોઈને ખરેખર ખૂબીના કારણે ઈજત તથા તારીફ નસીબ થઈ રહી છે તો અલ્લાહનો ફઝલ સમજીને અલ્લાહનો શુક્ર અદા કરે અને જો કોઈ ન પામેલા કમાલના આધાર પર પ્રશંસા થઈ રહી છે તો નફસને તેનો આદી બનાવવાના બદલે પોતાની જાતને તેના પાત્ર બનાવવું દાનિશમંદી છે, નહીં તો એવી પ્રશંસા સાંભળવાથી બહેરા થઈ જવું બેહતર છે.

કુર્આન મજીદની એક આયત આ બારામાં બેહદ હોસલો વધારનાર અને પ્રોત્સાહિત કરનારી તથા સુકૂન આપનારી છે :
بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۚ
"દરેક શખ્સ પોતાની હકીકતથી બાખબર છે."

(સૂરઅ કિયામહ, આ. ૧૪)

આ પુર સુકૂન જિંદગીનું એક બંધારણ છે જેને જિંદગીનો વિર્દ અને સવાર સાંજનો વઝીફો બનાવી લેનારો હમેશાં દિલી તથા દિમાગી સુકૂન (સંતોષ)થી માલામાલ રહેશે.

(નિયમ નંબર : ૦૨)

★ બિન જરૂરી ચીજો પર ધ્યાન ન આપવું ★

અગણિત લોકોની દિમાગી ઉલઝનનું કારણ નિરર્થક વાતો પર ધ્યાન આપવું છે. ફલાણો અમારા બારામાં આવું કહેતો હશે અથવા આવું વિચારતો હશે. બસ ! આ જ પ્રકારની સંભાવનાઓ ધારણાઓમાં જિંદગીનો કિંમતી સમય ખર્ચાય જાય છે. પુર સુકૂન જિંદગીના માટે એ રીતનું મન બનાવવું જરૂરી છે કે કેવળ લક્ષ્ય પર ધ્યાન આપવાનું છે અને જે ચીજ આપણા લક્ષ્યથી સંબંધિત નથી તેના પર ધ્યાન આપવાનું નથી. અલ્લાહ તબારક વ તઆલા પોતાના મહબૂબ ﷺ થી ખિતાબ કરતાં ફર્માવે છે :

"તો "فَأَصْدَعْ بِأَأْتِمْزُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُسْرِكِينَ" જાહેરમાં કહી દો જે વાતનો તમને હુકમ છે, અને મુશ્કેલી મો ફેરવી લો. (સૂરઅ હજર, આ. ૮૪, ક-ઝુલ ઈમાન)

એ જ પ્રમાણે એક જગાએ અધિક આદેશ આપ્યો :

حُذِرَ الْعَفْوُ وَأُمِرَ بِالْعَزْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَهْلِينَ" "હે મહબૂબ ! માફ કરવાનું અપનાવો અને ભલાઈનો હુકમ આપો અને જાહિલોથી મો ફેરવી લો." (સૂરઅ અઝરાફ, આ. ૧૮૮, ક-ઝુલ ઈમાન)

બંને આયતોમાં રહમતે આલમ ﷺ ને નિરર્થક તથા લક્ષ્યથી દૂર કરનારી ચીજો પરથી ધ્યાન હટાવવા અને હેતુ પર ધ્યાન આપવાનો હુકમ આપ્યો એ જ અસલ પર અમલ કરતાં રહમતે આલમ ﷺ એ જિંદગી ગુજારી જેનું પરિણામ ફતહ મક્કાના પ્રસંગે સામે આવ્યું.

કુર્આને મજીદ ફુર્કાને હમીદમાં અલ્લાહ તબારક વ તઆલાએ ઠેક ઠેકાણે ઈમાનવાળાઓની એ શાન વર્ણવી કે હેતુથી દૂર કરવાવાળી ચીજોથી પોતે પોતાને બચાવતા રહે છે. અમુક આયતો જોઈ લો :

"અને તે જેઓ કોઈ બેહૂદા વાત તરફ આકર્ષાતા નથી."

(સૂરઅ મુઅમિનૂન, આ. ૩, ક-ઝુલ ઈમાન)

وَإِذَا سَبَّحُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا تَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ

"અને જ્યારે બેહૂદા વાત સાંભળે છે તેનાથી ઉપક્ષા કરે છે અને કહે છે, અમારા માટે અમારા અમલ અને તમારા માટે તમારા અમલ, બસ ! તમારા પર સલામ, અમે જાહિલોથી મતલબવાળા નથી."

(સૂરઅ ફસસ, આ. ૫૫, ક-ઝુલ ઈમાન)

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا

"અને જેઓ જૂઠી ગવાહી નથી આપતા, અને જ્યારે બેહૂદા પાસેથી પસાર થાય છે તો પોતાની ઈજત સંભાળીને ગુજરી જાય છે."

(સૂરઅ ફુર્કાન, આ. ૭૨, ક-ઝુલ ઈમાન)

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَتَّقُونَ عَلَى الْآرِضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا

"અને રહમાનના તે બંદાઓ કે જમીન પર આહિસ્તા ચાલે છે, અને જ્યારે જાહિલ તેમની સાથે વાત કરે છે તો કહે છે, બસ ! સલામ."

(સૂરઅ ફુર્કાન, આ. ૬૩, ક-ઝુલ ઈમાન)

આ આયતોને સામે રાખીને કેવળ એક અઠવાડિયા માટે પોતાના દિલો દિમાગને બિન જરૂરી વિચારો તથા વસવસાઓથી પાક રાખો, તો સમયમાં અતિશય બરકત પણ મહેસૂસ થશે, યાદદાશ્ત પણ મજબૂત થશે અને દિલો દિમાગને શાંતિ સુકૂન પણ મયસ્સર થશે.

(નિયમ નંબર : ૦૩)

★ સારુ બુરુ થવાનો ફેસલો પોતાના દિમાગ પર નહીં ખુદાના હુકમ રાખો ★

જિંદગીમાં ઘણીવાર પસંદની ચીજો ન મળવાના

કારણે માણસ બેહદ પરેશાન થઈ જાય છે. કદીક તકદીરને કોસે (ભલુ બુરુ કહે) છે, બલ્કે બે ફદમ આગળ વધીને ક્યારેક અયોગ્ય શબ્દો પોતાની જીભ પર લાવી દે છે અને એના સબબે ક્યારેક ઈમાનથી હાથ ધોઈ બેસે છે, છતાં તેને તેની ખબર નથી પડતી !

યાદ રાખો ! જે ચીજોને આપણે બુરી સમજીએ છીએ, શક્ય છે તે આપણા માટે બેહતર હોય, અને તેનું બેહતર હોવું તરત જાહેર ન થાય, બલ્કે બાદમાં સમજમાં આવે. શું કડવી દવા નાપસંદ હોવા છતાં ફાયદાકારક નથી ? શું ઓપરેશન સ્વભાવિકપણે નાપસંદ હોવા છતાં ઘણી બધી બીમારીઓનો હલ નથી ? બસ એ જ પ્રમાણે સમજી લો કે જિંદગીની ઘણી મુશ્કેલ ઘટનાઓ તથા બનાવો આપણા માટે બેહતર હોય છે, બસ એને અલ્લાહની તરફથી સમજીને સહન કરતાં જિંદગી ગુજારીએ.

રોઝે જાઝા (કયામતમાં) જ્યારે સાબિરોને બેહિસાબ બદલો આપવામાં આવશે તો પૂરી જિંદગી રાહત આરામની સાથે ગુજારનારા તકલીફો અને આજમાઈશોની તમન્ના કરતા રહી જશે ! અને તકલીફો પર સહન કરીને જિંદગી ગુજારનારા પોતાની થોડી (મળેલી) રાહતને મુસીબતના સ્વરૂપમાં પામવાની તમન્ના કરતા રહી જશે. (કે એના બદલે દુનિયામાં ઔર તકલીફ પડી હોત !)

જ્યારે જેહાદ ફર્ઝ કરવામાં આવ્યો તો સ્વભાવિકપણે મુસલમાનોને થોડી વાર માટે નાપસંદ ગુજર્યું પણ તરત જ અલ્લાહે તેમની ઈસ્લાહ કરતાં કુર્આનની આયતો નાઝિલ કરી. જેમ કે ઈશાદે રબ્બાની છે :

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ ۖ وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

"તમારા પર ફર્ઝ થયું ખુદાની રાહમાં લડવું અને

તે તમને અણગમતું છે, અને નજીક છે કે કોઈ વાત તમને બુરી લાગે અને તે તમારા હક્કમાં બેહતર હોય. અને નજીક છે કે કોઈ વાત તમને પસંદ આવે અને તે તમારા હક્કમાં બુરી હોય, અને અલ્લાહ જાણે છે અને તમે નથી જાણતા." (સૂરઅ બકરહ, આ. ૨૧૬)

એ જ પ્રમાણે પત્ની કટુ સ્વભાવની અથવા ઓછી સુંદર હોવાના લીધે નાપસંદ હોય તેમ છતાં પણ સારો વર્તાવ કરવાનો હુકમ આપવામાં આવ્યો. શક્ય છે અલ્લાહ તેના પેટથી એવી ઔલાદ અતા કરે જે દુનિયામાં આંખોની ઠંડક અને આખેરતમાં બખ્શિશનો ઝરીયો સાબિત થાય. જેમ કે ઈશાદે રબ્બાની છે :

وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْعُرُوفِ ۖ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿٥٨﴾

"અને તેણીઓ સાથે સારો વર્તાવ કરો, પછી જો તમને પસંદ ન આવી તો નજીક છે કે કોઈ ચીજ તમને નાપસંદ હોય અને અલ્લાહ તેમાં ખૂબ જ ભલાઈ રાખે."

(સૂરઅ નિસાઅ, આ. ૧૮, કન્ઝુલ ઈમાન)

કેવળ પત્નીના મામલામાં જ નહીં, બલ્કે પૂરી જિંદગીમાં આ નિયમને લાગુ કરી દો, એને હકારાત્મક વિચારધારા (Positive Thinking) કહે છે. પુરસુકૂન જિંદગીના માટે હકારાત્મક સોચ ધરાવનાર હોવું બેહદ જરૂરી છે, નહીં તો તણખલા બરાબર ચીજ માણસના દિલો દિમાગને બેચેન કરીને રાખી દે છે અને આ બેચેની હેતુ પ્રાપ્તિના માર્ગમાં ઘણી મોડી આડ બની જાય છે, બલ્કે કિંમતી સમયનો ઘણો મોટો હિસ્સો એની પાછળ વેડફાય જાય છે.

(નિયમ નંબર : ૦૪)

★ ખુશીની જગાએ શુક અને ગમની જગાએ સદા ★

ફના થનારી ચીજ નાઝ કરવાને પાત્ર નથી. ગમ કરવાથી વેડફાઈ ગયેલી ચીજ પરત મળનારી નથી.

બેહતર એ જ છે કે ખુશીના સમયે શુક્રે ઈલાહી અદા કરવામાં આવે અને ગમની ઘડીમાં સબ્ર કરવામાં આવે. પુર સુકૂન જિંદગીના આ બે મહત્વના કિનારા છે. આ બે કિનારાઓ વચ્ચે જિંદગી ગુજારવાની કળા જેણે શીખી લીધી તો ગમોનો પહાડ તેને તણખલુ મહેસૂસ થશે અને ખુશીઓની લહેરો તેને શરીરતની હદોએથી માથાના બાલ બરાબર દૂર કરી શકશે નહીં. જાની માલી દરેક મુસીબત અલ્લાહના હુકમથી પહોંચે છે. રબનો ઈર્શાદ છે :

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ

"દરેક મુસીબત અલ્લાહના હુકમથી પહોંચે છે."

(સૂરએ તગાબૂન, આ. ૧૧, કન્ઝુલ ઈમાન)

કેટલીક મુસીબતોનો સબબ યકીનન ! ગુનોહ છે. જેવો કે રબ તઆલાનો ઈર્શાદ છે :

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ

"અને તમને જે મુસીબત પહોંચી એ તમારા હાથો વડે કમાયેલા અમલોના કારણે છે, અને ઘણુ બધુ તો તે માફ કરી આપે છે." (સૂરએ શૂરા, આ. ૩૦, કન્ઝુલ ઈમાન)

જે ગુનાહોના કારણે મુસીબત આવે છે તે ઓછા છે અને જે અલ્લાહ માફ કરી આપે છે તે વધુ છે. મુસીબતોને કદાપિ કેવળ અલ્લાહની નારાજીનો સબબ જ ન જાણશો, ક્યારેક મહેરબાન ખુદા દરજાઓની બુલંદીના માટે મુસીબતોના દોરથી ગુજારે છે. જેવું કે હઝરત આઈશા રાડીએ ફર્માવ્યું : "મોમિનને કાંટો વાગે અથવા એનાથી મોટી કાંઈ તકલીફ પહોંચે તો તેના કારણે અલ્લાહ તઆલા તેને એક દરજો બુલંદ કરી આપે છે

અથવા તેની ખતા (ગુનોહ) મિટાવી દે છે." (મુસ્લિમ, કિતાબુલ બર વસ્સિલા વલ્આદાબ, પેજ : ૧૩૮૧, હદીષ : ૨૫૭૨)

જ્યારે પણ કોઈ તકલીફ આવે તો સૌ પ્રથમ તેને રબનો હુકમ સમજે તો બધો જ ગમ અહીં ખત્મ થઈ જશે. પછી પોતાના ગુનાહોને યાદ કરીને કેવળ એવો બયાલ કરે કે મુસીબત વધારે છે કે મારા ગુનાહો ! જો ગુનાહો વધુ જણાય તો એવું વિચારે કે અલ્લાહ તઆલા મોટાભાગના ગુનાહોને માફ કરીને અમુક ગુનાહોની સજા દરજાઓની બુલંદી અને આખેરતની બેઈજજતીથી બચાવવા માટે થોડી સરખી મુસીબતના સ્વરૂપમાં આપી રહ્યો છે. જો આ એંગલથી વિચારીશું તો આ મુસીબત પણ એક નેઅમત જણાશે છે.

હવે ઠંડા દિલથી વારંવાર મુસીબતોના રહસ્યો જાહેર કરનારી કુર્આન મજીદની આયત પઢો : રબનો ઈર્શાદ છે :-

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ لَّكِنَّا لَا تَأْسُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

"નથી પહોંચતી કોઈ મુસીબત જમીનમાં અને ન તમારા જાનોમાં પણ તે એક કિતાબમાં છે, એના પહેલાં કે અમે તેને પેદા કરીએ, બેશક ! એ અલ્લાહને આસાન છે. એટલા માટે કે ગમ ન ખાવ અને તેના પર જે હાથથી જાય, અને ખુશ ન થાવ એના પર જે તમને આપ્યું, અને અલ્લાહને નથી ગમતો ઘમંડી બડાઈ મારોનારો." (સૂરએ હદીદ, આ. ૨૨, ૨૩, કન્ઝુલ ઈમાન)

(સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી મંથલી, જાન્યુ. ૨૦૨૫)

અંજુમને રઝાએ મુસ્તફા-દયાદરાના મેમ્બર બનવા માટે
ફક્ત રૂ. ૮૦૦/- મોકલી વર્ષ દરમિયાન છપાતી તમામ કિતાબો મેળવો ! -તંત્રી...

બેંક ઓફ
બરોડા

A/c. No. 34620100000302
Anjumane Razae Mustafa

IFSC Code :
BARB0DAYADR
પાંચમો અંક ઝિરો છે.

Phone pay
Google pay

Mo. 9427464411

WhatsApp No.

Mo.9664521477

માર્ચ-૨૦૨૫

43

બરકાતે ખવાજા

નવજવાનો !

ક્યાં જઈ રહ્યા છો ?

રજૂ : મોલાના આદિલ નજમી મિસ્બાહી હલદરવી
મુદરરિસ : દારુલ ઉલૂમ ગુલશને અજમેર-ભરૂચ

દિન લહ્વ મેં ખોના તુઝે, શબ સુખ્હ તક સોના તુઝે
શર્મે નબી ખોફે ખુદા, યે ભી નહીં વો ભી નહીં

જે રીતે તમે પોતાના શારીરિક સ્વાસ્થ્યની તરફ ધ્યાન આપી રહ્યા છો, કાશ ! પોતાના આધ્યાત્મિક રોગોના ઈલાજની પણ ફિકર કરતા.

નવજવાન પેઢી કોઈ પણ કૌમ અને દેશનો સૌથી અમૂલ્ય સરમાયો છે જેની માનસિક અને વ્યવહારિક સ્થિતિ પર સમાજનો વિકાસ નિર્ભર છે. જો આ પેઢી સાચા રસ્તે ચાલશે તો કોમનું ભવિષ્ય ઉજ્જવળ અને ચમકતુ થશે, નહીં તો કોમ અધોગતિ અને બગાડનો ભોગ બનશે. નવજવાનોની ઈબાદત અને સારાં કામો એ પયગંબરોની વિશેષ પદ્ધતિ રહી છે. અને આ અરસામાં માણસની સુધારણા અને શિક્ષણ માટે શ્રેષ્ઠ સમય ઉપલબ્ધ છે.

આ આધુનિક યુગના મુસ્લિમ નવજવાનો પાસે દુનિયાની તમામ સુખ સગવડો અને સહૂલતો તો છે, પરંતુ ઈસ્લામિક ઉપદેશો અને સાચા ઈમાનની રૂઢ તેમનામાં નથી. અફસોસની વાત છે કે તેઓ ઈસ્લામિક નિયમોના ઈલ્મ અને અમલથી ખાલી છે. જેનું ઉદાહરણ આપણને તેમના જાહેરી જીવન અને વર્તમાનમાંથી મળે છે. આજના નવજવાનોનો પોશાક શરીરતના વિરુદ્ધ હોય છે. જેમાં જિન્સ અને એવા પોશાકોનો સમાવેશ થાય છે જે પગની ઘૂંટીથી નીચે હોય છે. તેઓ કદાચ જાણતા ન હોય કે અલ્લાહના

રસૂલ ﷺ એ આ પ્રકારના કપડાં પહેરવાથી મના કર્યું છે. અને કહ્યું કે જે કપડુ પગની ઘૂંટીની નીચે હશે તે જહન્નમમાં સળગશે. તેમજ ફાતેલા જિન્સ ફેશનમાં કાફિરો ફાસિક હીરો હીરોઈનની નકલમાં પહેરીને ક્યારેક ગુઠણો તથા જાંગો પણ દેખાડતા ફરે છે, જે ગુનાહનો સબબ બને છે. એ જ રીતે વાળ અને દાઢી સંબંધિત ઈસ્લામિક નિયમોની ઉપેક્ષા કરવામાં આવે છે. આ નવજવાનો પોતાની શારીરિક સ્થિતિમાં Western Fashionને અપનાવીને ઈસ્લામિક ઉપદેશોથી દૂર થઈ ગયા છે. વધુમાં એ કે નવજવાનોમાં એવી ગૈર ઈસ્લામી ટેવો વિકસાવવામાં આવી રહી છે, જેમ કે બંગડી અને ઘરેણાં પહેરવાં જે સ્ત્રીઓને મળતું આવે છે અને આ ઈસ્લામિક ઉપદેશોની વિરુદ્ધ છે. મોટાભાગના યુવાનો પાસે મોબાઈલ ફોન અને ઈયર ફોન કાન પર હોય છે, પરંતું નમાઝ અને અઝાનનો અવાજ સાંભળ્યા બાદ પણ તેનો જવાબ આપવાનો કે નમાઝ અદા કરવાનો સમય મળતો નથી. તેમની પ્રવૃત્તિઓમાં દીન તથા રૂહાનિયતને કોઈ સ્થાન નથી ! અને આજ ઉદાસીનતા તેમને ધર્મથી વધુ દૂર કરી રહી છે. આજના નવાજવાનોએ ઈસ્લામિક નિયમો તરફ વળવું જોઈએ. પોતાના અને પોતાના સમાજની સુધારણા વિશે વિચારવું જોઈએ અને સારા વર્તન અને ઈબાદતને પોતાના જીવનનો એક ભાગ બનાવવો જોઈએ. આ રીતે તેઓ પોતાની દુન્યવી સફળતા સાથે આખેરતમાં પણ સફળ થઈ શકે છે.

આજના મુસ્લિમ નવજવાનોને એ સમજવાની સખત જરૂર છે કે તેમનું શરીર અને રૂહ બંને અલ્લાહની અમાનત છે. શરીરત આપણને યાદ અપાવે છે કે આપણું અસ્તિત્વ આપણી અંતગમિલ્કત નથી, પરંતું અલ્લાહ તઆલા દ્વારા આપવામાં આવ્યું છે, તેનું રક્ષણ કરવું આપણી ફરજ છે. અલ્લાહે આ

શરીર અને રૂહ આપણને એટલા માટે આપ્યાં છે કે આપણે આ દુનિયામાં તેની ઈચ્છા પ્રમાણે જીવન જીવીએ. પરંતું દુઃખની વાત એ છે કે આજનો નવાજવાન શારીરિક સ્વાસ્થ્ય પર ઘણું ધ્યાન આપે છે, પરંતુ આધ્યાત્મિક રોગો (રૂહાની બીમારીઓ)થી આંખો મીંચી ચૂક્યા છે. માણસે જાહેરી શારીરિક રોગોને તો ઓળખ્યા છે અને તેનો ઈલાજ પણ કરે છે પરંતુ રૂહના રોગોથી બેદરકારી કરે છે. આ જ કારણે આજે નવાજવાન નમાઝ છોડી દે છે, રોઝાથી દૂર ભાગે છે. ધુમ્રપાન, મદ્યપાન, સંગીત અને ફિલ્મોમાં પોતાનો સમય બગાડે છે, જૂઠું બોલે છે, મા બાપના અધિકારોનો ખયાલ નથી રાખતો અને આ જ રીતના અસંખ્ય ગુનાહો કરે છે. આ બધાં કામો તેને આધ્યાત્મિક રીતે નુકસાન પહોંચાડે છે પણ અફસોસ ! તેની રૂહને પહોંચેલા ઘાઓનો તેને જરા પણ ખયાલ નથી.

નમાઝ છોડવાની ટેવ આજના નવાજવાનોમાં એટલી હદે વધી ગઈ છે કે તે એક સામાન્ય વસ્તુ જેમ બની ગઈ છે. જો કે આપણા નબી ﷺ એ નમાઝને ઈમાનની મેઅરાજ અને કુક અને ઈસ્લામ વચ્ચે તફાવત તરીકે દર્શાવેલ છે. નબી કરીમ ﷺ રાતોએ જાગતા, દુઆઓ માગતા અને પોતાની ઉમ્મતની હિદાયત માટે ચિંતિત રહેતા. જેથી તેમની ઉમ્મતમાંથી કોઈ પણ જહન્નમમાં ન જાય. તેમના ઈર્શાદોમાં વારંવાર નમાઝને પાબંદીથી અદા કરવાનો હુકમ છે. અલ્લાહ તઆલા કુર્આને મુકદ્દસમાં ફર્માવે છે કે "નમાઝ બેહયાઈ અને ખરાબ કાર્યોથી રોકે છે." પરંતુ આપણા નવાજવાનો નમાઝનું મહત્વ ભૂલી ગયા છે. આજના નવાજવાનોમાં નમાઝથી એ રીતે બેદરકારી જોવા મળે છે કે કદાચ આ વાત તેમના માટે સામાન્ય બની ગઈ છે.

આજના આધુનિક સમયમાં કેટલાક લોકો એટલી હદે નમાઝથી દૂર થઈ ગયા છે કે જો કોઈ

બિન મુસ્લિમને કહેવામાં આવે કે નમાઝ ઈસ્લામિક ઈબાદતનો આધાર સ્તંભ છે, તો તે આશ્ચર્ય ચકિત થઈને કહી શકે છે કે જો આ ફરજ હોત તો બધા મુસલમાનો તેનું પાલન કરતા. અફસોસની વાત એ છે કે આ બેદરકારીના કારણે એક મુસ્લિમ નવાજવાનને દાઢી રાખવા પર કોલેજથી કાઢવામાં આવ્યો અને જે જજે ચુકાદો આપ્યો તેણે એ ફેસલો આપ્યો કે જો દાઢી ઈસ્લામમાં આટલી ફરજિયાત હોત તો તેનો વકીલ પોતે જરૂર દાઢી રાખત ! તેણે કહ્યું આ ઘટના આપણને વિચારવા પર મજબૂર કરે છે કે આજે આપણી ઈબાદતો અને ઈસ્લામિક નિશાનીઓ સાથેનો આપણો સંબંધ કેટલો નબળો પડી ગયો છે. આપણી ઈબાદતોમાં આ તફાવતનું કારણ શું છે કે આપણે જુમ્આ અને ઈદની નમાઝ તો પઢીએ છીએ પરંતુ દરરોજની પાંચ નમાઝો આપણા માટે મુશ્કેલ બની ગઈ છે ! અલ્લાહે જે રીતે જુમ્આ અને ઈદને જરૂરી બનાવી છે એ જ રીતે પાંચ નમાઝો પણ ફર્જ બનાવી છે. આપણે આપણા ઈમાનને મજબૂત બનાવવું પડશે અને એ ચકીન પેદા કરવું પડશે કે નમાઝ જ આપણા દિલોની ઠંડક અને રૂહ માટે પોષણનો સબબ છે. આજે આપણે ઈમાનમાં પાકુ થવાની જરૂર છે. આપણે ઈબાદતની બાજુ ફરવું પડશે અને તેને મહત્વ આપવું પડશે, જેથી આપણુ રૂહાની જીવન સુધરી શકે અને અલ્લાહની ખુશી મેળવી શકાય.

આજના મુસ્લિમ નવાજવાનોએ આ વાત સમજવી ખૂબ જરૂરી છે કે તેમનું શરીર અને રૂહ અલ્લાહની એક અમાનત છે. આપણુ અસ્તિત્વ આપણુ જીવન બધું જ અલ્લાહ તઆલા તરફથી આપવામાં આવ્યું છે. અને આપણે તેના નિયમો મુજબ તેનો ઉપયોગ કરવો પડશે. શરીર અત આપણને આ પાઠ આપે છે કે આપણુ શરીર માત્ર આપણી

માલિકીમાં નથી પરંતુ એક મોટી જવાબદારી છે જેને અલ્લાહના નિયમો મુજબ હિફાઝત સાથે ઉપયોગ કરવો જરૂરી છે. પરંતુ આજના યુગમાં નવજવાન જાહેરી સ્વાસ્થ્ય અને શક્તિને ખૂબ મહત્વ આપે છે, પરંતુ આધ્યાત્મિક સફાઈ અને તેના રોગોથી બેદરકાર છે.

આજનો નવજવાન શારીરિક રોગોની સારવાર માટે તો ચિંતિત રહે છે પરંતુ આધ્યાત્મિક પડતીની તરફ ધ્યાન આપતો નથી, આ જ કારણે તે નમાઝ છોડી દે છે, અનૈતિક પ્રવૃત્તિઓમાં વ્યસ્ત થઈ જાય છે. ધૂમ્રપાન, મુવી, નકારાત્મક રીતે ઈન્ટરનેટનો ઉપયોગ અને મા બાપના અધિકારોથી બેદરકારી જેવાં કામોએ આજ ના નવજવાનને અંદરથી ખોખલા કરી દીધો છે. આ બધી વસ્તુઓ તેની રૂહને ઘા કરે છે પરંતુ તેને એ વાતનો એહસાસ નથી કે કેવા વિનાશ તરફ આ ચીજો તેને લઈ જઈ રહી છે !

મારા ઈસ્લામી ભાઈઓ ! સાંભળો ! તમને ગેરમાર્ગે દોરવા અને વિનાશના માર્ગે લઈ જવા માટે જુદા જુદા દેશોમાં ષડયંત્ર ચાલી રહ્યાં છે. યહૂદી અને ઈસાઈ લોકોએ તમારા નુકસાન માટે યોજનાઓ બનાવી છે જેથી તમે તમારા લક્ષ્ય અને હેતુને ભૂલી જાવ અને ખોટા માર્ગે વળો. જાણો કે કોમોના ઉદય અને પતનનો સંબંધ નવજવાનોની પ્રક્રિયાઓ પર જ છે. અફસોસની સાથે કહેવું પડે છે કે આજના નવજવાનો પોતાની ઓળખ અને હેતુ ભૂલી ગયા છે. તે નવજવાનો જે દીનના નિયમોનું પાલન કરતા હતા તેઓ આજે પશ્ચિમી વિચારોમાં આંધળા થઈ ગયા છે. જે નવજવાનના હાથમાં કુર્આન હોવું જોઈએ આજે તેના હાથમાં પશ્ચિમી વિચારો અને સામ્યવાદના પુસ્તકો છે. જે જીભ વડે અલ્લાહુ અકબરનો અવાજ ઊંચો થવો જોઈએ આજે તેની ઝબાનથી બિભત્સ શબ્દો નીકળે છે.

આ ચિંતાની વાત છે કે આપણા નવજવાનો ક્યાં જઈ રહ્યા છે ?! તેનું સ્થાન ક્યાં છે ? આવી સ્થિતિમાં જો આપણને ક્યાંકથી આશાનું કિરણ દેખાય છે તો તે દીની મદ્રસાઓ છે. મદ્રસાઓ આજે પણ દીનનાં મજબૂત કિલ્લાઓ છે. આ જ સ્થાનો છે જ્યાં આજે પણ દીનનું રક્ષણ થઈ રહ્યું છે અને ત્યાંના તલબા દીનને મૂળ રૂહ સાથે જીવતો રાખે છે. આ મદ્રસાઓમાં નમાઝ, તહજજુદ, ઈશરાક, ચાશત અને અન્ય નવાફિલની પાબંદી કરવામાં આવે છે. મદ્રસાના તલબાઓને જુઓ તો તેમનામાં ઈખ્લાસ, તકવો, બલિદાન અને દીન પ્રત્યે સાચો પ્રેમ છલકતો જોવા મળે છે. આ તલબા સાચા અર્થમાં આપણા દીનના દીવાઓ છે, અને તેમનાં કાર્યો બીજા ગેરમાર્ગે દોરાયેલા નવજવાનો માટે દષ્ટાંત રૂપ છે.

મદ્રસાના તલબાએ હવે એ નિશ્ચય કરવો પડશે કે તેઓ આ ગેરમાર્ગે દોરાયેલી પેઢીને સુકૂનના કિનારા તરફ લાવશે. તેમના દિલોમાં એ જુસ્સો હોવા જોઈએ કે તેઓ પોતાની ફૌમના ભટકેલા નવ જવાનોને દીન તરફ પાછા બોલાવે. આ જ નવજવાનો મિલલતે ઈસ્લામિયાની આશા છે અને હિઝબુલ્લાહ (અલ્લાહની જમાઅત)નો મજબૂત ભાગ છે. અલ્લાહ આ નવજવાનોને શક્તિ અને હિંમત આપે કે તેઓ સમાજમાં સુધારણાનો સબબ બને અને નવજવાનોને સાચા માર્ગે દોરે. (સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી મંથલી, જાન્યુઆરી-૨૦૨૫)

નિકાહ રજીસ્ટર ૩ કોપીમાં

અમારે ત્યાં સુંદર છપાઈ સફેદ પેપર પર ૩ કોપીમાં, ૧ રજીસ્ટરમાં ૫૦ નિકાહ નોંધાય તેવું રજીસ્ટર મળશે. કિંમત રૂા. ૫૦૦/- (ટપાલ ખર્ચ ૧૦૦/- રૂા.) પણ જેમને જોઈતું હોય તેઓ કાઝી પોતાના કે સંસ્થાના લેટર પેડ પર લખાણ આપે કે અમને કે સંસ્થાને નિકાહ રજીસ્ટરની જરૂર છે. સાથે એડ્રેસ, ફોન નં. સંપૂર્ણ વિગત લખે તો જ રજીસ્ટર મોકલવામાં આવશે. સંપર્ક કરો : અંજુમને રજાએ મુસ્તફા, મુા.પો. દયાદરા-૩૮૨૦૨૦ તા. જિ. ભરૂચ, મો. ૯૪૨૭૪ ૬૪૪૧૧

એ'તેકાફના ફઝાઈલ તથા મસાઈલ

કાર્યાલય

એ'તેકાફની વ્યાખ્યા : એ'તેકાફની નિયતથી અલ્લાહની રઝામંદી માટે મસ્જિદમાં રોકાવું એને એતેકાફ (રોકાણ કરવું) કહે છે. નિયત એટલે દિલથી નિશ્ચય. ઝબાનથી પણ આ પ્રમાણે “બિસ્મિલ્લાહિ દખલ્તુ વઅલૈહિ તવક્લતુ નવૈતુ સુન્નતલ્ એ'તેકાફ” કહે તો બેહતર છે. એના માટે મુસલમાનનું આકિલ હોવું તથા જનાબતથી (અને ઘરમાં એ'તેકાફ કરે તે સ્ત્રીએ હેઝ તથા નિફાસથી) પાક હોવું શર્ત છે. બાલિગ હોવું શર્ત નથી. બલ્કે નાબાલિગ જો તમીઝ (સમજ) ધરાવતો હોય તો તેનો એ'તેકાફ પણ સહીહ થશે.

(આલમગીરી, ભાગ-૧, પૃષ્ઠ-૨૧૧)

★ જહન્નમ વચ્ચે ત્રણ ખાઈઓ ઊભી કરો ★

□ હદીષમાં છે કે : જે શખ્સ અલ્લાહની રઝામંદી માટે એક દિવસનો એતેકાફ કરે તો અલ્લાહ તઆલા તેની (એતેકાફ કરનારની) તથા જહન્નમની વચ્ચે ત્રણ ખાઈઓ આડી કરી દેશે જેનું અંતર આસ્માન તથા જમીનના અંતર જેટલું હશે. (હુરૈ મન્હૂર, ભાગ-૧, પૃષ્ઠ-૪૮૬)

★ થોડીવારના એ'તેકાફની ફઝીલત ★

□ “જે શખ્સ મસ્જિદમાં મગરિબથી લઈને ઈશા સુધી “મોઅતકિફ” રહે. નમાઝ અને કુર્આન મજીદની તિલાવત સિવાય વાતચીત ન કરે, તો અલ્લાહ તઆલા પર લાઝિમ છે તે પોતાના કરમથી તે એ'તેકાફ કરનારના માટે જન્નતમાં મહેલ તૈયાર કરે.” (કશફુલ્ ગુમ્મહ)

★ દોઝખ વચ્ચે ૫૦૦ વરસનો ફાસલો ★

□ તેને હજાર રાતો જાગીને ઈબાદત (શબ બેદારી)નો સવાબ મળશે અને તેની તથા દોઝખ વચ્ચે ૫૦૦ વરસનો ફાસલો થશે. (તઝકરતુલ વાએઝીન)

★ ૩૦૦ શહીદોનો સવાબ ! ★

□ રમઝાનમાં એક દિવસ એતેકાફ કરનારને ૩૦૦ શહીદોનો સવાબ મળશે. (તઝકરતુલ વાએઝીન)

★ બે હજાર બે ઉમરાનો સવાબ ★

- રમઝાનમાં ૧૦ દિવસ એતેકાફ કરે તે એવો છે જેણે બેહજજ અને બે ઉમરા કર્યા. (શોઅબુલ ઈમાન, ભાગ-૩, પૃષ્ઠ-૪૨૫)
- હઝરત સૈયેદોના હસન બસરી رضي الله عنه થી નકલ થયેલ છે કે “મોઅતકિફ” (એ'તેકાફ કરનાર)ને દરરોજ એક હજજનો સવાબ મળે છે. (હુરૈ મન્હૂર, ભાગ-૧, પૃષ્ઠ-૪૮૬)

★ પાછલા ગુનાહો માફ ! ★

- જેણે ઈમાન સાથે સવાબ મેળવવાની નિયતે એ'તેકાફ કર્યો તેના સર્વ પાછલા ગુનાહો માફ કરી દેવામાં આવશે. (જામેઅ સગીર, પૃષ્ઠ-૫૧૬)

★ ૧૦૦૦ સાલની ઈબાદતનો સવાબ ★

- રમઝાનમાં છેલ્લા ૧૦ દિવસ એતેકાફ કરનારને ૧૦૦૦ સાલની ઈબાદતનો સવાબ મળશે અને કયામતના દિવસે તેને ૨બ તઆલા અર્શના સાયામાં જગા આપશે. (સુબ્હાનલ્લાહ!) (તઝકરતુલ વાએઝીન)

કેટલીક જગાએ એ'તેકાફ કરનાર ભાઈઓ મસ્જિદની અજાનતાને કારણે ઉપરોક્ત ફઝીલતો ગુમાવી બેસે છે કેમ કે એ'તેકાફ સહીહ થતો નથી માટે આ લેખનો ધ્યાનપૂર્વક અભ્યાસ કરો અને બની શકે તો રમઝાનના બરકતી મહીનામાં પૂરો મહીનો, નહીં તો દસ દિવસ એ નહીં તો એક દિવસ તો જરૂર એ'તેકાફમાં બેસશો.

★ એતેકાફના પ્રકાર ★

૦૧. વાજિબ : મન્નત માની હોય કે કામ થશે તો એતેકાફ કરીશ. એના માટે રોઝા શર્ત છે.
૦૨. સુન્નતે મોઅક્કદા : ૨૦ મી રમઝાનના ગુરૂબ આફતાબ પહેલાંથી શવ્વાલનો ચાંદ દેખાતા સુધી (છેલ્લા ૮ કે ૧૦ દિવસ) આ સુન્નતે મોઅક્કદા ફિફાયા છે વસ્તીમાંથી સૌ છોડી દે તો સોની પકડ થશે. અને એક મર્દ પણ કરી લેશે તો સૌ છૂટી જશે. એમાં પણ રોઝા શર્ત છે પણ તે જ રમઝાનના પૂરતા છે. ગુરૂબ આફતાબની અગાઉ મસ્જિદમાં એન્દ્રી થઈ ગઈ ભલે ફનાએ મસ્જિદ જેમ કે વુઝૂખાનુ કે જૂતા ઉતારવાની જગા સુધી ગયો અને ગુરૂબ આફતાબ થઈ ગયો તો પણ એ'તેકાફ સહીહ ગણાશે. (હવાલો : ફયૂઝાને એ'તેકાફ)

૦૩. **નફલ એતેકાફ** : એમાં રોજા શર્ત નથી, થોડી વારનો પણ થઈ શકે. મસ્જિદ બહાર નીકળે તો નફલ એતેકાફ ખતમ થયો, ફરી દાખલ થાય તો નિયત કરી લે. મદ મસ્જિદમાં એતેકાફ કરે અને રત્રી ઘરમાં જે જગા નમાઝ માટે મુકરર કરે ત્યાં એતેકાફ કરે, તેને "મસ્જિદે ભૈત" કહે છે.

★ મસ્જિદ વિશે સમજૂતી ★

મસ્જિદમાં અસ્લ મસ્જિદ સિવાયના ભાગને ખારિજે મસ્જિદ અથવા ફનાએ મસ્જિદ (જમાઅતખાના સિવાયનો ભાગ) કહે છે. સામાન્યતઃ જમાઅતખાનુ અસ્લ મસ્જિદ તરીકે નિશ્ચિત હોય છે, જ્યાં એથી અધિક વિસ્તાર પણ અસ્લ મસ્જિદમાં સમાવ્યો હોય છે, તો તેની જાણકારી મેળવી લેવી જરૂરી છે જેથી "મસ્જિદના આદાબ" સાચવી શકાય. જો કે એ'તેકાફના કરનાર માટે "અસ્લ મસ્જિદ" તથા "ફનાએ મસ્જિદ" બંનેવ મસ્જિદના હુકમમાં છે. એટલે કે એ બંનેવમાં વિના સંકોચે જઈ શકે છે.

★ એ'તેકાફ દરમ્યાન બહાર નીકળવાના સબબો તથા સાવચેતીઓ ★

રમઝાનના છેલ્લા ૧૦ દિવસનો એતેકાફ કરનારને જે કામો માટે મસ્જિદની બહાર નીકળવાની રજા આપી તે આ પ્રમાણે છે : જાજરૂ, પેશાબ, વુજૂ તથા ફર્જ ગુસ્લ અને મજબૂરીની હાલતમાં ખાવા લાવવા તથા જો ત્યાં જુમ્આ તથા જમાઅત ન થતી હોય તો જુમ્આ તથા જમાઅત માટે મસ્જિદથી બહાર નીકળી શકે છે. પણ જે મસ્જિદમાં આ સગવડો હોય તે મસ્જિદમાંથી એ'તેકાફ કરનારને બહાર નીકળવાની ઈજાઝત નથી. જો મસ્જિદના દરવાજા બહાર બંને પગો નીકળી જશે તો એ'તેકાફ તૂટી જશે. (બહારે શરીઅત, ભાગ-૫, પૃષ્ઠ-૧૫૦)

- ❑ બીમાર પુર્સી કરવા કે જનાઝામાં શિકત કરવા જઈ શકશે નહીં. -(અબૂ દાબીદ, ભાગ-૨, પૃષ્ઠ-૩૩૪)
- ❑ અમુક મસ્જિદોમાં વુજૂખાનુ, પેશાબખાનુ, જાજરૂ, બાથરૂમ વગેરે મસ્જિદની બિલ્ડીંગ છોડીને બહાર (એટલે ફનાએ મસ્જિદની બહાર) હોય છે જેથી એ સ્થળોએ હાજત વિના નથી જઈ શકતા.
- ❑ જાજરૂ, બાથરૂમ, વુજૂખાનુ બહાર હોય તો મસ્જિદ

છોડીને જાજરૂ જતી વેળા કે વુજૂ કે ગુસ્લ કરવા જતી વેળા આવતાં જતાં રસ્તામાં સલામ કે જરૂરી વાત ચાલુમાં કરી શકે છે, એ પ્રમાણે વુજૂ કરતી વેળા પણ જરૂરી વાત ચાલુમાં જ વુજૂ કરતાં કરતાં કરી શકશે પણ વાત માટે અથવા કોઈને કાંઈ સમજાવવા રોકાશે તો એતેકાફ તૂટી જશે.

એ'તેકાફ સંબંધે અગત્યના ખુલાસાઓ

★ કોઈ ગલતફહમી હોય તો દૂર કરી લો ! ★

"અસ્લ મસ્જિદ" જેમાં જમાઅતખાનુ હોય છે અથવા મસ્જિદ બનાવનાર થકી જે જગા નમાઝ માટે ખાસ કરવામાં આવે તે, અને "ખારિજે મસ્જિદ" એટલે સહન તથા વુજૂખાનુ તથા મસ્જિદની પૂરી બિલ્ડીંગ જેને ઉર્ફે આમમાં સામાન્યતઃ લોકો મસ્જિદ કહે છે. અસ્લ મસ્જિદ સિવાયના ભાગને "ફનાએ મસ્જિદ" (મસ્જિદથી જોડાયેલ વિસ્તાર) પણ કહે છે ત્યાં એ'તેકાફ કરનારને જવાની ઈજાઝત છે. (જેથી આ કિતાબમાં જ્યાં મસ્જિદ શબ્દ આવ્યો છે તેનો અર્થ "અસ્લ મસ્જિદ" તથા "ફનાએ મસ્જિદ" બંનેવ સમજવું. તથા જાજરૂ, બાથરૂમ, વુજૂખાના બાબતે ચેતવણીઓ છે તે પણ મસ્જિદના ક્ષેત્ર બહાર હોય તેવાં જાજરૂ, બાથરૂમ તથા વુજૂખાના માટે સમજવું.)

★ ફનાએ મસ્જિદ (ખારિજે મસ્જિદ) ★

એટલે તે સ્થળો જે મસ્જિદની બિલ્ડીંગના અંદર સંકળાયેલ હોય જેને સામાન્ય બોલચાલમાં મસ્જિદ કહે છે અને મસ્જિદમાં જરૂરતના માટે હોય છે, જેમ કે મીનારો, વુજૂખાનુ, પેશાબ ખાનુ, જાજરૂ, બાથરૂમ, ઈમામ મોઅઝ્ઝિનના રૂમો વગેરે, પગરખાં, જોડાં ઉતારવાની જગ્યા સુધી વગેરે આ સ્થળો અમુક મામલાઓમાં મસ્જિદના હુકમમાં છે અને અમુક મામલામાં ખારિજે મસ્જિદ છે. દા.ત. અહીં જુનૂબી એટલે જેના પર ગુસ્લ ફર્જ હોય તે જઈ શકે છે. એ પ્રમાણે ઈક્તેદા અને એ'તેકાફના મામલામાં આ સ્થળો મસ્જિદના હુકમમાં છે. એ'તેકાફ કરનાર જરૂરત વિના પણ ત્યાં જઈ શકે છે એ રીતે કે જાણે તે મસ્જિદના જ કોઈ હિસ્સામાં છે.

★ મોઅતકિફ (એ'તેકાફ કરનાર) ફનાએ મસ્જિદમાં જઈ શકે છે ★

હઝરત સદરુશશરીઅહ્ હઝરત અલ્લામા અમજદ અલી ખાં عَلَیْهِ الرَّحْمَةُ وَالرَّحْمَانُ "બહારે શરીઅત"ના લેખક ફર્માવે છે :-

"ફનાએ મસ્જિદ એટલે જે જગા મસ્જિદથી બહાર એનાથી જોડાયેલી (સંકલિત) મસ્જિદની જરૂરિયાત માટે હોય છે, દા.ત. જોડા કાઢવાની જગા અને બાથરૂમ વગેરે એમાં જવાથી એ'તેકાફ તૂટશે નહીં."

આગળ લખે છે : "ફનાએ મસ્જિદ આ મામલામાં મસ્જિદના હુકમમાં છે." (ફતાવા અમજદિયા, ભાગ-૧, પૃષ્ઠ-૩૮૮)

મસ્જિદનો મીનારો પણ મસ્જિદ છે તેનો દરવાજો મસ્જિદની બાઉન્ડરીમાં હોય તો એ'તેકાફ કરનાર વિના સંકોચે જઈ શકે છે અને જો દરવાજો મસ્જિદ બહાર હોય તો કેવળ અજાન આપવા માટે જઈ શકે છે કે અજાન આપવી એ શરઈ જરૂરત છે. (હવાલો : ફયૂઝને એ'તેકાફ)

★ આ સંબંધે આ'લા હઝરતનો ફત્વો ★

એના જ અનુસંધાનમાં આ'લા હઝરત, મુજદિદે દીનો મિલ્લત, શૈખુલ ઈસ્લામ વલ્ મુસ્લિમીન ઈમામ અહમદ રઝા મુહદિષ બરેલ્વી عَلَیْهِ الرَّحْمَةُ وَالرَّحْمَانُ ફર્માવે છે :-

"....બલ્કે જ્યારે તે મદ્રસા મસ્જિદની હદોથી સાંકળેલા મસ્જિદની અંદર છે, તેમની વચ્ચે માર્ગ આડો નથી (જે એ મદ્રસાઓને મસ્જિદની ચાર દિવારીથી અલગ કરી દે પણ) કેવળ એક દીવાલથી સહનોનો વિભાગ અલગ કરી દેવાયો છે તો એમાં જવું મસ્જિદથી બહાર જવું છે જ નથી, એટલે સુધી કે એવી જગાએ મોઅતકિફે જવું બર્ખા છે કે જાણે તે મસ્જિદનો એક ભાગ છે.

રદુલ મુહતારમાં બદાએઉસ્સનાએઝ્ના હવાલાથી છે :- જો એ'તેકાફ કરનાર મીનારા પર ચઢ્યો તો કશાય મતભેદ વિના તેનો એ'તેકાફ તૂટશે નહીં, કેમ કે મીનારો (એ'તેકાફ કરનાર) માટે મસ્જિદ (ના હુકમ)માં જ છે."

(ફતાવા રઝવિયહ, ભાગ-૩, પૃષ્ઠ-૪૭૪)

ઉપરોક્ત લખાણથી ઘણી જ સ્પષ્ટતા સાથે એ'તેકાફ કરનાર માટે ઘણી સહુલતો જાણવા મળી છે. સહન મસ્જિદનો હિસ્સો છે જેથી એ'તેકાફ કરનારને મસ્જિદની સહનમાં આવવું, જવું, બેસી રહેવું કશીય પાબંદી વિના જાઈઝ છે.

યાદ રાખશો કે શરીઅતના હુકમ થકી આ સહુલતો મહાન ઉલમાની કિતાબોમાં દર્શાવવામાં આવેલી છે તો પછી અન્ય કોઈ વ્યક્તિ પોતાના તરફથી કોઈ પાબંદી લગાડી શકશે નહીં. હા! જ્યાં વુઝૂ, ગુસ્લ કે જાજર માટે તથા કોઈ જમવાનુ લાવી આપનાર ન હોય તો તેને લેવા માટે એ'તેકાફ કરનાર મસ્જિદના મુખ્ય દરવાજાની બહાર નીકળે ત્યારે તે સર્વ હુકમો એ'તેકાફ તૂટવા વિશે દર્શાવ્યા તે લાગુ થશે, બાકી એવી મસ્જિદ જેમાં જાજર, બાથરૂમ, વુઝૂખાનુ વગેરે અંદર જ છે તેના માટે એ હુકમો લાગુ થશે નહીં.

અંતમાં એક અધિક પ્રશ્ન બાબતે ફકીહે મિલ્લત મુફતી જલાલુદ્દીન અમજદી عَلَیْهِ الرَّحْمَةُ وَالرَّحْمَانُ નો જવાબ પણ જોઈ લો :-

★ એ'તેકાફ કરનાર બીડી પીવા ફનાએ મસ્જિદમાં જઈ શકે છે ? ★

સવાલ : એ'તેકાફ કરનાર (મોઅતકિફ) જો બીડી, સિગરેટ, હુક્કો પીવાનો આદી (આદતવાળો) હોય તો શું કરે ? શું બીડી, સિગરેટ, હુક્કો વગેરે પીવા માટે મસ્જિદથી બહાર નીકળી જાય ? એવા સંજોગોમાં એ'તેકાફ બાકી રહેશે ? દલીલો સાથે જવાબ બયાન ફર્માવશો.

જવાબ : એ'તેકાફ કરનાર બીડી, સિગરેટ અથવા હુક્કો પીવાના માટે "ફનાએ મસ્જિદ"માં નીકળી શકે છે, એ'તેકાફ તૂટશે નહીં. હઝરત સદરુશશરીઅહ્ عَلَیْهِ الرَّحْمَةُ وَالرَّحْمَانુ લખે છે : ફનાએ મસ્જિદ એટલે જે જગા મસ્જિદથી બહાર મસ્જિદથી જોડાયેલી મસ્જિદની જરૂરિયાત માટે છે, દા.ત. જોડા ઉતારવાની જગા અને ગુસ્લખાનુ વગેરે એમાં જવાથી એ'તેકાફ તૂટશે નહીં. (ફતાવા અમજદિયા, ભાગ-૧, પૃષ્ઠ-૩૮૮)

પરંતુ ખૂબ જ મોહું સાફ કરીને બાદમાં (અસ્લ) મસ્જિદમાં દાખલ થાય એટલા માટે કે બીડી અને સિગરેટ વગેરેની ગંધ જ્યાં સુધી બાકી હોય ત્યાં સુધી મસ્જિદમાં પ્રવેશવું જાઈઝ નથી. વહુવ અઅલમ.

લખનાર : મુફતી જલાલુદ્દીન અહમદ અમજદી

૧૭-ઝુલ કઅદા, હિ.સ. ૧૪૦૨

(ફતાવા ફયૂઝરસૂલ, ભાગ-૧, પૃષ્ઠ-૫૩૫)

:: બેંકથી ઝકાત, ખૈરાત, ફિત્રા થકી મદદ મોકલવા માટે એકાઉન્ટ નંબરો ::

૧. ઇસ્લામિક વેલ્ફેર મિશન-દયાદરા, BOB, IFSC - BARBODAYADR A/c. No. 34620100000301
ગરીબ આબાદીઓમાં મસ્જિદ મદ્રસાના સંચાલનમાં સહાય તથા ગરીબો, વિધવાઓ, બીમારોને મદદ, સાદાતની ખિદમત તથા બોરવેલ તેમજ મસ્જિદ/મદ્રસા બાંધકામ વગેરે..અન્ય સહાયનાં કામો આ સંસ્થા થકી કરવામાં આવે છે.
૨. અંજુમને રઝાએ મુસ્તફા-દયાદરા, BOB, IFSC - BARBODAYADR A/c. No. 34620100000302
આ સંસ્થા ૩૭ વર્ષથી દીની સુન્ની સાહિત્ય છાપી ગુજરાત તેમજ બહાર દેશોમાં સુન્નિયતનો પ્રચાર કરી રહી છે.

:: સંપર્ક કરો ::
C/O. ફયૂઝાને રઝા મંજિલ,
મુ.પો. દયાદરા
તા.જિ. ભરૂચ, પિન : ૩૬૨૦૨૦

ઉપરોક્ત બંને
સંસ્થા માટે
ઓનલાઇન પેમેન્ટ
માટેની વિગત

Phone Pay
Google Pay
Paytm

9427464411

૧. દારુલ ઉલૂમ ગુલશને અજમેર-ભરૂચ, BOB, IFSC - BARBOWELBRO A/c. No. 12430100003498
ઠે. બાવા રયહાન દરગાહ પાસે, મદીના પાર્ક, ભરૂચ. Contact No. 94285 19451
૨. મદ્રસા બરકાતે ખ્વાજા-આમોદ, BOB, IFSC - BARBOAMODXX, A/c. No. 16710100004533
ઠે. ચાર રસ્તા બસ સ્ટેન્ડ પાસે, મુ. પો. આમોદ જિ. ભરૂચ. Contact No. 94274 64411

દારુલ ઉલૂમ નૂરે મુહમ્મદી, મુ. દયાદરા, તા. જિ. ભરૂચ, ગુજરાત, મો.

દયાદરા ખાતે ચાલતા આ ઈદારામાંથી ફત્વો તરફી હાફિઝ, ફારી, આલિમ, ફાઝિલ બનીને ગુજરાત તથા બહાર દેશોમાં દીનો સુન્નિયતથી ખિદમત કરી રહેલ છે. હાલ ૧૩૪ તલબા પઢે છે. ૧૨ ઉસ્તાદો ખિદમત આપી રહ્યા છે. જેને આપના સહકારની જરૂર છે. આપની લિલ્લાહ, ઝકાત, સદકા, ફિત્ર વગેરે આપી સહાય કરવા અપીલ છે.

A/c. No. : 34620100000092 (Bank of Baroda Dayadra)

IFSC-BARBODAYADR) (પાંચમો અંક ઝીરો છે.) Phone Pay/Gpay/ptm-Mo. 9427582275

નૂરાની કિતાબ મંગાવો
સવાનેહે હઝરત પીર નૂરાની બાબા (૫૭૨-૪૦)
લેખક : મૌલાના મુહમ્મદ નિઝામુદ્દીન મિસ્બાહી (ચુ.કે.)
અનુવાદક : મૌલાના ગુલામ ગૌષ મિસ્બાહી (સૂરત)
પ્રકાશક : જમાઅતે રઝાએ મુસ્તફા (ચુ.કે.)

મોહસિને સુન્નિયત, પીરે તરીકૃત, હઝરત સૈયદ નૂરાની બાવા પેટલાદી **મૌલાના જીવન ચરિત્ર** પર એક સુંદર કિતાબ છે : હઝરત સૈયદ નૂરાની બાવા સાહબ **મૌલાના શાનમાં ખૂબ જ માલૂમાતી** કિતાબ છે. ફક્ત રૂ. ૫૦/- કુરીયર/રજી. પોસ્ટનો ચાર્જ Phone Pay/Gpay/Paytm Mo. 9427582275 પર મોકલશો.

પ્રાપ્તિસ્થાન : ઇસ્લામિક વેલ્ફેર મિશન C/O. ફયૂઝાને રઝા મંજિલ, દયાદરા પિન : ૩૬૨૦૨૦ તા. જિ. ભરૂચ

વર્ષોથી દીની સુન્ની સાહિત્ય પ્રકાશિત કરી ફીમા વહેંચતી આ સંસ્થાઓને જરૂરથી સહાય કરશો

- ☐ સુન્ની મુસ્લિમ કમિટી ઠે. હવેલી શેરી, મુ. ગોંડલ (સૌરાષ્ટ્ર) (Mob. 9824244544, 7383624786)
- ☐ હુસૈની કમિટી (સુન્ની), ૮-લાટી પ્લોટ, મોરબી, પિન : ૩૬૩૬૪૧ (Mob. 9825133274)
- ☐ ગરીબ નવાઝ કમિટી, આઈકોન કોમ્પ્યુટર, સફલ પ્લાઝા નં. ૧૬, ઈન્ડિયન બેંક સામે, જેલ રોડ, મોરબી-૩૬૩૬૪૧ (Mob. 93280 88378) ★ મજકૂર મશહૂર દીની સુન્ની સાહિત્ય પીરસતી સંસ્થાઓ પ્રખ્યાત છે તેમને લિલ્લાહ, ઝકાત, સદકા વગેરે મોકલી સહાય કરશો. વધુ માટે જે તે ફોન નંબરો પર સંપર્ક કરશો.

માર્ચ-૨૦૨૫

50

બરકાતે ખ્વાજા

